

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Cinquè període

Sèrie P - Número 70

Dijous, 18 de desembre de 2008

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 47, tercera i darrera reunió

S U M A R I

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el suport als municipis petits (tram. 302-00133/08) p. 3

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les relacions institucionals (tram. 302-00134/08) p. 9

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la crisi econòmica
en els sectors agrícola i ramader (tram. 302-00135/08) p. 15

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament local (tram. 302-00136/08) p. 22

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desplegament de l'Estatut (tram. 302-00137/08) p. 28

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les actuacions relatives als acomiadaments
col·lectius i a les polítiques actives d'ocupació (tram. 302-00138/08) p. 35

Declaració

del Parlament de Catalunya de suport a l'objectiu de la Xarxa d'Alcaldes per la Pau
de promoure l'abolició de les armes nuclears (tram. 401-00029/08) p. 40

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 47.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major i la lletrada Sra. Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern, els consellers d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, d'Economia i Finances, de Política Territorial i Obres Públiques, i la consellera de Treball.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el suport als municipis petits (tram. 302-00133/08)

Ho fem amb el setzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el suport als municipis petits, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula per a la seva exposició l'il·lustre senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, gairebé ho podria dir en singular... (*Veus de fons.*) Moltes gràcies. En la interpellació que va presentar el nostre grup parlamentari en la darrera sessió plenària, vàrem tenir ocasió de conversar, d'interpel·lar i de conèixer el capteniment del Govern en dos temes que per nosaltres són fonamentals: d'una banda, el suport, les vies de suport que està donant el Govern de la Generalitat als petits municipis, i de l'altra banda, en la segona part, vàrem incidir especialment en un tema transversal que és l'estratègia del Govern per tal de millorar d'una forma global el finançament de tots els ajuntaments del país. Vàrem exposar també les problemàtiques que tenen molts ajuntaments, derivades sobretot de les fluctuacions del mercat immobiliari, que estan incidint d'una forma greu en allò que fa referència a ingressos, com l'ICIO o les plusvàlues, i que de retruc posen en perill polítiques socials i polítiques de cohesió en tots i cadascun dels nostres municipis.

Com a conseqüència d'aquella interpellació, avui formulem aquesta moció, que el que pretén bàsicament és instar el Govern a seguir treballant conjuntament amb els ajuntaments i a reforçar aquelles vies que han de permetre també que qui té la màxima responsabilitat de resoldre el finançament dels municipis, que és l'Administració de l'Estat, es posi mans a la feina per resoldre-ho al més aviat possible; si és possible, tal com marca aquesta moció, abans de finalitzar el present.

En tot cas, plantejem cinc punts. Primer punt: continuar donant suport als petits municipis com a instrument d'equilibri territorial. Em sembla que va quedar per-

fectament explicitat, a través de la interpellació, que aquest Govern prioritza, per damunt de qualsevol altra estratègia a nivell de país, el suport als petits municipis, no només reforçant aquelles polítiques que es venien fent en el passat, sinó fins i tot instituint-ne de noves; estratègies com ara aquell sou destinat als alcaldes o regidors de petits municipis que ha de permetre una millor gestió, eficiència, en el servei als ciutadans i les ciutadanes. Per tant, el primer punt és encoratjar el Govern a continuar treballant, a reforçar aquelles polítiques concretes de suport als petits municipis.

Segon punt: donar suport a totes aquelles negociacions que es duguin a terme a nivell del finançament local. El país està, lògicament, centrat en el finançament de la Generalitat. Però això no és..., no només no contradictori, sinó que a més a més és perfectament compatible amb treballar d'una forma ferma per tal que els ajuntaments del nostre país puguin millorar també un tema que és estructural, però que s'ha evidenciat, lògicament, en la problemàtica comentada anteriorment, que és el seu finançament.

Establir, tal com diu el punt tercer, la data del 2008, abans de finalitzar aquest any, per concretar un nou finançament que permeti que els ajuntaments puguin fer allò que estan fent des de la seva constitució, que és reforçar polítiques socials: fer polítiques d'habitatge, polítiques d'integració, polítiques educatives..., en definitiva, aquelles polítiques que ens han de permetre, des de qualsevol punt del nostre territori, reforçar la cohesió social del nostre país.

Quart punt: demanar la creació d'una comissió mixta Generalitat - governs locals per tractar de manera específica el tema del finançament.

I cinquè punt: mesures urgents, mentre no s'acordi un nou model de finançament local, com ara incrementar la previsió del Govern de l'Estat en les aportacions del 2009 o una moratòria en l'aplicació de la Llei general d'estabilitat pressupostària.

Com poden comprovar, es tracta, fil per randa, de reproduir allò que és el manifest municipalista que es va aprovar el 10 de setembre passat. Per tant, donem per suposat que rebrà el suport majoritari, esperem que unànime, d'aquesta cambra. Perquè, si no, podríem interpretar dues coses, totes dues altament perilloses: o bé que algú no es va creure realment els punts que varen aprovar les diferents entitats municipalistes —el nostre grup sí que s'ho ha cregut—, en qualsevol punt del territori; o bé altra cosa: és que hi ha qui prioritza la seva estratègia partidista per damunt del que són els interessos dels ajuntaments. I això, atès que suposem que no es produirà, també suposem, lògicament, que rebrà, aquesta moció, el màxim suport d'aquesta cambra.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per fixar la seva posició, atès que no s'han presentat esmenes, la il·lustre senyora Dolors Batalla.

La Sra. Batalla i Nogués

Gràcies, senyor president. Senyors diputats, bé, he de començar dient que Convergència i Unió no donarem suport a aquesta moció. I hi votarem en contra perquè, per una banda, no aporta solucions al finançament local, atès que el seu contingut és insuficient, i perquè és el resultat d'un exercici de tacticisme polític que nosaltres no podem recolzar.

Malauradament, a més de la crisi, al nostre país ens trobem també immersos en un context de desafecció política. Ho diuen els baròmetres i ho diuen les persones a peu de carrer. I el tripartit no en són els únics responsables, no en tenen l'exclusivitat; seria injust que nosaltres féssim aquesta afirmació, però sí que els volem dir i alertar que, des que vostès són al Govern, des que van formar el primer tripartit, han contribuït molt que aquesta percepció anés agafant cos i arrelant a la societat catalana.

Fa pocs dies, en un debat, el Departament de Governació ens deia que tenia la intenció de millorar la qualitat democràtica i el cinisme..., ai, el civisme al nostre país. (*Veus de fons.*) I no s'adonen –ja podria ser– que el problema més gran que tenim respecte a aquestes qüestions és el fet que als catalans cada vegada els costa més, els resulta més difícil distingir entre una política sincera i la posada en escena que vostès fan.

Vostès –ara em refereixo als autors de la moció, Esquerra Republicana–, saben que aquesta moció no serveix per millorar el sistema de finançament local, que ni tan sols ho pretén i que és purament un exercici de tacticisme polític que vostès necessiten fer de tant en tant. El text és merament una declaració. Sí que és el manifest que es va aprovar, el manifest municipalista, però, curiosament, vostès han agafat només una part d'aquest manifest. És quasi, pràcticament, literalment, la còpia d'un vuitanta o un noranta per cent d'aquest manifest. Però la resta, la part que conté mesures concretes..., d'aquestes n'hi ha moltes que vostès les han oblidat. Per tant, aquest vint per cent o deu per cent restant, que són les mesures concretes, curiosament vostès no les han inclòs en aquesta moció.

En el redactat, vostès han evitat contraure cap compromís concret; han evitat, diria jo, deliberadament proposar cap mesura concreta per no incomodar, suposem que potser a alguns dels seus socis de govern.

Quines són algunes d'aquestes mesures que contenia el manifest en l'apartat quatre? Doncs una reforma urgent de la Llei general d'estabilitat pressupostària; que aquesta reforma permetés, a més, que aquells ens locals que compleixen determinades condicions poguessin incrementar la seva capacitat d'endeutament, i obrir les portes també al retorn de l'IVA mitjançant la creació d'un fons específic. De tot això, vostès aquí no en posen res.

A més, el Departament de Governació, que va dirigit per Esquerra Republicana, ha pogut i ha tingut l'oportunitat, en moltes ocasions, d'aportar mesures per millorar el finançament local. Recordo, per exemple, el debat en comissió que vam tenir, i tot un conjunt d'esmenes que vàrem fer Convergència i Unió; per exemple, entre

moltes altres, els vam proposar que incrementessin en 2 milions d'euros el Fons de cooperació local destinat als ajuntaments, en 3 milions d'euros aquella mateixa part del fons destinada als consells, i la creació d'un fons extraordinari per al 2009, dotat amb 6 milions d'euros, per als municipis de menys de mil habitants. Però de tot això..., vostès no en van acceptar cap. I, davant d'aquesta actitud, és per nosaltres una mostra evident que vostès o no volen millorar el finançament local o que de moment s'han resignat a fer-ho.

Nosaltres estem convençuts que vostès, senyors d'Esquerra, sí que volen millorar el finançament local; n'estem convençuts. Però veiem amb tristesa que continuen mantenint una actitud de resignació i de submissió, com fan en altres tantes coses.

Vostès saben que per millorar de debò el finançament, no només el local, haurien de fer un exercici d'autenticitat i plantar-se, si cal. Però això no ho fan. Vostès fan altres coses: rebutgen, per exemple, totes les esmenes per millorar el finançament local que els vam proposar; presenten, junt amb els seus socis de govern, una esmena a la totalitat a una proposició de llei que presentem Convergència i Unió per millorar el finançament local.

Ara ens presenten aquesta moció, que sí que conté el manifest municipalista, però sense les mesures concretes que reclamen, per evitar, suposem, incomodar o pressionar el seus socis de govern, i alhora també participen en una roda de premsa al Col·legi de Periodistes, amb Convergència i Unió i Iniciativa, i denuncien de forma solemne l'incompliment del PSC del pacte assolit el 10 de setembre, expressat precisament en aquest manifest.

Mirin, senyors d'Esquerra, nosaltres ja ens adonem que a vostès potser el cor els diu una cosa però que el fet d'estar en el Govern tripartit els obliga a fer molts equilibris. Però totes les coses tenen un límit.

Nosaltres ens veiem obligats a fer-los un prec i a dir-los el següent. En aquests moments ja no els demanem que apliquin les polítiques que nosaltres fariem sinó que, simplement, apliquin les seves. Mirin, si vostès volen millorar el finançament local, facin-ho, però no presentin una moció com aquesta, per donar suport als municipis i que no conté cap mesura concreta per millorar el suport als municipis. Perquè nosaltres, a això, no hi podem donar recolzament.

Per últim vull destacar que avui tindrem l'oportunitat de votar una moció presentada per Convergència i Unió que sí que aporta mesures concretes per millorar el finançament local, que sí que recull el cent per cent de les demandes que van incloure en el manifest municipalista, perquè, com que nosaltres no depenem de ningú, tampoc tenim por d'incomodar a ningú.

Per tant, restarem expectants a veure què fan els diputats i diputades d'Esquerra Republicana, perquè sentim la curiositat de saber quina Esquerra veurem avui en aquella votació: si veurem aquella Esquerra autèntica que de tant en tant surt i que va a les rodes de premsa al Col·legi de Periodistes i denuncia l'incompliment dels seus socis de govern, del PSC, o si veurem aquella

Esquerra governamental, submissa i resignada que administra i defensa la dosi prudent de nacionalisme que els permet i fa possible la seva continuïtat en el tripartit.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, diputats.

El president

La il·lustre senyora Carme Figueras, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies, senyor president. Senyors diputats i senyores diputades..., bé, senyora Dolors Batalla, la veritat és que si alguna cosa diuen tots els ajuntaments, de tots els colors, és que des que va canviar el color del sentit..., el color del Govern de la Generalitat, els ajuntaments reben un altre tracte per part de la Generalitat (*forta remor de veus*), una altra inversió, molta més inversió per part del Govern de la Generalitat...

El president

Senyores diputades, senyors diputats...

La Sra. Figueras i Siñol

...molta més consideració i molts més recursos dels que rebien quan governava Convergència i Unió. I això ho diuen tots, també els ajuntaments de Convergència i Unió. El que passa és que, clar, amb la boca petita i per darrere.

La veritat és que el que a mi... (*remor de veus*), el que he de fer... No, no, és que no hi ha cap dubte, perquè a més a més els números canten. Jo en cinc minuts no tinc temps de dir-los-ho, però els números canten, i canten de debò, i el conseller ho ha explicat aquí moltes vegades.

Miri, jo el que hauria de reclamar aquí, i sé que és un brindis al sol, però, és el suport de Convergència i Unió, perquè al que diu aquesta moció vostès hi haurien de donar suport. És la moció que es posa ara a votació. I hi haurien de donar suport, perquè aquesta moció contempla tot allò que va dir la comissió municipalista, contempla també el tema de modificar la Llei general d'estabilitat pressupostària. Sap perfectament que s'ha oblidat un punt, que és el punt número 5, parla d'això, la moció. Igual només ha arribat vostè fins al punt número 4. El número 5 ho diu perfectament, diu: «Demandar al Govern de l'Estat que, mentre no s'acordi un nou model de finançament local, s'incrementi la previsió d'aportacions, que s'adoptin mesures transitòries...», que, per cert, mesures transitòries se n'han adoptat de molt importants –li recordo els 8.000 milions d'inversió–, que són transitòries, que són conjunturals, que són extraordinàries, però que són molts diners que vindran per als ajuntaments; en concret, 1.200 milions d'euros que vindran per als ajuntaments per a inversió, per a inversió feta tota l'any 2008. Això són mesures importants. Mai els ajuntaments han vist una inversió així i una injecció de diners així des del Govern de l'Estat. Però també diu que s'estudiï una moratòria d'aplicació de la Llei general d'estabilitat pressupostària. Això, ho

diu la moció, senyora Batalla; el que no posa és això de l'IVA, perquè, realment, això de l'IVA és complex d'aconseguir. I vostè ho sap tan bé com ho sé jo.

Miri, jo crec que la primera cosa que vostès haurien de fer és atendre les necessitats i les demandes de tot el món municipalista, de l'Associació Catalana de Municipis, de la Federació Catalana de Municipis, en relació amb el que són les demandes de finançament local, d'un nou model de finançament local.

Nosaltres hi estem d'acord. És a dir, durant trenta anys, els ajuntaments han fet una feina, i molt important, de serveis als ciutadans, amb eficàcia, amb eficiència i amb proximitat; molts serveis sense tenir-ne la responsabilitat. D'aquests serveis, d'aquestes competències que s'han hagut d'anar assumint perquè la necessitat obligava, perquè els ciutadans ho demanaven, perquè s'havia de resoldre, d'aquestes competències, moltes ara estan recollides a l'Estatut d'autonomia. S'estan desenvolupant, s'han de desenvolupar. I això cada vegada més clama per un nou model de finançament local; un nou model que, com també va dir el manifest municipalista, ha d'anar lligat també al nou model de finançament autonòmic. I diu: «Un cop assolit el nou model de finançament autonòmic, el que s'ha d'abordar» –i ja, i automàticament, i de pressa– «és el nou model de finançament local.» I això és el que diem en aquesta moció i el que diuen les entitats representants de tots els ajuntaments. Perquè és veritat, les competències són moltes, les tasques de suplència que han hagut de fer els ajuntaments també són moltes, històricament, i, en canvi, els recursos no s'han incrementat en aquest sentit.

És urgent, per tant, aquest nou model de finançament, és urgent, i, a més a més, el que cal és que es tinguin en compte, en aquest sentit, aquestes demandes que fan els ajuntaments; però no una utilització partidista d'aquest tema, com fan vostès. Aquí hem d'anar tots junts, perquè si les entitats municipals van juntes, aquí també hauríem d'anar tots junts. I això és el que haurien de fer, en comptes d'intentar utilitzar els ajuntaments per desgastar el Govern de la Generalitat, que és el vostès fan. Això és el que vostès fan, amb la moció que pretenen que aprovem nosaltres d'aquí a dos punts, que no l'aprovaré evidentment, i que ja vindrà el debat en el seu moment, i el que haurien de fer és aprovar, vostès, aquesta que contempla clarament el que diuen les entitats municipalistes, el que demanen els ajuntaments de Catalunya, que és que el fons de finançament, que és que el model de finançament local, que depèn també en molt bona part dels pressupostos de l'Estat, també des de la Generalitat, i que la Generalitat ha fet un esforç enorme en aquests cinc anys des que està al Govern de progrés a la Generalitat, però que també els fons estatals que són recursos, en proporció, molt més grans, doncs, obeeixin a aquest nou marc que necessiten els ajuntaments.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora María Ángeles Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, la veritat és que, avui en dia, discutir sobre la necessitat que els ajuntaments tinguin un millor finançament em sembla que és un tema amb què tots els grups parlamentaris podríem estar d'acord. El que passa és que, clar, aquest tema no es pot tractar amb certa frivolitat i hem d'escometre el tema dintre del context necessari, i, per tant, ja els diem que nosaltres no donarem recolzament a aquesta moció, compartim la filosofia però no el mètode i algunes de les mesures que vostès ens pretenen recomanar dintre de la seva moció.

Per començar els direm que nosaltres considerem que el tema del finançament local s'ha de tractar de manera simultània també amb el tema autonòmic, i, per tant, els diem que la resta de comunitats autònomes i, tal com els van dir en la tramitació de l'Estatut, saben vostès que encara s'estan plantejant acords, suports, al Govern de l'Estat. No ho tenien tan clar quan vostès van votar que sí. Ja els vam dir que només hi havia una manera de tancar el finançament, que era fora de l'Estatut i convocant el Consell de Política Fiscal i Financera. Encara estan amb la tramitació pendent.

Nosaltres considerem que el punt quart amb què vostès proposen una comissió Generalitat-municipis s'insereix directament amb allò que per a nosaltres ha de ser el model de finançament local, perquè deixa exclusivament en mans de la Generalitat la distribució dels recursos dels ajuntaments. I nosaltres considerem que els ajuntaments també formen part de l'Estat. Els recomano que llegeixin la Constitució espanyola la qual ja ens diu que els ajuntaments formen part fonamental de l'Estat. I no només ho diem nosaltres, també ho diu el Tribunal Constitucional quan ens diu, a través d'una sentència, per exemple, la 39.496 de l'any 90, de 24 de maig, quan diu que «la participación de las entidades locales en los tributos estatales se ha de ver como garantía de su propia autonomía, que hace de tal sistema de dotación de recursos el soporte del funcionamiento de estas haciendas dentro del conjunto de las haciendas generales». Aquest és el criteri i, per tant, nosaltres hi donarem recolzament.

Però és més, ens demanen que els recolzem la tramitació que ha fet el Govern de la Generalitat respecte al Govern de l'Estat. Són conscients, vostès, que amb els pressupostos de l'Estat de l'any 2009 no hi ha increment per als ajuntaments? Saben, vostès, que la participació dels ajuntaments amb els ingressos de l'Estat s'ha reduït un 0,1 per cent sobre la quantitat liquidada anterior? A més de no incrementar-se la mitjana d'un 6 o un 7 per cent anual com s'estava fent. Nosaltres no donarem recolzament a aquest tipus de negociacions, perquè considerem que no aporten res a les autonomies locals.

Però és més, si ens parlen de la convocatòria extraordinària dels 8.000 milions d'euros amb el Fons Estatal d'Inversió Local, nosaltres considerem que aquesta mesura no aportarà res al que és el bon funcionament dels ajuntaments. Perquè de moment seran molts recursos, però saben vostès que s'ha fet d'una manera deslleial.

Perquè el que ha posat és oblidar-se les diputacions provincials, els *cabildos* i els consells insulars, i l'Estat hi ha intervingut directament. Però, a més, els direm que totes les comissions de les diputacions provincials han de dinamitzar l'economia del país i, també, arribar a aquest tipus de suport als ajuntaments. Perquè nosaltres partim del fet que dintre del territori, i sobretot en clau local, en clau d'ajuntaments, tots els espanyols, tots els catalans són iguals, i, per tant, tenen dret a rebre els mateixos serveis i els mateixos tipus de prestacions amb independència del lloc on visquin.

Per tant, si volen parlar de finançament, han de resoldre el finançament autonòmic, i, per tant, han d'escometre amb el context que es tracta. Escudar-se amb la crisi econòmica per intentar fer un plantejament fora de la Constitució i amb el qual saben vostès que no podran aportar recursos en el futur, al Partit Popular no el trobaran.

Per tots aquests motius, nosaltres no donarem suport a la moció presentada per Esquerra Republicana. I, de veritat, si tenen capacitat per influir en el Govern de l'Estat, diguin que escometin el debat del finançament autonòmic on havien d'haver-ho començat, si no, doncs... *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)*, estarem en aquest plenari parlant i parlant de finançament local i autonòmic...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Olano i García

...i no veurem els recursos –i acabo, senyor president– per als nostres ajuntaments.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i García

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, els anuncio, doncs, que en representació del nostre grup parlamentari donarem suport a aquesta moció. Vam tenir oportunitat, en el darrer Ple, de seguir atentament la interpellació que es va fer des del Grup d'Esquerra Republicana. I vam poder, una vegada més, també, fer un seguiment prou exhaustiu de totes aquelles mesures que, des del Govern i des del Departament de Governació, s'han tirat endavant per donar suport, per incrementar el suport als ajuntaments en general, però específicament i sobretot en els petits municipis.

Vam poder, doncs, repassar els increments importants que ha tingut el Fons de cooperació local com a transferències corrents, els increments importants que han tingut en aquest quinquenni, en aquest exercici, diguéssim, del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya com a transferències per inversions, d'altres actuacions que s'han posat en dansa amb prou èxit com poden ser les

retribucions de càrrecs electes, d'altres que veurem, doncs, si funcionen o no, però, en tot cas, està clar –i tots hi coincidim– que eren una necessitat imperiosa de resoldre, com pot ser aquesta oferta pública d'ocupació de funcionaris d'habilitació estatal, etcètera.

És a dir que les iniciatives, les mesures que ha implementat el Govern –que està implementant el Govern– en suport als municipis són clares, són evidents. El qui no ho vulgui veure que no ho vegi, però a vegades se'ns acusa que utilitzem massa el retrovisor, però amb aquest tema em sembla que és absolutament inevitable. Amb qualsevol ajuntament que es parli i qualsevol comparació que es faci, els números canten i ens sembla que l'actuació d'ara... –evidentment, sempre millorable, eh?, per descomptat, això ningú està dient que no sigui així, però–, la situació actual és força més bona que la que hi havia uns anys enrere. I, per tant, en aquest primer punt de continuar donant suport als petits municipis nosaltres hi estem absolutament d'acord.

Pel que fa a la resta de punts, la resta de punts, com s'ha dit aquí, no deixa de ser un recull d'allò que s'establia en la declaració de la Comissió Municipalista de Catalunya sobre finançament local, que les dues entitats municipalistes de Catalunya van plantejar.

Des del nostre grup parlamentari intentem –ho volem– ser coherents amb allò que fem des de fa molts de temps. I, per tant, nosaltres en els nostres posicionaments, en els nostres programes electorals, en les nostres assemblees, en les nostres jornades municipalistes hem tingut sempre un posicionament molt i molt clar, molt nítid, amb relació a la necessitat de solucionar el tema de les finances dels nostres ajuntaments. Aquest mateix posicionament l'hem mantingut quan hem participat a l'hora de prendre decisions en les entitats municipalistes, en la federació, sobretot, però també alguns dels nostres municipis en l'Associació Catalana de Municipis. Vam donar suport, com no podia ser tampoc d'una altra manera, a la resolució que el Parlament, recentment, va aprovar, la Resolució 301, en el debat d'orientació de política general; i, en aquell moment i en aquella resolució, el que es deia era que es donava suport al manifest de la Comissió Municipalista de Catalunya. No vam tenir cap mena de problema de fer una roda de premsa amb membres de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana per denunciar que aquest posicionament unànime de tots els partits polítics, al nostre entendre, no s'havia mantingut a Madrid.

I, a partir d'aquí no ens fa res ara, perquè ens sembla que és convenient i després d'aquests successos, diguéssim, que han tingut lloc, doncs, ara, tornar a venir aquí i tornar a reincidir en la necessitat de donar suport a la Comissió Municipalista, a la declaració que la Comissió Municipalista de Catalunya en el seu dia va fer sobre el finançament local.

Això és el que ens portarà a votar favorablement en aquesta comissió intentant, doncs, ser coherent amb el posicionament que, en relació amb aquest tema, la nostra formació política, la nostra coalició, ha tingut des de sempre.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Senyor Albert Rivera, té la paraula en nom del Grup Mixt.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Diputats i diputades..., bé, nosaltres no hi donarem suport tampoc a aquesta proposta, bàsicament perquè és una proposta una mica..., podríem dir-ho..., ahir vaig utilitzar la paraula «hipòcrita», no vull dir-ho ara perquè si no algú s'ofèn, però podríem dir una paradoxa. És a dir, membres del Govern ens diuen que el Govern ha de negociar i ha de seguir donant suport al que està fent ja ara. O sigui, el primer punt diu: «Continuar donant suport.» I això cal votar-ho aquí amb una proposta de resolució? Escoltin, continuïn vostès donant suport, si ningú els diu que no donin suport a res, és més, els demanem més suport.

Per tant, que ens proposin això vostès mateixos dels del Govern perquè Esquerra Republicana necessiti marcar el seu perfil dintre del Govern..., home!, comencem a estar una mica cansats ja que els seus problemes interns es traslladin a aquesta cambra. Per tant, no té cap sentit aquesta proposta més que el fet que vostès puguin marcar el seu perfil propi dintre d'aquest Govern.

Una altra qüestió per la qual no hi votarem a favor, i és que vostès barregen temes que no hi tenen res a veure o que hi tenen a veure però que han de ser abordats d'una forma general, com és el tema del finançament autonòmic i del finançament local. Nosaltres estem a favor que a Espanya hi hagi un debat –i s'ha de produir–, sobre el finançament autonòmic, s'està produint, i que hi hagi un debat sobre el finançament local a tot Espanya. El problema és que vostès barregen això del finançament amb la qüestió municipal.

Escoltin, que es pensen que som els únics municipis, els de Catalunya, que tenen problemes de finançament? Que no veuen la tele vostès? Que no veuen que es tanquen a Sevilla tots els alcaldes d'Izquierda Unida perquè estan literalment sense un cèntim a molts ajuntaments d'altres parts d'Espanya? Que no veuen que és un problema global que tenim el sistema municipal? Que no veuen que s'han traslladat competències a nivell municipal que necessiten molts més recursos?

Clar que hem de fer un debat sobre el model de finançament local, i urgent! Ara, aquest debat no pot dir, com diu aquí aquesta proposta, que s'ha de crear una comissió bilateral per debatre amb l'Estat. No, no..., de bilateral res, això és un problema de model d'Estat i és un problema que s'ha de tenir una mica de visió estadista per poder parlar del tema. Clar, com que vostès només es miren el melic, se'ls oblidia que estan dintre d'un estat, que estan dintre d'un sistema constitucional, que estan dintre d'unes lleis, i que, per tant, aquest debat s'ha de produir on s'ha de produir, que és a nivell d'Estat, que és a nivell de tots els municipis i amb totes les entitats a nivell nacional.

Per tant, el problema d'aquesta moció bàsicament és que vostès tornen a viure a la seva bombolla, al seu oasi particular i proposen..., i evidentment no ho fan per casualitat, obliden on viuen, de què viuen i amb qui conviuen.

I després també crec que aquí hi ha un rerefons important, que és que vostès han convertit..., des d'Esquerra Republicana, però des del Govern, en general, i també, per què no dir-ho, Convergència, han convertit el tema del finançament en el nou mite, el nou mite d'aquesta cambra, el nou mite per *machacar* cada dia els mitjans de comunicació, la ciutadania. És a dir, el finançament –el nou finançament– que, ho torno a dir, ha de ser a nivell de tot l'Estat, vostès el converteixen en la *varita mágica*, en l'única solució a tots els mals –a tots els mals– que pugui tenir ara mateix Catalunya. O sigui, un 8 per cent més de pressupost, un 9 per cent més de pressupost, un 7 per cent més de pressupost resulta que acabarà amb tots els problemes que té avui Catalunya.

Miri, jo m'hi jugo..., i ho dic així, convido a esmorzar tots els membres d'Esquerra Republicana i el seu grup parlamentari... (*remor de veus*), els convido a esmorzar..., ens hi juguem un esmorzar. Jo em jugo el que vulguin que d'aquí tres o quatre anys, quan tinguem un nou model de finançament, vostès creen un altre mite i s'inventen un altre mite per tornar a dir quins són els mals de Catalunya i qui n'és el culpable, que ja l'endevino, serà l'Estat i serà que no tenim un millor model de finançament. (*Remor de veus.*)

Vostès són especialistes a crear mites; cada tres, quatre anys busquen un culpable allà i miren cap a un altre costat. I aquesta moció el que té de fons és això, és que vostès –tenim un problema a nivell municipal que hem de solucionar a nivell d'Estat– hi tornen a ficar pel mig i barrejar el tema del finançament. Jo, de veritat, estic convençut que vostès m'hauran de convidar a mi a esmorzar –n'estic convençut–, si és que se la juguen, perquè la seva pròpia filosofia política porta a aquest victimisme, porta a fer culpables els altres, porta a no fer responsable aquest Govern de les seves responsabilitats.

Per tant, nosaltres lògicament no hi podem donar suport. Estem convençuts que vostès barregen una cosa amb l'altra, estem convençudíssims que a vostès els importa ben poc el finançament municipal a nivell de tot l'Estat, només els importa marcar aquesta diferència internament dintre el tripartit i, per tant, jo els demano, si us plau, que no portin mocions pels seus problemes domèstics. No ens portin problemes domèstics a la cambra. Si vostès tenen problemes domèstics, solucionin-los. I si la militància o els votants d'alguns dels seus partits no estan satisfets amb la mordassa que tenen moltes vegades per dir les coses que pensen, no ens ho portin a aquesta cambra, no és culpa nostra; són vostès que s'han sumat al Govern.

Escolti'm, si vostès volen estar al Govern, senyors d'Esquerra Republicana, portin coherència dintre el Govern; i si no volen estar-hi, els convido que en surtin i se'n vagin a l'oposició, com altres grups. El que no es pot estar, com diem en castellà, és *en misa y repicando*, eh? No es pot estar a tot arreu. I vostès pretenen estar a tot arreu i traslladar-nos propostes, de veritat, que són poc serioses, sobretot fetes per membres que formen part d'un govern suposadament responsable.

Gràcies, senyor president, senyors diputats i diputades.

El president

Cridem a votació.

El senyor Bosch demana la paraula...

El Sr. Bosch Cuenca

Per al·lusions i contradiccions.

El president

Per al·lusions. Té un minut, senyor Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Senyor president, per al·lusions. Espero un momentet, si li sembla bé, que el senyor Rivera estigui en el seu lloc. Ho dic per no fer-ho mentre està...

El president

El sent igualment, em fa l'efecte.

El Sr. Bosch Cuenca

Dues consideracions. Primera conclusió, jo crec que ha quedat bastant evident que hi ha una part de la cambra que no vota la moció no perquè no estigui d'acord amb el contingut, sinó simplement per una qüestió tactivista. I deixo anar la conclusió: el nostre grup ha estat plenament coherent; sigui allà on sigui ha donat suport al manifest de la Comissió Municipalista. I cadascú que expliqui el que vulgui, però, en tot cas, que algú expliqui per què avui en aquesta cambra no es dona suport a allò que demanen els ajuntaments.

I, per últim, el senyor Rivera. Vostè parla de mites. Miri, jo li explicaré un altre mite. El mite és el seu, el mite és fer-nos vendre aquí, en aquesta cambra, que vostès van d'àcrates per la vida. Vostès tenen una gran diferència amb la resta i és que vostès són nacionalistes; el que passa, que hi ha un adjectiu diferent: són nacionalistes espanyols i aquesta és la gran diferència. No ens vulgui vendre aquí que vostès són uns nous àcrates. Simplement són nacionalistes.

(*La Sra. Batalla i Nogués demana per parlar.*)

El president

Senyora Batalla.

La Sra. Batalla i Nogués

Sí, senyor. Doncs, també per al·lusions.

El president

Un minut.

La Sra. Batalla i Nogués

Ens acaben de dir que actuem per tactivisme i que no som els que som coherents a donar suport a allò que va sortir de la Comissió Municipalista. Perdoni'm, però nosaltres ens ratifiquem en tot el que ja hem dit perquè aquell manifest es va aprovar en forma de resolució aquí, al Parlament, al cent per cent i íntegrament i el que avui ens han presentat vostès, com ja els ho hem

dit, és una moció que recull la part genèrica, i la part concreta, de mesures concretes, no la posen. Per tant, no ens acusin a nosaltres que no donem suport al manifest municipalista, perquè vostès l'han presentat, però de forma escapçada, que no és el mateix.

Moltes gràcies.

(*El Sr. Rivera Díaz demana per parlar.*)

El president

Senyor Rivera... (*Pausa.*) Senyor Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Sí. No, per al·lusions directes.

El president

Un minut.

El Sr. Rivera Díaz

Com que hi han partits que es dediquen a dir el que són els altres i a posar etiquetes, miri, vostè confon ser català i espanyol amb ser nacionalista espanyol. Ser anglès no és ser nacionalista anglès, ser francès no és ser nacionalista francès, és simplement ser ciutadà d'un país. I nosaltres, Ciutadans, no tenim cap complex de ser ciutadans catalans i ser ciutadans espanyols. No confonguin vostès les coses. Ja sé que vostès volen viure de l'Estat però no volen conviure amb l'Estat. Nosaltres tenim una altra fórmula.

I també, quan els convidava a esmorzar, ho feia també simbòlicament. Hi han dos tipus de catalans, aquells que som generosos i que col·laborem i volem conviure amb la resta de ciutadans d'Espanya i aquells que no ho són. Jo crec que nosaltres volem convidar a esmorzar perquè no tenim cap problema per compartir i per ser solidaris.

Gràcies.

El president

Doncs, posem a votació... (*Remor de veus.*) En qualsevol cas, ateses les circumstàncies, els recordo que quan s'acabi el Ple estan tots convidats a una copa de cava. (*Rialles.*)

Dit això, procedim a votar la Moció d'Esquerra Republicana sobre el suport als municipis petits.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor i 60 vots en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les relacions institucionals (tram. 302-00134/08)

El dissetè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre les relacions institucionals, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula per a la seva exposició la il·lustre senyora Carina Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, m'agradaria dir que era habitual en aquest Parlament la cortesia que els consellers de sobre el que es parlava, sobre les competències dels seus parlaments, fossin presents en aquest hemicicle quan se substanciaven les mocions subsegüents a la interpellació. Avui no tenim l'oportunitat de tenir aquí el conseller Saura, que és el que l'afecta aquesta moció, però sí que ens agradaria dir... (*Remor de veus i pausa.*)

El president

Pot continuar, senyora diputada.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Deia que és una llàstima que el conseller Saura no sigui avui aquí perquè gaudiria d'aquest dubtós rècord que és que durant aquest plenari, que ha tingut tres dies de durada, se li ha demanat la dimissió en quatre ocasions. I el Partit Popular no vol perdre l'oportunitat de pujar a aquesta tribuna i tornar-li a demanar la dimissió. La hi demanem en aquest cas no només pels fets que han estat avui corroborats a través d'una publicació en un mitjà de publicació que diu que s'ha obligat els mossos d'esquadra a assistir als seus actes de partit, sinó també per la proposta que nosaltres fèiem a la nostra interpellació en el sentit que el conseller va decidir utilitzar la seva condició de president del partit d'Iniciativa per anar a negociar qüestions que afectaven tot el conjunt dels catalans i que, per tant, utilitza la conselleria amb criteris partidistes. En aquest cas, el conseller Saura ha sigut un dels protagonistes, durant tot aquest període, de la manca de criteri unitari i de les situacions de deslleialtat més importants que ha viscut aquest Govern durant l'últim període.

Per tant, és per aquesta raó, a més a més de moltes altres que han vingut afegides durant tot aquest procés, per la qual demanem la reprovació de la seva actuació, la reprovació de la seva acció al capdavant del Departament de Relacions Institucionals. Però també hem tingut ocasió de sentir com se li ha demanat la seva dimissió per la seva actuació al capdavant del Departament d'Interior.

Dit això, la nostra moció anava encaminada al desenvolupament que s'està fent des de la conselleria de Relacions Institucionals de l'Estatut de Catalunya. En primer lloc, aquests dies hem tingut també oportunitat d'assistir a nous debats que parlaven sobre la possibilitat que hi hagués aviat una resolució del Tribunal Constitucional en relació amb els recursos d'inconstitucionalitat presentats contra l'Estatut de Catalunya. I, en aquest cas, el Partit Popular reitera que, si no volem que aquest sigui considerat un parlament antisistema, haurà d'acatar aquesta sentència del Tribunal Constitucional, que no percep una altra cosa més que l'harmonització de l'Estatut de Catalunya als principis constitucionals.

Però la nostra moció afegia també altres punts pel que fa al desenvolupament de les institucions catalanes. Aquests dies també hem vist com aquest desenvolupament que s'està fent és un desenvolupament absolutament erràtic. Hem vist com la construcció i la creació de

les diferents institucions catalanes no estan respectant els principis de lleialtat i creen sistemàticament conflictes institucionals. Hem tingut en aquest plenari una bona mostra amb la creació de l'Oficina Antifrau, que, per una banda, desenvolupa si un precepte estatutari crea l'oficina, però, per altra banda, si utilitza la Llei de mesures fiscals i financeres per buidar-la de contingut.

Per tant, és per això per què demanem nosaltres en aquesta moció el respecte al sistema de distribució de competències, no només en l'àmbit institucional de Catalunya, sinó també respecte a les competències que té l'Estat. Si d'aquesta manera ho fem, aconseguirem un desenvolupament estatutari que respecti..., i que es desenvolupi amb garanties i que, sobretot, respecti la seguretat jurídica que s'exigeix per tal de desenvolupar les nostres institucions.

Però també hem vist com en aquest període s'han anat desenvolupant i creant nous organismes, i l'organització, la creació d'aquests organismes han atès més criteris de col·locació d'amics, familiars i coneguts que no a preservar els principis d'idoneïtat i de pluralitat ideològica i, sobretot, de transparència en la creació i en els procediments de l'assignació d'aquests membres. Per tant, nosaltres també demanem en aquesta moció el respecte per aquests criteris per tal que aquests organismes siguin absolutament transparents i els dotem de mecanismes de gestió pressupostària eficients i eficaços.

I, per últim, el punt número 6 feia referència al desenvolupament del finançament estatutari, que aquests dies la veritat és que al que hem assistit és a la cerimònia de la confusió, perquè encara no sabem exactament..., o assistim amb un absolut ocultisme de la informació que per part del Govern de Catalunya té respecte a com estan les negociacions en matèria de finançament. El que sí que és cert és que s'han incomplert tots els terminis, que, a més a més, la negociació que s'està duent a terme no tenim cap dubte que s'ajustarà al que nosaltres proposem aquí, que és el model bilateral, en el qual el Govern de l'Estat respectarà els interessos de tota la resta de comunitats autònomes. I, per tant, és això el que nosaltres demanem, que aquesta revisió del nou model de finançament es faci d'acord amb els principis i amb les condicions que Catalunya té en aquest moment com a prioritàries, que és l'increment de la seva població i l'impacte que aquesta ha tingut en determinades àrees com són, per exemple, l'educació, la sanitat i el desenvolupament de la Llei de dependència.

Per tant, és per això que nosaltres demanem en aquesta moció que es garanteixin els principis d'autonomia de gestió, de suficiència de recursos i justícia distributiva i eficàcia a l'hora d'acordar aquest nou model de finançament. És aquesta proposta la que sotmetem a la consideració dels grups i dels quals n'esperem el vot favorable.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Mejías. En nom del Grup de Convergència i Unió té la paraula la senyora Pilar Pifarré.

La Sra. Pifarré i Matas

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats... Bé, senyora diputada, vostè ja s'imagina el nostre posicionament davant la moció que presenta el seu grup, oi? Segur que també els altres grups de la cambra parlamentària se l'imaginem. Però abans deixin-me que els exposi un parell d'arguments.

Mirin, compartim el fons d'algunes de les afirmacions contingudes en la interpellació que precedeix la moció. Estem d'acord en la manca de cohesió en l'acció d'aquest Govern. Efectivament, no ens agrada l'esquizofrènia del barret i molta gent no l'entén. És a dir: «Avui em poso el barret, actuo i negocio com a govern; demà em trec el barret i actuo i negocio com a partit.» Deplorem, a més, la política d'Interior que porta a terme el conseller Saura en dos àmbits, en els cossos de seguretat –ahir teníem coneixement de la perla en l'assistència als actes polítics convenientment convidats i amb instruccions; segurament els membres dels Mossos d'Esquadra devien tenir coses més importants a fer–, i, a més a més, tampoc estem d'acord en la forma en què suposadament el conseller d'Interior garanteix la seguretat de les persones. A més a més, efectivament, no compartim tampoc la política de «xiringuitos», que deia la diputada, en la qual no hi ha pluralitat ideològica ni de transparència, tant en l'adscripció de personal com en la gestió dels recursos.

I, en tant que el conseller de Relacions Institucionals és el responsable del desenvolupament de l'Estatut d'autonomia..., en fi, tot és un caos erràtic, amb declaracions del vicepresident del Govern, amb poc èxit i, a més a més, amb l'aquiescència del president de la Generalitat.

Però també li vull fer un segon argument. Malauradament em sorprenen molt alguns dels seus posicionaments i actuacions polítiques, especialment pel que fa a l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Li asseguro que molts catalans comparteixen aquesta sorpresa, que es converteix en descontent i que acaba amb la seva manca de credibilitat. I la credibilitat és molt important, senyora diputada. Vostès van fer fàcil aquella campanya del Partit Socialista –se'n recorden?–: «Si no hi tu vas, ells tornen.» I avui, amb el concurs dels vint-i-cinc diputats del Partit Socialista, s'aprovaran els pressupostos generals de l'Estat, en què el més rellevant no és tant el contingut d'aquests pressupostos com el que s'ha fet una crida novament a la por: «No deixarem que el Govern Zapatero s'enfonsi..., no permetrem la desestabilització» i «què volen?, que torni el PP?». Això és el que deia el senyor Iceta el dilluns passat després de l'executiva.

I quant a la seva moció, d'una banda demanem –demanen, vostès– que el Parlament digui que acatarà la decisió del Tribunal Constitucional o les sentències, que acatarà les sentències i els articles impugnats, articles impugnats que representen més del 50 per cent de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. I de l'altra banda demanem que el Parlament insti el Govern a desenvolupar els preceptes no impugnats per a no haver de fer marxa enrere –segons paraules seves, també, diputada–, referint-se justament als actes impugnats, per la qual cosa

fa la sensació que vostès sembla que ja pressuposen què dirà el Tribunal Constitucional.

I, escolti'm, ara, després de tres anys en què la Constitució espanyola existeix, hem de fer una proclama d'acatament del títol vuitè on es distribueixen les competències entre l'Estat i les comunitats autònomes? Com si no hagués plogut prou a favor de l'Estat! Clar: lleis de bases que ho regulen tot, ajuts i aportacions directes finalistes que fa l'Estat en lloc de les altres administracions, etcètera.

I, per últim, constatem que el Govern de l'Estat..., constaten que el Govern de l'Estat no ha actualitzat el sistema de finançament i insten que s'acceleri, per part dels dos governs, el nou..., la revisió d'aquest nou sistema de finançament. Això no fa falta que es digui, ni va així, el que cal és simplement complir la llei, complir l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Nosaltres volem que es compleixi la llei –volem que es compleixi la llei– que aprova aquest Parlament, amb independència que agradi més o menys als partits polítics i molt més si es tracta d'una llei que va ser aprovada pel Parlament amb molt d'esforç, també va ser aprovada per les Corts Generals, i, sobretot, ratificada pel poble de Catalunya. No ens agraden ni volem pronunciaments polítics que tinguin... –vinguin d'on vinguin–, quan s'ha aprovat una llei –quan s'ha aprovat una llei–, amb tots els ets i uts, i és per això que analitzant el contingut de la seva moció i, a més a més, compartint fins i tot –com li deia abans– els arguments de la interpel·lació, nosaltres no donarem el suport a la seva moció.

Gràcies, president; senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi té la paraula la senyora Lúcia Santos.

La Sra. Santos i Arnau

Molt bé, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, abans d'entrar a la moció acabo de veure també amb emoció que Convergència i Unió prefereix o preferiria que tornés el Partit Popular. No m'estranya, perquè, de fet, són la dreta. (*Remor de veus.*) Vaig a la moció –vaig a la moció...

El vicepresident primer

Si us plau, si us plau...

La Sra. Santos i Arnau

Vaig a la moció que presenta el Partit Popular. Aquesta moció és una miscel·lània, és un popurri al qual, evidentment, no donarem suport. Respecte al primer punt, perquè no és bo abonar obsessions, per tant, no m'hi estendré més. Respecte al punt sisè, per incongruència. El PP no pot mantenir un recurs d'inconstitucionalitat contra diversos articles del títol sisè i diverses disposicions sobre el finançament de l'Estatut i estar al mateix temps reclamant aquí el seu compliment. Retirin el recurs i en parlarem.

Respecte al punt cinquè, és a dir, sobre la idoneïtat dels càrrecs que reclamen, també per incongruent, hi votarem en contra. I sobre això em permetran algunes consideracions al temps que em pronuncio sobre els altres punts relatius al Tribunal Constitucional i a la seva sentència sobre l'Estatut d'autonomia.

Vostès demanen a aquest Parlament que acati la sentència del Tribunal Constitucional, però la pregunta és si vostès acataran la sentència? Els recordo que l'Estatut d'autonomia, no com les altres lleis sinó més que les altres lleis, pel seu procediment d'elaboració i la seva aprovació, i també pel seu significat, gaudeix de la presumpció de constitucionalitat i a més és constitucional. Tanmateix, l'Estatut d'autonomia ha suportat tants impropis i tantes falsedats que no podem deixar de sentir orgull que una cosa tan injuriada –i sembla que perniciosa per a Espanya– hagi estat el model, el referent, i la versió original per a les reformes estatutàries que s'han seguit a Andalusia, Balears, Aragó, etcètera, i que vostès han votat.

També sentim una gran curiositat, una enorme curiositat de saber per què estan reconeguts, perdó, per què estan recorreguts articles que ja existien a l'Estatut d'autonomia de 1979 i en els altres estatuts dels anys vuitanta, i, per què es mantenen recorreguts articles de l'Estatut d'autonomia literalment reproduïts en altres estatuts, que a partir del 2005 vostès han votat i no han recorregut. Deu ser una nova versió del miracle de la ubiqüitat: constitucional o inconstitucional, depenent del cos d'Estatut on es trobin.

Tornem al nus de la qüestió. Vostès ens demanen acatar la sentència del Tribunal Constitucional, *va de soi*, com s'atreveixen a demanar això en aquest Parlament? Quina mena de *Jura de Santa Gadea* ens demanen vostès aquí? Parlem d'«acatar». Una de les excepcions d'«acatar» és «respectar» i «reconèixer». I vostès ni han respectat ni han reconegut el Tribunal Constitucional. Vostès tenen una innegable habilitat per tergiversar i capgirar les coses, actuen de bomber piròman; vostès han donat un cop amb tota regla al Tribunal Constitucional, un cop del qual trigarà a refer-se. L'han instrumentalitzat fins a límits insostenibles, posant-lo en risc, prenent que jugui –això sí–, un inconstitucional paper de tercera cambra i, fins i tot, més descarnadament, com una quinta columna d'una política sectària i partidista. (*Remor de veus.*) Ja ho vaig dir, si l'Estatut fos tan inconstitucional... –sí senyor, el seu bon nivell–, si l'Estatut fos tan manifestament inconstitucional, algú s'hauria pres la molèstia de desestabilitzar el Tribunal Constitucional com s'ha fet? Suposo que no.

Miri, nosaltres també els reclamem acatament i respecte al Tribunal Constitucional i a la idoneïtat dels seus membres. Recuperar la fortalesa i l'autoritat del Tribunal Constitucional és una necessitat imperiosa, el nostre sistema de llibertats i la democràcia, si és que són coses diferents, requereixen lleis de qualitat, institucions fortes des del punt de vista de l'autoritat i de la credibilitat. Però això sol no és suficient, requereixen també, de manera imprescindible, de servidors públics dotats d'una sòlida consciència cívica i d'una ferma convicció sobre els valors de la cosa pública. I aquesta

és la mena de magistrats que el Tribunal Constitucional necessita, la mena de candidats que necessitem, i cap partit responsable pot presentar candidats voluntàriament disposats a traslladar al Tribunal estratègies polítiques sectàries...

El vicepresident primer

Senyora diputada...

La Sra. Santos i Arnau

...que suposin la continuïtat de maniobres i tripijocs. Hem de passar pàgina d'aquesta història perquè el Tribunal Constitucional, que és la clau de volta del nostre sistema autonòmic, ho necessita. Vostès no ho han sabut fer, no ho han sabut respectar...

El vicepresident primer

Senyora Santos...

La Sra. Santos i Arnau

...no em puc estendre més, tinc algunes altres coses que m'agradaria dir-los, però ho deixo aquí perquè el temps se m'ha acabat.

Moltes gràcies. Hi votarem en contra, com és clar.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Patrícia Gomà.

La Sra. Gomà i Pons

Gràcies, president. Bon dia, diputats, diputades, no els sorprendrà que els anunciï que rebutjarem la moció que ens presenten. Es refereixen –anem a analitzar els diferents punts–, es refereixen a la sentència del Tribunal Constitucional, bé, posen abans la bena que la ferida, quan hi hagi sentència, si aquesta declara la inconstitucionalitat de part del text estatutari, no en tingui cap dubte, no tingui cap dubte que aquest Parlament haurà d'avaluar quina resposta ha de donar respecte d'aquesta sentència, però aquest Parlament no es pot pronunciar abans que hi hagi sentència, òbviament, perquè desconeix quin en serà el contingut.

I no cal que li digui quin és el posicionament del meu grup polític si el Tribunal Constitucional titlla d'inconstitucional l'Estatut d'autonomia –una llei, recordem-ho, ratificada pel poble català. Serà el primer conflicte de legitimitats que desencadenarà el Tribunal Constitucional al llarg de la seva història contemporània. Però és que si aquest Tribunal Constitucional ha estat tant i tant deslegitimitzat per la seva excessiva politització, vostès, el Partit Popular, són uns dels principals responsables d'aquesta situació.

Ens demanen també el desenvolupament de l'Estatut en els preceptes no impugnats, doncs també la decebrà saber, senyora Mejías, que l'Estatut s'està desenvolupant en els preceptes impugnats i no impugnats. I li poso un exemple, la Llei de l'Agència Tributària de Catalunya desenvolupa un dels preceptes, doncs, que vostès van impugnar o han impugnat davant del Tribunal Cons-

titucional, perquè, malgrat el PP, aquesta llei està en vigor, és una llei aplicable i, per tant, que s'està desenvolupant. I és que jo crec que cal que se sàpiga aquí la vergonya del seu recurs, un recurs que ha impugnat el preàmbul, 124 articles i 12 disposicions. És a dir, més d'un 60 per cent del text estatutari, més d'un 60 per cent d'allò que ha ratificat lliurement el poble de Catalunya a les urnes. Jo crec que és una vergonya.

Quant a la distribució de competències entre l'Estat i Catalunya, està clar que s'han de respectar, però aquí ha errat el tret, senyora Mejías, ha d'apuntar cap a on les estan vulnerant, que és cap a l'Estat, i la seva demanda, doncs, per tant, ha de dirigir-se al Govern de l'Estat i no al Govern de la Generalitat. I ho poden fer, i, si ho fan, no dubtin que nosaltres els recolzarem allí on pertoca, al Congrés dels Diputats. I el que és un veritable exercici de cinisme és sol·licitar idoneïtat, pluralitat ideològica i transparència en els procediments de designació dels membres que integren les diferents entitats vinculades a la Generalitat. I, explícitament, en la seva interpellació feia referència a l'Institut Català Internacional per la Pau i al Memorial Democràtic. Doncs bé, la junta de govern d'aquests ens que acabo d'anomenar l'integren, entre d'altres, membres designats per aquest Parlament, a l'Institut Internacional per la Pau, doncs, membres designats per un acord de dos terços d'aquest Parlament i a més a més un membre designat per cada grup parlamentari. En el cas del Memorial Democràtic, igualment, membres designats per aquest Parlament. I això és pluralitat ideològica, jo no conec un altre mecanisme. A més a més, en la mateixa llei, en el cas del Institut Internacional per la Pau, defineix quins han de ser els criteris d'idoneïtat que n'han de tenir els membres. Per tant, això està regulat en la llei de les mateixes entitats: transparència, pluralitat ideològica i, evidentment, també el mateix respecte a l'Oficina Antifrau a què vostè feia referència.

I, per últim, ens demana l'actualització del sistema de finançament, això ja sona a burla, no?, venint de vostès. Cal recordar que l'actual sistema de finançament que ara està en vigor va ser pactat l'any 2002 entre Convergència i Unió i el Partit Popular, i aquest sistema, el que va fer va ser anul·lar, suprimir, fer desaparèixer la revisió quinquennal que ara vostès demanen. I ens demanen una revisió? Doncs, bé, reconeixen el seu error, benvinguts; reconeixen que el sistema era deficient, és deficient i més val reconèixer-ho tard que mai. Però discrepem sobre la seva fórmula d'actualització, perquè no solament ha de tenir en compte el paràmetre de la població, que també, però també ha de tenir en compte, no ho podem obviar, els principis de capacitat fiscal, l'anivellament i l'ordinalitat, tal com estableix el mateix Estatut d'autonomia. Per tant, per tots aquests motius, rebutjarem la seva moció.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Jaume Bosch.

El Sr. Bosch i Mestres

Gràcies, president. Bé, «una interpellació sobre relacions institucionals», diu el títol, però una interpellació que va ser en aquell moment radical, gairebé antisistema, curiosa i inconnexa (*rialles*), un poti-poti –un poti-poti– en què es poden comptar fins a tretze temes diferents: dels Mossos d'Esquadra al finançament, de la crisi de Rodalies al Memorial Democràtic, de la sequera a l'Estatut, de l'assemblea d'Iniciativa a l'Institut per la Pau. És impossible contestar-ho tot, però jo em centraré en alguns aspectes.

Primer, es pretén reprovar un conseller per una actuació com a president d'un partit, amb relació a una iniciativa parlamentària al Congrés de Diputats. Són vostès els que ho confonen tot. Com acaba de confondre, vostè, referint-se a una conferència institucional com a conferència de partit.

Aquí hi ha un tema de fons, que vostè ho va dir: «conseller, a temps parcial».

Es critica un fet normal i habitual en democràcia: que els membres d'un govern, aquí i a l'Estat espanyol, siguin alhora dirigents del seu partit. O és que el senyor Aznar va deixar la presidència del PP quan va ser president del Govern espanyol? Allò que ha practicat amb tota normalitat el PP quan ha governat, es nega aquí al Govern català.

L'Estatut..., és impossible que ens entenguem. Nosaltres respectem la voluntat del poble català, i vostès varen presentar-hi recurs. Però el que no ens poden demanar és que no complim una llei en vigor com és l'Estatut. Tenim no ja el dret, sinó l'obligació de desplegar i aplicar l'Estatut.

I, senyora Santos, potser al final ja haurem de deixar de demanar que retirin el recurs, perquè ni van decidir ells –el PP de Catalunya– presentar-lo, ni tenen cap capacitat, ells, el PP de Catalunya, per retirar-lo. I també demanem una reflexió: vostè no pot afirmar, com va fer, que el conseller ens amenaça amb una llei del Síndic de Greuges. El projecte ja és al Parlament, perquè l'Estatut obliga a la seva adaptació. Si llegeix el projecte, veurà que no és una amenaça, sinó una forma de garantir els drets de la ciutadania.

I vostè va centrar sobretot la intervenció en una qüestió fonamental: posar en qüestió dos organismes creats per aquest Parlament: l'Institut Català Internacional per la Pau i el Memorial Democràtic. Amb relació a aquests organismes, va afirmar que tenen òrgans directius formats per persones properes ideològicament al seu partit, i que són «xiringuitos». Jo li demanaria respecte al Parlament i al seu mateix grup parlamentari, perquè aquestes dues qualificacions xoquen amb els posicionaments de diputats del Partit Popular en aquest plenari.

L'Institut Català per la Pau: neix de la necessitat de crear aquest institut, d'una llei de juliol del 2003, quan governava Convergència i Unió amb el seu suport, que era la de foment de la pau, que obligava a crear aquest institut.

La llei va ser aprovada el 2007 i hi ha tres membres designats pel Govern i nou membres de la junta de go-

vern són elegits pel Ple del Parlament, a partir d'una proposta d'entre dotze a vint candidats elaborada pel Consell Català de Foment de la Pau. La proposta no va rebre cap vot en contra, tampoc el seu. I el senyor Montanya, i perdó..., quan vam discutir la Llei de l'Institut Català per la Pau, va dir: «El fet que de dotze membres de la junta de govern nou siguin escollits pel Ple del Parlament evidencia aquest pluralisme, que ben segur ha d'anar i anirà, n'estem convençuts, a millorar el funcionament de l'Institut i permetrà, sens dubte, també, assolir els seus objectius.» Això el novembre del 2007. Ara resulta que és un «xiringuito». Una mica de rigor. I el mateix seria aplicable al Memorial Democràtic.

Però miri, vostè, en la seva intervenció va utilitzar un to de menyspreu dient «a vostè, senyor Saura, el que li interessa és això del canvi climàtic, de la memòria democràtica, i això del foment de la pau». Sí, són tres temes que ens interessin. Ens interessa el canvi climàtic, perquè és una qüestió cabdal de la política mundial, i no tenim cosins que en neguin l'evidència. Ens interessa la memòria democràtica per defensar els valors de la democràcia enfront dels exministres de Franco que volen penjar nacionalistes. I ens interessa el foment de la pau enfront dels que varen donar suport a una guerra fonamentada en mentides, i són els únics que encara no han reconegut aquell tràgic error.

Moltes gràcies.

(*Crits de «Molt bé!» i aplaudiments en un sector de l'hemicycle.*)

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bosch. En nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Diputats i diputades, nosaltres donarem suport a bona part d'aquesta proposta, pels motius que Ciutadans ha repetit, doncs, moltíssimes vegades. Jo crec que, la veritat, aquesta proposta, diguéssim que en una societat normal no seria normal que es presentés en un Parlament..., o sigui, demanar a un Parlament que acati una sentència dels tribunals (*Veus de fons.*) Tranquils, tranquils..., això només passa a Catalunya, per a això sí que tenim identitat pròpia, per ficar-nos en merders –perdoni'm l'expressió, de no acatar sentències–, i de senyors d'aquesta cambra que van a actes a deslegitimar el Constitucional, això només passa a Catalunya. Perquè jo..., ara no sé la memòria si em falla, però he llegit a l'hemeroteca una mica, jo em penso que Òmnium Cultural va fer un acte per deslegitimar el Constitucional, i hi havien senyors d'Esquerra Republicana, i de Convergència i Unió, i d'Iniciativa. I què feien vostès allà, en un acte pagat, per cert, amb les subvencions del Govern de Catalunya, per deslegitimar un constitucional?

Senyora Santos, li dono part de raó del que diu del PP. Una mica d'incoherència sí que tenen vostès; una mica, sí. (*Remor de veus.*) Perquè, clar, a l'Estatut andalús, vostès han copiat 48 o 49 articles, pràcticament. Ciutadans va portar al defensor del poble l'Estatut d'An-

dalusia; el que no volem per a Catalunya no ho volem per a Andalusia. Almenys som coherents. Ara, senyora Santos, que vostè acusi només el PP, només el PP de la batalla al Constitucional. Vostè no pertany al Partit Socialista? Vostès no han demanat recusacions de magistrats del Constitucional? Sí, senyora Santos, mentre vostè sigui socialista, acati també, en aquest cas, les decisions del seu partit.

Per tant, si vostès porten recusacions, no donin lliçons a aquesta cambra de desestabilitzacions. Els dos grans partits, és cert, el PSOE i el PP i el Partit Socialista –i vostè ho n'és– han donat lliçons moltes vegades d'intentar instrumentalitzar tot el que passa en aquest país, i és la veritat, d'acord, però arreglem-ho. Ara, no doni vostè lliçons aquí, de forma magnànima, donant lliçons de com ha d'actuar no sé qui.

Vostè forma part d'aquest partit, i si no vol, separi's del PSOE, que és el que haurien de fer, a la millor, per ser una mica coherents. I, per tant, presentin-se separats a les eleccions, i treballin de forma separada i critiqui vostè el que fa el PSOE a Madrid. Mentrestant, vostè, forma part del PSOE. Per tant, no ens doni lliçons en aquest sentit. (*Veus de fons.*)

Per una altra banda, també he de dir que és parlar, sí que és cert que és un poti-poti de propostes. També he de dir que el senyor Saura ha aconseguit una cosa, que és que demanar la seva reprovació o una dimissió, va una mica a la baixa ja. Diguéssim que si haguéssim de cotitzar en borsa, la dimissió del senyor Saura, diguéssim que ja no tindria un preu molt alt, perquè és una cosa, eh?, bastant ofertada, podríem dir, bastant pública.

El senyor Saura està aconseguint que demanar la seva dimissió sigui una cosa ja una mica..., que de vegades un s'ho planteja i diu: «Home, ha fallat? Sí. Ha comès un error per dimitir? Sí, ja, però és que li ho hem demanat i aquest senyor es queda allà i li és igual...» Doncs al final, la veritat que les reprovacions al senyor Saura..., està, com es diu, col·loquialment, a prova de bomba; allà, aguantant. Que fa un *email* enviant els Mossos que es posin el vestit per anar escoltar la seva conferència? Cap problema. Que el senyor Boada envia aquest *email*? Cap problema. Que vostès acomiadin un mosso d'esquadra per instruir en una llengua oficial un document, o, en aquest cas, el suspenen de sou tres mesos i el traslladen? Cap problema. Que vostès no actuen al camp de l'Espanyol? Cap problema. Que vostès no actuen en una manifestació en què s'agredeix membres d'un d'aquests partits en aquella manifestació i no actuen? Cap problema. El senyor Saura, en aquest sentit, està blindat.

I jo també apunto una cosa, potser haurem de començar a demanar la reprovació i la dimissió d'alguna altra persona, perquè el senyor Saura, si no m'equivoco, forma part d'un govern. I un president de Govern que, quan un senyor com el senyor Saura, que fa dos anys que degrada la imatge del cos de Mossos d'Esquadra, no s'immuta davant d'aquestes reprovacions i d'aquestes situacions, quan no s'immuta perquè vostès es reparteixen, eh?, els tres seients del Govern... Home, jo els demanaria, en aquest cas, als membres de l'oposició –i nosaltres ho començarem a fer–, que a qui li hem de

demanar explicacions és al senyor Montilla, perquè el senyor Montilla és qui manté el senyor Saura, després d'una rere l'altra.

I la situació que hi ha als Mossos d'Esquadra, la falta de credibilitat que tenen ja no és responsabilitat només del senyor Saura, perquè sempre que està allà per quota –sí, no..., bé, em sembla, no, està allà per quota–, sinó que és del senyor Montilla, que no mou fitxa, que està, com sempre, amb un silenci solemne davant d'aquesta situació.

Quant al fons, sincerament, demanar que s'acati una sentència ens sembla increïble; ens sembla surrealista, però hi votarem a favor perquè sembla que en aquest Parlament i alguns membres d'aquesta cambra no ho tenen prou clar.

Demanar la reprovació? Doncs, miri, la vam demanar ahir mateix, la dimissió. Doncs com no demanarem la reprovació pel que ha passat i pel que hem conegut avui per la premsa. Doncs aprofitarem l'avinentesa per demanar-la. Ara, jo els demano, sisplau, que vostès siguin una mica, com a mínim, coherents. És a dir, si vostès volen viure en un estat on hi ha un sistema constitucional, on hi ha unes lleis i unes normes, acatin totes les normes. Perquè, oi que cap ciutadà del món quan hi ha una sentència –bé, cap «ciutadà del món»... en una democràcia, almenys–, quan hi ha una sentència que no li agrada, l'acata, i l'únic que intenta és recórrer-la, si pot, i si no hi ha recurs, l'assumeix. Facin vostès el mateix, facin vostès el mateix. No vinguin a fer actes de deslegitimació com els que estan fent. És molt irresponsable per part de governants.

I finalment –i ja acabo, senyor president–, jo crec que al final el poble de Catalunya a qui haurà de demanar explicacions de tot aquest guirigall és als senyors d'aquesta cambra que van impulsar aquell Estatut. Per què vostès van impulsar un estatut que sabien que portaria problemes? Per què ens han ficat per un camí que sabien, de bon tros, que no arribaria on molts deien que arribava? Els ciutadans, com en una bona demanda, un client, quan l'advocat l'enganya o l'advocat el fica en una demanda que acaben perdent i li costa molts diners, demanen l'advocat.

I el poble de Catalunya algun dia els haurà de demanar a vosaltres, políticament –a vostès, perdonin– a aquesta cambra, dient: «què han fet vostès, per on ens han ficat...»

El president

Senyor Rivera...

El Sr. Rivera Díaz

...per quin camí, per quins... –acabo, senyor president–, quins sis anys de desgast d'imatge de Catalunya, de la seva societat i de la desafecció política han creat vostès amb aquest Estatut, que ens està portant per un camí que el ciutadà de Catalunya, de dia a dia, no li resol cap problema real.

Gràcies.

El president

Ha acabat el debat. Cridem a votació. Hi han dues paraules demanades. Senyora Pifarré...

La Sra. Pifarré i Matas

Per contradiccions amb la senyora Santos?

El president

Sí, té un minut.

La Sra. Pifarré i Matas

Gràcies. Miri, senyora Santos, vol dir que vostè m'ha escoltat? No s'imagina..., no s'imagina el que a vostès els agradaria, per als seus interessos partidistes, simplement demano que es llegeixi la transcripció, si us plau.

Gràcies, president.

El president

Senyora Mejías, té la paraula, per?

La Sra. Mejías Sánchez

Per al·lusions.

El president

Per al·lusions, un minut.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. M'agradaria poder contestar totes les intervencions, però no tinc temps. Però m'agradaria afegir-me a dues paraules que ha dit la senyora Gomà. Diu «vergonya» i «burla»... No, no, miri: covardia; covardia la de tots els membres d'aquesta cambra quan parlen que retirem el recurs, quan hi han set recursos interposats, molts d'ells d'origen socialista, i per la por immensa que tenen de la resolució del Tribunal Constitucional que els digui que han fet les coses rematadament malament, i per les seves crides a la desobediència com a conseqüència del que possiblement aquesta presumpció de constitucionalitat que s'acaba d'inventar la senyora Santos, que a més a més és professora, pot resoldre el Tribunal Constitucional.

La veritat és que el que constatem és que aquest Parlament, davant aquesta situació i aquest posicionament davant una moció absolutament legalista i rigorosa amb els principis constitucionals, es declara antisistema quan no la vol votar i quan, a més a més, declara obertament que no acatarà les resolucions judicials.

Senyora Santos, polítiques sectàries...? Em parla vostè de polítiques sectàries?

El president

Senyora Mejías...

La Sra. Mejías Sánchez

Em sembla que vostès en són un bon exemple, amb tota la seva política de «xiringuitos». (*Remor de veus.*)

Gràcies.

(*Pausa.*)

El president

Senyor Rivera...?

El Sr. Rivera Díaz

Sí, senyor president, demanaria votació separada del punt 3, si us plau.

(*Pausa.*)

El president

Posarem a votació aquesta moció, i hem demanat votació separada del punt 3. Per tant, comencem amb el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 12 vots a favor, 118 vots en contra i 3 abstencions.

Votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Que ha estat rebutjada per 15 vots a favor i 118 vots en contra.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la crisi econòmica en els sectors agrícola i ramader (tram. 302-00135/08)

El divuitè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la crisi econòmica sobre els sectors agrícola i ramader. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Xavier Pellarès.

El Sr. Pellarès i Povill

Gràcies, senyor president. Bé, la moció que presentem des del Grup de Convergència i Unió és una moció que es compon de quatre punts. Quatre punts que, si més no, fan notar la crisi del sector i, en concret, del sector ramader, de la gent que viu i treballa al món rural. D'aquella gent que a vegades són els grans oblidats, i no per ser pocs no són menys importants, sobretot per a la gent del nostre país. Per tant, recollint el que és el punt número 1, el que és la reforma de la PAC, des del Grup de Convergència i Unió el que volem, en el que insistim i el que demanem és precisament reforçar allò que al seu moment ja va sortir quan al mes de novembre es va aprovar aquesta reforma de la PAC: sindicats, federació de cooperatives, partits polítics, tots van mostrar la seva insatisfacció per aquesta reforma de la PAC; tots a excepció de la ministra d'Agricultura del Govern espanyol.

Per tant, quasi bé tots, una reforma de la PAC, que no és que sigui dolenta en tots els seus aspectes, però sí que

una reforma de la PAC que sí que és molt perjudicial per als pagesos i pageses del nostre país. Hi insisteixo: des del nostre punt de vista, necessitem, volem que la veu del Parlament també s'escolti, rebutjant aquesta reforma de la PAC, amb el contingut al qual feiem referència.

El punt número 2 fa referència a la crisi, a la crisi d'un sector important del nostre país. Un sector que és el sector del porcí, un sector que es veu amenaçat, un sector que ha passat moments bons, moments difícils, però un sector que realment, en l'actualitat està passant..., ho està passant malament. Al punt número 2 d'este segon punt parlem de «mesures necessàries per al cessament anticipat dels pagesos», mesures dignes per al cessament anticipat. I al punt número 2 demanem crear les mesures, crear els mecanismes, perquè aquesta gent se senten reforçats. A mi em fa gràcia..., perquè quan diuen: «Ecolten, des de Convergència i Unió, vostès critiquen tal i no aporten solucions.» Ecolten, solucions per al sector porcí n'hi han moltes –n'hi han moltes. Jo n'hi citaré unes quantes: fer efectiu l'ajut de la bonificació dels interessos de crèdits als contractes signats actualment; incrementar un any la carència dels crèdits; l'articulació urgent d'una llei de marges comercials; l'acceleració de la implantació del sistema de classificació i pesatge; fer complir la Llei 17/2007, de mesures fiscals i financeres; abaratir costos de la recollida i destrucció de cadàvers; intercedir en el conflicte generat pel tractament de purins de Guascor. Bé, en definitiva, són temes que podem arribar a parlar i podem arribar a negociar.

El punt número 3: fer complir la llei, sí, la llei, impulsada, sí, per Esquerra Republicana, al seu moment, però fer complir aquesta llei, que en l'actualitat és perjudicial per als ramaders.

I el punt número 4, i aquí aprofito per saludar una vegada més a la gent de la cooperativa de Copalme, a la gent de Copalme, una gent que ho estan passant malament, una gent que realment han tingut un problema en la seua cooperativa, però que això..., també hi havia hagut el problema en la secció de crèdit, i al final és la confiança, la confiança en les administracions, la confiança en los polítics. Los polítics hem d'estar al costat de la gent. I, per tant, jo..., des del Grup de Convergència i Unió, el que fem és, si més no, lo que deia ahir a última hora un diputat, deia: «Ecolten, almenys obrir esta escletxa de confiança.» I és aquí on Convergència i Unió estem per a intentar trobar esta escletxa de confiança perquè aquesta gent puguin finalment solucionar la seua problemàtica. Aquesta gent vénen al Parlament, aquesta gent fan la seua feina, aquesta gent des de fa molts temps que tenen una problemàtica i han omplert pàgines de diaris i han sortit a la premsa i han reclamat, i realment al final lo que volen és trobar una solució.

Des que Convergència i Unió vam fer la interpellació al Govern han estat moltes les reunions que s'han fet. I, escolte, no ens acusin a nosaltres, a la gent de Convergència i Unió, que som los únics que ens reunim amb la gent de Copalme. Quin partit polític no s'ha reunit amb la gent de Copalme arran de la problemàtica que s'ha presentat aquí? Tots mos hi hem reunit. Per tant, jo el que demano és que aquesta gent no vénen aquí al

Parlament a fer cap opereta; aquesta gent vénen aquí al Parlament, precisament, a intentar trobar solució al drama que estan patint.

I, per tant, jo entenc, des del Grup de Convergència i Unió, que ens hem de posicionar, hem de tindre..., precisament, perquè aquesta gent... I totes les altres institucions. Perquè escolteu una cosa molt important: el tema de Copalme fa mal –fa mal– al conjunt del sector, fa mal a la credibilitat, fa mal a una sèrie de seccions de crèdit... –que algunes d'elles ja tenen un segle d'història i que funcionen i funcionen bé; recullo paraules de la federació de cooperatives: funcionen i funcionen bé.

Per tant, lo que hem de procurar és que aquesta gent tinguin la credibilitat, que aquesta gent tinguin la solució al seu problema. De difícil solució?, sí –de difícil solució?, sí–, però entenem que si fos fàcil ja estaria solucionat. Per tant, lo que hem de mirar és de trobar els mecanismes, articular les fórmules perquè, per aquesta gent, se pugui solucionar.

Com deia un membre de la plataforma, més val avançar un passet. Avui, senyors de Copalme, penso que avancem un passet (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –ja acabo, senyor president–; des de Convergència i Unió estaríem satisfets si finalment este passet que avui intentarem avançar des d'aquí, del Parlament de Catalunya, finalment, se converteix en la solució del problema.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes a aquesta moció per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyor Joan Bertomeu.

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, donar també la benvinguda als veïns d'Almenar en representació de la cooperativa Copalme, afectats per la situació financera.

I bé, per part de lo Grup Parlamentari Popular presentem lo nostre posicionament en esta moció que s'ha presentat de la crisi econòmica del sector agrícola i ramader, que té diverses fases, no? I una d'elles, en lo quart, és la defensa, en este cas, de la situació de la cooperativa Copalme.

Respecte al primer punt, de la reforma de la política agrària comunitària, si analitzem tal com va manifestar lo senyor conseller en la seua compareixença a la interpellació que se li va presentar, va manifestar que, textualment, «nosaltres no hi estem d'acord». O sigui, si el conseller va dir que «nosaltres no hi estem d'acord», vol dir que rebutja totalment aquesta proposta de reforma de la PAC.

Sí que és veritat que, després, continuant en la seua intervenció, va dir que tot no és negatiu. O sigui, posant-se en la posició i al costat de la ministra, de la senyora

Espinosa, la qual està indefensa d'aquesta reforma de la política de la PAC i que diu que és beneficiosa per a nosaltres, el conseller, primer, diu que no és bona, però després rectifica per posar-se en la línia, com és normal, del Partit Socialista, no?

Per tant, l'esmena que presenten en esta moció per part del Partit Socialista, que diu textualment..., quan parla, la moció, que sindicats i federació de cooperatives s'han pronunciat o han manifestat lo seu desacord, lo Partit Socialista diu incloure que el DARP també s'ha pronunciat igual que els sindicats i la federació de cooperatives, quan la moció diu que «mostrar lo seu desacord», no «mostrar lo nostre pronunciament»; és molt diferent dir «el desacord» que «el pronunciament».

I també diu que, quan lo Parlament manifesta la seua insatisfacció, la moció diu: «Mostrar lo nostre rebuig.»

Per tant, en cas que Convergència i Unió acceptés aquesta esmena a la moció, per part del Partit Popular, i sent coherents amb, en la situació actual d'aquesta reforma, lo perjudicial que és per al sector agrari, ja manifestem que o s'aprova tal qual l'ha redactada Convergència o, per la nostra part, no li podem donar de cap manera el recolzament, a esta proposta.

Imaginem-mos que aquesta proposta de la PAC vagi endavant i que aquesta retallada que es proposa de 5.000 milions d'euros al sector agrari tiri endavant. Això, com tots sabem, mos afecta, i amb 600 milions d'euros, el nostre país, o sia les comunitats aquí queden tocades, i, d'alguna forma, tenim un 11,3 per cent menys d'ingressos els anys 2009 i 2010.

Per tant, és impresentable aquesta proposta, no es pot acceptar tal qual està redactada, i no hem d'anar aquí amb pistoletes d'aigua i defensant estes postures «sí però...», si no que, si hem de ser coherents, dir-li a la nostra ministra, al Govern central, que no hi estem d'acord i anar a Europa a manifestar el nostre posicionament i negar-nos rotundament a aquesta proposta de la PAC, perquè, si no, les preguntes que mos fem són quines seran les conseqüències al sector agrari, de futur, i quines seran les solucions que podran donar el Govern central i l'autonòmic de cara al sector.

Bé, referent al segon i tercer punt, i vistes també les esmenes que es presenten a la moció, sembla que per part del Partit Socialista lo que presenta com a proposta és acceptar lo primer punt de la jubilació anticipada al sector porcí, cosa que és lògic que ho faci perquè, d'alguna forma, los acords estan presos així, però rebutja, als punts segon i tercer, propostes com és una proposta que el mateix Partit Socialista va fer en lo seu dia de llevar una taxa sanitària..., i que avui sabem que no s'estan complint estos acords que es van prendre des del Parlament i que se deixen a banda i ens nega, no?

Per recuperar el temps, en lo tema de la cooperativa, som conscients que és una cooperativa que en lo seu dia va tindre superàvit, és una cooperativa que funcionava, la cooperativa era Copalme; una cooperativa que canvia de gestió, sembla, o en tenim la informació, i a partir d'aquell moment entrem en una crisi. Se fan unes inversions que poder no s'haurien d'haver fet, però al darrere d'esta cooperativa, al darrere d'esta gestió,

al darrere d'esta mala política que s'ha portat, doncs, hi ha una secció de crèdit que són uns pagesos, unes famílies, gent gran, que estan afectats, no? Llavors, lo Govern no pot al·legar ignorància, perquè va dir el conseller en la seua intervenció que n'ha fet un seguiment, que ha estat amb col·laboració i parlant amb la cooperativa per buscar solucions, i ens demana, al Parlament, tranquil·litat i poc soroll per negociar aquesta postura. Per descomptat que la tranquil·litat i el poc soroll els tenim, però la gent que està afectada no la pot tindre.

Nosaltres, des del Partit Popular, hem presentat una esmena perquè siga en sis mesos que es done una solució, però no obstant, acceptarem, en lo cas que s'arribi a la transaccional, perquè és un pas endavant, i els manifestem, ja, que en cas que això no es complisca, farem interpellacions, mocions, propostes de resolució, seguirem, farem un seguiment molt acurat d'aquesta situació, perquè se complisca amb aquestes, en podríem dir, víctimes de la situació real, quan sabem i en som conscients que alguns directius no són víctimes de la situació que estan passant los veïns, realment, de Copalme.

Per tant, que sàpiguen que, a pesar de la redacció que presenten, bastant *light*, però, el Partit Popular donarem lo recolzament en este punt de la moció, però, ho repetixo, farem un seguiment de futur, mirant lo compliment d'aquesta.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(*Alguns aplaudiments.*)

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustríssim senyor Joaquim Josep Paladella.

El Sr. Paladella Curto

Moltes gràcies, senyor president. Senyors, senyores diputats..., una salutació també a la gent que ha vingut d'Almenar, de Copalme, com a afectats, en representació dels afectats, no de la cooperativa, tal com ha dit lo...

Vejam, tinc molt poc temps i en desitjaria tindre molt, però intentaré dir lo màxim de coses possibles en lo temps que tinc. Primer que res mos trobem..., bé, los que vam viure l'altre dia la interpellació i la vam seguir, penso que –haig de dir una paraula– la vam patir, perquè és que els crèiem en los valors nets de lleialtat i transparència en la política, penso que l'altre dia vam estar patint, no gaudint ni seguint una interpellació.

Aquella interpellació va ser un repàs, sense entrar en profunditat de res, dient moltes coses, en dos punts bàsicament. Lo primer punt va ser, bé, que estàvem en un repàs de la crisi, de, com he dit abans, molts punts, i la demanda per part del conseller i la discussió per part del conseller que se li aportessen idees noves. I el segon punt és la situació i la crisi de Copalme, que després al final ja m'hi referiré.

La crisi del sector ramader..., o sigui, vejam, lo que esperàvem molta gent, quan vam fer la interpellació, sobretot després de les interpellacions que va fer al

conseller el diputat, per tal d'intentar buscar solucions, era que, en definitiva, nos trobaríem amb una moció, perquè estàvem parlant de la crisi del sector de l'agricultura i de la ramaderia, i nos portava, nos trobaríem amb una moció que buscava solucions.

I resulta que les solucions que s'aporten solament, bàsicament, són tres: una, rebutjar la política agrària comunitària; l'altra mesura és el cessament de la gent del sector del porcí, i la supressió de la taxa sanitària. Amb això arreglem tota la crisi. És quasi com una burla al sector. Perquè miri que n'hi ha, de coses per poder fer, i miri que hi ha coses absolutament necessàries i proposades que li va demanar el conseller. Però és que vostè o no mos les diu o no en té cap, absolutament no en té cap. Però si lo sector s'ha de creure i s'ha de pensar que amb aquestes tres propostes arreglem tota la crisi del sector, doncs, me penso que estem ben aviats.

Jo penso, i des d'aquí li ho voldria dir, que lo sector no necessita una política de destrucció, ni este tipus d'actitud. Jo li prego, li demano i a més a més li exigeixo que tinga responsabilitat i quan faci una interpellació i quan presenti mesures, eh?, les podem parlar, com ha dit abans, les podem parlar absolutament totes, però que porti alguna cosa nova, que des del sector no ho està fent.

Miri, ara faré una mica el seguiment dels punts. Al primer punt, han presentat una esmena, crec que esta esmena està basada bàsicament en..., vejam, crec que la podem assumir, em penso que l'han pactat i l'han assumit.

En lo segon punt –i vaig de pressa per intentar en acabat parlar una mica més de la resta–, estàvem disposats a aprovar lo punt *a* i no el punt *b*. En definitiva, hem arribat en acabat a un acord de darrera hora que en acabat el diputat Carrillo ja el donarà a la taula, per tal també d'arribar a un acord.

I encara, el punt 3, l'acord a què hem arribat és que el Grup de Convergència el retirarà, perquè és que no tenia cap tipus de lògica, perquè el dia 10 d'octubre los tres grups que donem suport al Govern ja havíem presentat una moció. I hem de tindre en compte que el que va ficar la taxa sanitària d'escorxadors va ser el Govern de Convergència el 2001. Lo 2008, a la llei d'acompanyament de pressupostos del 2008, este Govern la treia, i ara hem presentat una proposta per tal d'aclarir i de buscar una solució definitiva a este conflicte.

La situació de Copalme, que m'hi voldria referir i no em volia deixar algun punt. Vejam, l'altre dia..., vejam, en política, aquí moltes vegades, eh?, s'ha dit i s'ha fet esment de les paraules del president Tarradellas, que es podia fer de tot menys lo ridícul. Era incompleta. I l'altra dia lo que vam estar vivint aquí, la interpellació que vam estar vivint aquí, crec que ho deia ben clar, perquè se juga amb los sentiments i amb les il·lusions de les persones. I en política això no s'hauria de fer.

Si hi ha un exemple clar del que no s'ha de fer en política és la interpellació que l'altre dia va fer Convergència, i li diré més, perquè solament hi havia fum, darrere de tot això. I n'hi ha un exemple molt clar, i els que estem aquí ho podem saber molt claríssimament. És: vejam, si

un presenta una interpellació per garantir els depòsits, lo lògic, i en este Ple també en vam estar parlant, fins ara, en este Ple dels pressupostos, del 2008, o sia, del 2009, lo lògic i lo normal fóra que haguessen presentat una esmena als pressupostos ficant estos diners allà. I jo ahir em vaig repassar totes les esmenes als pressupostos del 2009 que van presentar Convergència i els altres grups, eh?, i totes les mesures també a la llei d'acompanyament, totes les esmenes, i no n'hi havia cap. O sigui, com s'entén que vostès nos presenten aquí, *in voce*, volent garantir lo que són les aportacions i, per altre costat, quan és lo moment que si volen donar diners, si els volen donar, que legalment no hi ha cap tipus d'agarrader possible, vostès ni tan sols se'n preocupen de presentar una esmena ficant los diners. I en van presentar quaranta-sis per fer camins, quaranta-sis esmenes, o sigui, el que vostès estaven fent és criar unes expectatives que no tenien cap tipus de lògica. Perquè vostès ho sabien, presentant una proposta aquí, que era del tot il·legal.

En això nosaltres hem ficat..., i en això la gent d'Almenar vull que ho entenguin, hem ficat les mesures i hem fet les redaccions i hem intentat negociar fins al darrer moment, per intentar fer una cosa raonada, dins de la llei, i que pugui obrir una proposta de parlar entre el Govern i de buscar una solució que és absolutament molt complicada i molt difícil, primer...

El vicepresident segon

Il·lustríssim diputat, si us plau, vagi acabant.

El Sr. Paladella Curto

Sí, moltes gràcies, senyor president, ara acabo. És molt difícil perquè està als jutjats i és molt difícil perquè no hi ha una manera possible i legal, ara com ara, de poder donar un tipus d'ajut que, en definitiva, com he dit abans, no té cap suport legal.

Moltes gràcies, senyor president. Lamento no tindre més temps, però bé, són les regles del Parlament.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. També per fixar la seva posició, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'illustre diputat senyor Miquel Carrillo.

El Sr. Carrillo Giralt

Moltes gràcies, senyor president. Avui veníem aquí a aquest Parlament a discutir, a debatre una moció de Convergència i Unió amb relació a diversos temes sobre la crisi econòmica en els sectors agrícoles i ramaders, però el que aprovarà avui la cambra catalana és que quelcom més important, és un acord, espero que unànime, dels sis grups que componen aquesta cambra o, si més no, s'aprovarà amb el suport de la majoria d'aquests grups, de tres aspectes importants que afecten la gent del camp. Un amb relació a la política agrària comuna, un altre amb relació a la Cooperativa d'Almenar, i també un altre amb relació a l'ajut que es pugui facilitar perquè es pugui fer més fàcil la sortida de la crisi a la gent del sector porcí.

Crec que l'important, realment, avui, el que interessa la gent del camp és que el Parlament de Catalunya expressi de forma unànime unes propostes de solució, que potser no serien les que òptimament algú podria desitjar, però crec que és més important sortir del Parlament amb un acord unànime acceptat per tothom, que no pas que es puguin discutir en aquesta cambra propostes fora de lloc, que algú pugui presentar, però que a l'hora de la veritat siguin absolutament inaplicables.

Començo pel primer punt. «El Parlament de Catalunya manifesta la seva insatisfacció respecte a la proposta de política agrària comuna, en tant que deixa punts que perjudiquen el sector agrari català.» Faig lectura del punt, perquè com que ha canviat el redactat val la pena que en tinguem tots coneixement. «El Parlament de Catalunya manifesta la seva insatisfacció respecte a aquesta nova política agrària comuna.» Val a dir que la política agrària comuna parteix dels anys seixanta, en uns anys en què Europa era deficitària en la majoria de productes alimentaris, i que es va concebre per resoldre aquesta situació i que, efectivament, la Unió Europea s'hi va abocar. Durant molts anys, la política agrària comuna va significar més del 50 per cent del pressupost de la Unió Europea. Els objectius eren incrementar la productivitat, garantir el nivell de vida de la població agrícola, estabilitzar els mercats, garantir la seguretat dels abastiments alimentaris al consumidor a preus raonables. Això va estar així durant un munt d'any, però després varen venir els excedents: excedents de mantega, excedents de llet, excedents de vi, que ni el mercat interior de la Unió Europea ni fora del mercat europeu es podien col·locar tots aquests productes. Per això varen venir les reformes de la PAC en els anys vuitanta i en els anys noranta; reformes que varen venir a reduir el volum de producció i reduir el nivell de subvencions. Ara ens arriba una nova reforma, que com en molts casos succeeix la Unió Europea mira més cap al nord, que no pas que cap al sud d'Europa, i dintre del nostre Estat mira més cap al sud de la Península, que no pas cap a Catalunya. És per aquesta raó que Esquerra en fer balanç considera, en la mateixa línia de la Unió de Pagesos, la JARC i la Unió de Llaureadors, que la nova política agrària comuna és perjudicial per als Països Catalans, perquè perjudica l'explotació tradicional de tipus familiar, que al nostre país representa el 80 per cent del conreu, i només el Principat, respecte a les expectatives, deixarà de rebre aproximadament 35 milions d'euros en el període 2009-2013. És per això que la PAC beneficia, creiem nosaltres, les grans extensions pròpies d'altres territoris, com ara el sud de la Península Ibèrica, perquè les noves polítiques afavoreixen els grans volums de producció, però en cap manera el tipus d'estructura agrícola agrària que es dona a Catalunya.»

Pel que fa al punt dos que aprovarà avui el Parlament de Catalunya, el text que aprovarem serà: «Adoptar les mesures oportunes per tal que els pagesos» –referint-se al sector porcí– «que així ho sol·licitin facin el cessament anticipat de la seva activitat en condicions dignes.» Aquest serà el text que aprovarà el Parlament de Catalunya.

Celebrem la retirada del punt 3, que feia referència a la taxa sanitària. Esquerra ha estat punyent en aquest

tema; l'hem estat impulsant, l'estem defensant a nivell de l'Administració i, fins i tot, el passat 7 d'octubre vàrem entrar una proposta de resolució perquè continuï treballant-se en la línia del que establia la legislació vigent sobre la taxa sanitària.

Per acabar, em referiré a la cooperativa Copalme. És lamentable, és molt greu la situació que viuen els afectats de la cooperativa. El que aprova avui el Parlament és «instar el Govern de la Generalitat a fer el seguiment dels procediments judicials que són actualment en curs i, en el marc de les seves possibilitats d'acció, emprar les mesures possibles en el marc de la legalitat per tal d'atenuar els efectes negatius del procés, inclosos els sobrevinguts sobre els impositors de la secció de crèdit.» És molt lamentable la situació, però encara seria més lamentable que algú en aquesta cambra, crec que ningú ho ha fet, però potser fora de la cambra sí, els aixequés expectatives conforme que el Govern de la Generalitat cobrirà un tema que a vostès els afecta molt personalment. El que ha de fer el Parlament de Catalunya, el que ens correspon fer nosaltres aquí és donar-los tot el nostre suport, perquè en el tràmit jurídic, que és on està el tema, vostès puguin veure resol el tema.

El camp travessa una situació difícil des de fa anys, estem subjectes a reglamentacions europees que sovint miren més cap al nord d'Europa que cap al sud, i la negociació del camp català amb la Unió Europea passa per la representació de l'Estat espanyol, i ja sabem que l'Estat espanyol no té precisament l'objectiu de protegir i potenciar el camp català. Si Europa mira cap al nord, el Govern espanyol mira cap al sud, de manera que ens trobem en una situació ben incòmoda i gens afavorida, aquesta situació demostra que també en els temes del camp, només quan Catalunya es representi a si mateixa a Europa com a estat propi tindrà les eines de defensa necessàries per competir en termes d'igualtat i garantir el futur dels nostres pagesos i ramaders. Avui, amb les eines que disposem i amb la unitat de les forces polítiques, aquest Parlament prendrà uns acords positius i satisfactoris per al sector.

Moltes gràcies, senyor president. Gràcies, senyores i senyors diputats, i representants també de la Cooperativa d'Almenar.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre diputat Francesc Pané.

El Sr. Pané Sans

Senyor president... Senyores diputades, senyors diputats, representants de la Secció de Crèdit de la cooperativa Copalme d'Almenar. Abans de començar la meua argumentació he de dir que em plau reconèixer la disponibilitat del Grup de Convergència i Unió a entendre, també, les raons dels altres, en aquest cas dels grups que donem suport al Govern, al llarg de l'extensa moció que va presentar i de poder arribar..., com efectivament, encara que no ho hagi anunciat el senyor

diputat que l'ha representant, crec que efectivament es produirà aquest acord.

El tema de la política agrària i la seva reforma és un tema molt debatut a tot Europa i dolorós per als països de la Mediterrània. Crec que amb les negociacions acabarem aconseguint que sigui menys dolorós per als països de la Mediterrània, i per tant, per als cultius dels cereals, de la fruita seca, de l'oli i del vi. Sigui com sigui, és cert, Catalunya no pot estar satisfeta, com no en poden estar altres regions de la Mediterrània, d'allò que avui s'està perfilant com a reforma de la política agrària comunitària.

Manifestem, doncs, en aquest Parlament la nostra insatisfacció, i manifestem també la necessitat de seguir negociant a Europa i de seguir negociant des de Catalunya amb l'Estat a fi i efecte que els sobres nacionals que es derivaran d'aquesta reforma siguin justos, més que equitatius, justos amb el territori de Catalunya. Respecte a això, em permeto dir que en el debat de política general varem aprovar una proposta de resolució, que ja és resolució, perquè va ser aprovada, que instava el Govern a articular mesos de debat i de negociació amb les organitzacions professionals agràries, justament per estudiar les mesures que pal·liessin aquesta insatisfacció de la política agrària comunitària que s'està perfilant a Europa. Val la pena que aquestes mesos de negociació les obrim ja, i que comencem a trobar instruments per actuar en la negociació.

Entro bàsicament en els temes de la cooperativa i de la seva Secció de Crèdit. Aquest, en efecte, no és un assumpte menor, no és menor, perquè afecta persones, i persones d'una determinada edat que han posat les seves esperances i les expectatives i el seu treball en una secció de crèdit. Tampoc no és una qüestió de macroeconomia, i per tant, de debat sobre els núvols respecte a què succeeix amb els crèdits. S'esdevé aquest debat i aquesta dificultat de la Secció de Crèdit de Copalme en un moment ben difícil, en un moment de crisi econòmica, i de crisi econòmica també en el món de l'agricultura. Si és així, no pot ser una qüestió on el protagonisme partidista tingui cap mena d'excusa, no ho pot ser, perquè això significaria degradar la política i significaria enganyar expectatives de persones que tenen dret a ser considerades com a adultes. És un tema de sensibilitat social, i si se'm permet de dir, també de sensibilitats personals.

Jo crec que el procediment que s'ha seguit no ha estat el més correcte; tampoc no ha estat el més útil, tampoc no ha estat el més delicat amb la gent i amb les seves expectatives. El procediment, vull dir, de portar, sense haver-ho parlat amb la resta de grups de la cambra, una moció en aquest Parlament. Com hauríem d'haver actuat?, i què proposem com a forma d'actuar a favor de les possibilitats que tingui la cooperativa i la gent que ha dipositat diners a la Secció de Crèdit?

La Generalitat, en efecte, havia començat a fer reunions de treball, en un determinat context de silenci. Jo crec que abans del concurs voluntari haurien hagut de mirar, els directius, de quina manera podien resoldre el problema. Ara, el mal ja està fet. Abans de demanar al Ple que aprovéssim una moció, havíem d'haver actuat

comunament com a favor de la cooperativa de Copalme, a favor de la seva Secció de Crèdit, podíem defensar els drets que tenen els homes i les dones que hi han posat diners. Una moció excessiva pot significar expectatives incertes, i no tenim dret a fer-ho. Com hem d'actuar? Si avui aconseguim la unanimitat, és necessari que els grups ens reunim, és necessari que veiem de quina manera podem treballar en el marc del que és legal, en el marc del que és possible a hores d'ara, atenent que hi ha un procediment judicial en curs. Hem de veure qui en té responsabilitat del que ha succeït, però hem de veure com fem real allò que és un compromís, no només del Govern, sinó un compromís també de la política, un compromís dels grups parlamentaris que representem la totalitat d'homes i de dones de Catalunya i, en conseqüència, també, de Copalme.

El vicepresident segon

Illustre diputat, si us plau, vagi acabant.

El Sr. Pané Sans

Acabo, senyor president. Hem d'aconseguir una mútua confiança, en els marges de possibilitat del Govern, en els marges de possibilitat dels grups parlamentaris, en els marges de la confiança que ens poden atorgar i ens haurien d'atorgar els homes i les dones de Copalme. Jo crec que el cent per cent no ho aconseguirem, però hem de fer els impossibles, perquè en tenim el deure moral, perquè en tenim l'obligació política d'acompanyar aquestes persones i de donar-los la possibilitat de recuperar allò que sigui certament recuperable. És la nostra obligació, és el nostre deure. Fem-ho junts, no utilitzem el nom del nostre partit per guanyar un espai que altrament no guanyaríem, no almenys amb noblesa.

Donarem suport, doncs, a aquesta moció, que ja ha estat transaccionada, després d'haver treballat tant i tant aquests últims dies.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Mixt té la paraula l'illustre diputat senyor Antonio Robles.

El Sr. Robles Almeida

Gracias, señor presidente. Diputados, diputadas y todo el público que ha venido hoy a vernos, voy al grano: el punto 1 de la moción presentada lo apoyaremos, porque estamos de acuerdo con la crítica a la nueva PAC –política agraria común. Por decir alguna cifra, Cataluña perderá en esta reforma 36 millones de euros y Lérica sola 18 de ellos.

Consideramos que es una barbaridad que se extienda el régimen de pago único –desvincular las ayudas de la producción– y que la modulación se eleve al 10 por ciento, sin tener en cuenta otras variables, como la riqueza del territorio, la creación de los puestos de trabajo o el tipo de cultivos que se lleven a cabo. Y es que no hay ni una sola medida dirigida a incrementar la producción alimentaria, si exceptuamos la supresión definitiva de la obligación de dejar tierras en retirada.

Además de no incentivar la producción, la reforma profundiza en la nefasta política de *stock* cero y elimina la mayor parte de las medidas de intervención que aún quedaban, tales como el arroz y la carne de cerdo, que garantizaban un precio a los agricultores en caso de sobreproducción y contribuían a regular los mercados y a mantener una reserva estratégica que tranquilizaba a gobernantes y consumidores, a la par que ayudaba a moderar los precios en tiempos de escasez.

Pese a que los agricultores y ganaderos representaban tan solo el 3 por ciento de la producción europea, su actividad da de comer al 97 por ciento restante, emplea más de 10 millones de personas y ocupa y preserva el 80 por ciento del territorio comunitario. En términos económicos, si bien la PAC absorbe el 0,5 por ciento del PIB del conjunto de la UE, solo la agricultura aporta cerca del 4 por ciento a ese PIB.

Al recorte del 10 por ciento de las ayudas directas para 2012 que plantean se une la congelación de las mismas hasta 2013, lo que junto a la inflación hará que el recorte total alcance el 35 por ciento, algo inadmisiblemente para pequeñas y medianas explotaciones. De una y otra manera se ha de conseguir asegurar precios justos en origen, para que la agricultura no sea el tonto útil de toda la cadena comercial de los productos agrarios y ganaderos. La diferencia de precios de origen y finales es un escándalo que debe ser atajado por una política de mayor vigilancia en los abusos. Los mercados financieros nos han enseñado en estos últimos días lo que es no controlar absolutamente nada. Por todo ello daremos nuestro apoyo al punto 1.

El punto 2, dedicado al porcino, también lo apoyaremos, como no podía ser de otra manera. El sector porcino representa el 31 por ciento de la industria cárnica de Cataluña; tenemos más de 6 millones y medio de cabezas de porcino. La situación es de una falta de regulación de los precios y transparencia en el precio final, y esto hace perder a los ganaderos 20 euros por cerdo. Existiendo una competencia tan brutal por las importaciones de cerdo procedentes de los Países Bajos, Italia, Bélgica, Alemania, etcétera, ¿cómo no vamos a apoyar una medida de estas características?

Pero donde reside el meollo de la moción presentada hoy aquí y que mi grupo parlamentario considera que es una de las muestras de lo que no debemos hacer los políticos es el problema con Copalme. A mí me parece una utilización de la desgracia de un grupo de inversores por una mala gestión, por una mala gestión de la que alguien es responsable; no digo que sea de la Generalitat, digo que alguien es responsable. Y a pesar..., yo en este caso veo que las negociaciones que ha llevado a cabo la oposición, en este caso CiU, con el Gobierno, que hasta hace muy poco no habían llegado a ningún acuerdo..., ahora resulta que llegan a un acuerdo que a mí me da la sensación que CiU ha presentado una zanahoria a las personas que tienen esta desgracia, y el Gobierno le está mareando la perdiz. (*Remor de veus.*)

¿Le garantizarán los 6 millones de euros de la línea de crédito esfumados, entre otras cosas, por la falta de rigor de la inspección del Departamento de Economía y Finanzas? ¿Se los van a garantizar? Lo que aquí se

va a transaccionar solo son palabras, no servirán para nada; para tranquilizarles a ustedes, seguramente, pero no servirán para nada.

Y yo, por eso, en vez de –como teóricamente debería ser políticamente correcto– votar «sí»..., nos vamos a abstener, porque consideramos que no es como se juega en política limpiamente. De hecho, algunos intervinientes del grupo del Gobierno lo han dejado entre bambalinas, lo han dejado medio ocultado tras las palabras, pero no nos parece que esta sea la mejor manera de contentar a la gente. Por ello nos vamos a abstener, a pesar de que estamos de acuerdo con que el problema se solucione.

Gracias.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula l'illustre diputat..., l'illustíssim diputat del Grup de Convergència i Unió senyor Xavier Pallarès.

El Sr. Pallarès i Povill

Gràcies, senyor president. Bé, per posicionar-nos. Abans de res, senyor Joan Bertomeu, el tema de la PAC, que és lo primer apartat de la moció, bé, al final és..., el Parlament manifesta la seva insatisfacció. Sí que hem d'intentar posar-hi aquella cometa, però, escolta'm, al final, lo que queda és que el Parlament manifesta la seva insatisfacció. Per tant, nosaltres acceptarem el que ens presenten precisament per a intentar que d'esta cambra surti avui el vot favorable que el Parlament manifesta la seva insatisfacció. Pensem que això és molt i molt important.

Punt número 2, solucions. Home, i ens parlen de solucions... Bé, jo no sé si es pitjor no escoltar o no sé si és pitjor no entendre el que es diu, perquè, escolti'm, de solucions, des de Convergència i Unió ja fa temps que n'aportem. Únicament li'n repetisc cinc: fer efectiu l'ajut de bonificació d'interessos de crèdits; incrementar un any la carència dels crèdits; fer complir la Llei 17/2007, de mesures fiscals; abaratir els costos de recollida i destrucció de cadàvers, i l'última, intercedir en el conflicte generat sobre temes de purins, eh?

Són mesures. Són mesures que des del nostre punt de vista entenem que hem de mirar d'anar avançant poquet a poquet, i això és lo que presentem des del Grup de Convergència i Unió, una vegada més des de l'oposició, mirant de trobar solucions al conflicte. Evidentment que això no és la vareta màgica per a solucionar la problemàtica, és evident que això no és la vareta màgica per a solucionar la problemàtica, però són mesures que des del nostre punt de vista ajuden o poden ajudar a una millora del sector. I això és lo que fem nosaltres a la nostra interpellació. I això és lo que nosaltres venim a defensar avui aquí.

El punt número 4, el punt de Copalme. Escolti'm, nosaltres hem presentat 1.850 esmenes, 1.850 esmenes. Sap vostè, que diu que s'ha llegit les d'agricultura, quantes n'ha aprovat el Govern de la Generalitat, o els que donen suport al Govern? Me sembla que no han arribat ni

a deu. Per tant, escolti'm, no ens digui a nosaltres que venim aquí a enganyar la gent, no ens ho digui: 1.850 esmenes, de les quals ni deu –ni deu.

Diu que utilitzem la gent. Bé, escolti'm, senyors de Copalme... Vostè després pot fer l'exercici; surti fora, parli amb la gent de Copalme i els pregunti: «Escolta, a la gent de Copalme, els estem venent fum?» A la gent de Copalme està venent fum? Però si la gent de Copalme me sembla que al final no tenen ni rames per a poder fer fum. Este és lo problema i el drama –este és lo problema i el drama.

Per tant, escolta, ni s'utilitza ni es fa absolutament res. L'única cosa que es fa és, senyor Pané, que a vegades tant silenci, tant silenci, fa que al final mos puguem adormir. I per tant el que hem d'evitar és precisament que mos puguem adormir.

I estic d'acord amb moltes de les seues paraules, que vostè ha dit, i ahir a la nit ne vam estar parlant, hi estic d'acord. Però al final, tant silenci, tant silenci, tant silenci, al final mos pot agafar son a tots plegats i al final deixem de fer la feina que tots estem obligats a fer. I la feina que avui tenim i estem obligats a fer és aprovar aquesta moció que almenys –i acabo amb les paraules que ahir recordàvem, amb algun diputat– obri una escletxa d'esperança, obri una escletxa d'esperança per aquesta gent, perquè sensibilitat social i personal, com també s'ha dit aquí, ja fa temps que se'n té; sensibilitat social i personal per a una gent que pateix, sensibilitat social i personal per a una gent a qui hem de trobar la solució. I avui avancem un passet, com deia abans un membre de la plataforma, avancem un passet perquè aquest passet finalment siga un pas definitiu.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Veus de «Molt bé!» i alguns aplaudiments.)

El president

Cridem a votació.

(Pausa. El Sr. Bertomeu i Bertomeu demana per parlar.)

Sí, senyor... Votació separada de...? Farem votació separada de tot.

(Pausa llarga.)

Votarem, doncs, la transacció, que ha estat signada pels quatre grups parlamentaris. Votació separada, farem votació separada dels tres punts, eh?

Per tant, comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 121 vots a favor i 12 vots en contra.

Votarem seguidament el punt número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 132 vots a favor i 1 vot en contra.

Votarem finalment el punt número 4, atès que el 3 ha estat retirat.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots a favor i 3 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament local (tram. 302-00136/08)

Passem al dinovè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre el finançament local, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. (Pausa.) Té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Corominas.

El Sr. Corominas i Díaz

Gràcies, senyor president. El nostre grup parlamentari ha presentat aquesta Moció subsegüent a la interpel·lació sobre el finançament local davant la greu situació financera dels nostres ajuntaments. I, senyor Bosch i senyors del tripartit, no és una moció que sigui igual que la seva, perquè a diferència de la seva, que era poesia pura, la nostra porta terminis i concrecions, i aquesta ja és una primera diferència.

Aquesta moció té dues parts: una, que insta el Govern central i l'altra que insta el Govern de la Generalitat. La que insta el Govern central ho fa per l'incompliment dels acords del municipalisme català, i també de les reivindicacions del municipalisme espanyol; que hi ha incompliment perquè no hi ha l'IVA en els pressupostos de l'Estat, no hi ha tampoc l'estabilitat pressupostària de la modificació que vam demanar, no hi ha tampoc un increment de la participació en els ingressos de l'Estat i finalment tampoc un avançament de la liquidació de la participació d'aquests ingressos de l'Estat. Cap d'aquestes mesures ha estat incorporada, i per tant instem un altre cop el Govern espanyol que aquestes mesures es tirin endavant.

Sí que hi ha, evidentment, aquests 8.000 milions sortits del no-res i que, evidentment, benvinguts siguin per als nostres municipis, però cap de les reivindicacions del municipalisme, ni català ni estatal, havien demanat aquests 8.000 milions, perquè la situació estructural de dèficit financer dels nostres ajuntaments no té res a veure amb les inversions que suposaran aquests 8.000 milions.

A més d'aquests 8.000 milions, ha passat una cosa molt curiosa. Primera, d'una banda, doblem el que nosaltres destinem al Pla d'obres i serveis durant cinc anys. Però, segona, ha passat per sobre del nostre país; no es té en compte la Generalitat per re. S'ha d'anar a la Delegación del Gobierno a Catalunya per fer les gestions. Són las *diputaciones provinciales* les que fan l'assessorament. I, quan el conseller Ausàs es queixa, surt el benvolgut Manel Bustos, president de la Federació de Municipis de Catalunya, dient-li que la Generalitat faci d'auxiliar administratiu dels ajuntaments.

Bé, aquesta és la situació que han produït aquests 8.000 milions, i repeteixo que no solucionen cap dels dèficits estructurals.

D'altra banda, li reclamem a la Generalitat que faci la seva feina, la Generalitat pot fer moltes coses: posar l'Institut Català de Finances al costat dels ajuntaments –al costat dels ajuntaments–, no al costat del Govern de la Generalitat per fer canviar alcaldies o per tombar algunes de les persones que necessiten aquests preséctes, tal com ha passat, per exemple, al Pallars Sobirà recentment.

I m'hi entretinc una mica, amb l'Institut Català de Finances: acabin amb l'opacitat i la falta de transparència que vostès tenen respecte de l'Institut Català de Finances d'una vegada. El Govern de la Generalitat pot incrementar el fons català. El Govern de la Generalitat, també, pot millorar el pagament respecte al que deuen els ajuntaments i els consells comarcals de Catalunya. El Govern català pot fer una altra llei de la sindicatura que ajudi els ajuntaments a retre comptes. Perquè, què està passant, en aquest moment? Reducció de les partides de transport escolar, reducció de les partides amb els convenis de les escoles de música, reducció amb les llars d'infants, cap previsió dels nous serveis de la llei de dependència, cap previsió pels serveis impropis. I això és el que està passant i el que agreuja la situació dels nostres ajuntaments. Els ajuntaments no arriben a finals de mes, i vostès els parlen de la llei de governs locals i de la llei de l'àrea metropolitana.

Hi ha algú en el Govern de la Generalitat que estigui pensant de manera transversal en els ajuntaments? Hi ha algú, realment, que pensi en els ajuntaments, des del Govern de la Generalitat?

L'última mesura més estructural: la nova llei de finances locals. L'article 220 de l'Estatut preveu la creació de la nova llei de finances locals, i el 219.2 diu, clarament, que establirà inclús els criteris d'aquells fons que vénen des de Madrid. Si aquesta llei estigués avui feta, el Govern de l'Estat no hauria pogut fer el que ha fet amb els 8.000 milions, repartint-ho només amb criteris de població, que és un criteri injust i que porta desequilibri territorial a tot arreu.

Bé, i vostès ens han dit: no voten per tacticisme la nostra moció. Tacticisme, nosaltres? Que no se n'han adonat, que allò que vam demanar i que vostès també, Esquerra Republicana i Iniciativa, van demanar en les esmenes dels pressupostos de l'Estat, ja ha decaïgut, no es va aprovar a Madrid? Que no se n'han adonat, també, que el pressupost definitiu de l'Estat, després de tornar-lo amb el veto del Senat, no es votarà, tampoc? Que no se n'adonen que la tercera serà el finançament per Catalunya i la sentència del constitucional? I qui són els responsables? Aquests vint-i-cinc –aquests vint-i-cinc–, els missioners del PSC. Aquests vint-i-cinc són els responsables. I a vostès, senyors d'Iniciativa i d'Esquerra, els diem que no els passi allò que ha dit el senyor Zapatero, que també els passi a vostès. El senyor Zapatero ahir ens ho va aclarir, diu: «Amenaces del PSC? Però si el PSC som nosaltres!»

Senyors d'Iniciativa i d'Esquerra, posin-se al costat dels ajuntaments de Catalunya, perquè, si no, no serà amenaces del PSC, serà amenaces del tripartit: «però si el tripartit som nosaltres», i això ho dirà el senyor Zapatero.

Per tant, el que els demano és que donin suport a aquesta moció, que el que vol és que els ajuntaments en el nostre país deixin de patir el dèficit financer que vostès els han portat no donant suport de la manera que calia als pressupostos de Madrid.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per fixar posició, l'honorable senyora Carme Figueras.

La Sra. Figueras i Siñol

Gràcies, senyor president. Senyor Corominas, els nostres diputats a Madrid pot ser que siguin una mica missioners..., això d'anar a Madrid, realment, és anar a la missió. Però també és veritat que els seus..., que vostès, potser el que són és monjos o monges de clausura, perquè estan tancats en una posició: només la de enderrocar el Govern de la Generalitat. Aquesta és la seva posició.

En tot cas, també és veritat, senyor Corominas, que potser la nostra moció és poesia pura –poesia pura–, aquesta tan pura com el que demanen els ajuntaments, però també és veritat que la seva potser és una prosa massa pobre. Perquè, la veritat, el que vostès diuen aquí, l'únic que vol és constatar que hi ha un tema que fa anys que no es resol, que és el tema del finançament dels ajuntaments, però que vostès van fer, molt menys del que ha fet aquest Govern –molt menys del que ha fet aquest Govern– i del que ha fet el Govern de progrés, tant el tripartit com l'Entesa, molt menys. Vostès, aquest tema, mai el van tenir com una prioritat.

I, d'altra banda, el que fan, doncs, és constatar i posar..., el que volen és això: posar de manifest el problema que tenim de finançament, que és veritat, és un problema d'aconseguir uns millors recursos, un problema que tenim a Catalunya i un problema que tenen els ajuntaments catalans. Que recolzem, i que haurien d'haver recolzat a la votació anterior, quan el que es deia allà era exclusivament allò que demanen els ajuntaments de Catalunya. Inclús el tema de la llei d'estabilitat pressupostària, perquè vostè ha tornat a dir que no en parla la moció anterior i sí que en parla.

Però és que, a més a més, amb el tema de la moratòria que es demana de la llei d'estabilitat pressupostària, vostè sap perfectament que ja hi ha un pacte, que s'ha d'acabar de plasmar, però que ja hi ha un acord, perquè els ajuntaments es puguin endeutar un 0,2 per cent del producte interior brut. Això ho sap i això tampoc ho diu. I això sí que ho sap, vostè. Vull dir que en aquest tema, estem en camí, potser no, d'aconseguir aquest nivell d'endeutament que poden tenir les comunitats autònomes en aquesta situació de crisi; però sí, doncs, un major marge, que no està malament i que els ajuntaments també rebran bé.

Però el que ens ocupa, evidentment, és el tema de fons. És a dir, quin ha de ser el nou marge de finançament local. I aquí estem d'acord, la llàstima és que vostès no ho vulguin, això. Vostès l'únic que volen posar de manifest

és una altra cosa: posar sempre traves al que fan els governs, intentar derrocar el Govern per tornar al Govern. Doncs no, aquest no és el camí, senyor Corominas. El camí és el de posar..., el d'anar junts en aquest tema, que els municipis se sentin recolzats com tots s'han posat d'acord, en els diferents municipis s'han posat d'acord en les seves demandes; i, d'altra banda, també, tenir, reconèixer que sí que és veritat que pot haver-hi problemes pel fet que aquestes mesures excepcionals que ha fet el Govern de l'Estat són excepcionals i, com a tals, són d'aplicació immediata per lluitar contra un atur, bàsicament, el de la construcció. I per intentar també que hi hagi menys destrucció d'ocupació, en aquest àmbit de la construcció.

I el que ha fet el Govern de l'Estat, i ho han acceptat molt bé els ajuntaments, no és que ho hagin acceptat, ho han rebut amb molt de goig, és posar a disposició dels ajuntaments, perquè tenen confiança en els ajuntaments, perquè el Govern de l'Estat confia en els ajuntaments. Perquè això jo crec que també és una cosa important, i que potser no s'ha acabat de dir, perquè posar 1.276 milions d'euros en mans dels ajuntaments, a finançar obres en què els ajuntaments no han de fer cap aportació, més enllà de la gestió que hagin de fer per portar a terme aquests projectes, que té un problema: que s'hauran de menjar els torrons a correuita, perquè, precisament, és una mesura excepcional que es vol aplicar de pressa per fer front a aquesta situació que tenim de desocupació, sobretot, en la construcció; però que, en cap cas, pretén –en cap cas, ho pretén– ser una mesura estructural. I això ho sap molt bé, i així s'ha dit: és una mesura excepcional per a una situació conjuntural, que és la de la crisi econòmica.

I aquí el que hem de fer és el que sigui més pràctic i més ràpid. Els diners vénen de Madrid? Doncs, home, si fóssim capaços d'estructurar-ho, a la millor, d'una altra manera igual de ràpid, doncs, potser es podia haver pensat. Però jo crec que aquí el que s'ha anat és a l'eficàcia del tema. I el que jo crec, i en aquest sentit ja s'han manifestat, el que faran les diputacions provincials –abans es parlava de les diputacions provincials per part del Grup Popular– és també posar els seus mecanismes de suport als ajuntaments perquè es puguin acollir i no es perdi ni un euro d'aquests 1.200 milions. Les diputacions, a Catalunya, i també el Govern de la Generalitat, amb tot el suport que ja té de..., tècnic, els municipis, sobretot aquells municipis petits, que tenen més problemes.

I això és una proposta real, una proposta efectiva i que aporta molts recursos, i que demostra, també, que els ajuntaments són un bon referent per al Govern de l'Estat, en aquest cas, i que, en tot cas, no treu que seguim reclamant aquest nou model de finançament local, que és urgent per tots els motius que ja hem dit abans i que avui hem tornat a repetir tots plegats.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, no donarem suport a aquesta moció. I no hi donarem suport perquè, en contraposició a allò que vostè anomenava poesia pura, aquí hi hagi respostes substancials, sinó perquè, m'ho permetrà –i li ho dic amb la màxima franquesa–, la seva moció més que una moció és una contramoció, contramoció a aquella que hem presentat anteriorment i que s'ha debatut en aquesta cambra. Perquè, a més a més, la moció, al capdavant, expressa una sèrie de contradiccions del seu partit polític, sobretot, en referència a l'anterior moció, i, per últim, perquè la seva moció no fa un reconeixement a l'esforç que s'ha fet en els darrers anys de suport als ajuntaments.

El tema de la contramoció. Vostè i el seu grup parlamentari no han tingut cap tipus de voluntat de pactar aquesta moció. És més, fins i tot abans que el nostre grup parlamentari la presentés ja va anunciar aquí, des d'aquest faristol, que hi votaria en contra. Jo crec que deu ser la primera vegada en el parlamentarisme català que algú anuncia que votarà en contra abans de conèixer quin és el contingut de la moció, i abans de donar-nos, a tots plegats, l'oportunitat d'intentar buscar un espai comú.

Segon element: la contradicció. Home, fixi's, vostè té un punt aquí en el qual expressa el següent, diu, després de fer una sèrie de constatacions –ho diu–: «Les esmenes que habilitaven aquestes mesures presentades per Convergència, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa han estat rebutjades pel vot contrari dels diputats del PSOE, inclosos els vint-i-cinc diputats –vostè en deia «missioners», abans–, al Congrés dels Diputats.» Esmena *in voce*, afegim-hi vint-i-cinc diputats i diputades al Congrés a Madrid, i els quaranta-vuit diputats i diputades del Parlament de Catalunya. Perquè avui, vostès s'acaben d'afegir en aquest reguitzell de contradiccions. Cadascú que aguantí la seva *vela*. El nostre grup parlamentari ha fet el mateix, a sis-cents quilòmetres de distància i aquí. Vostès, avui, amb aquest refugi al tacticisme i intentant no veure el que és la realitat, han quedat atrapats per les seves pròpies contradiccions i, en definitiva, han acabat votant en contra d'una cosa que després ens demanen.

Però tampoc hi donarem suport perquè vostès no fan un reconeixement d'allò que és l'esforç que s'ha fet des del Govern de la Generalitat. Fixi's, vostès ens demanen la dotació d'un fons addicional del fons català que permeti, d'una manera incondicional, disposar de més finançament ordinari. Suposo que es deuen referir a un fons addicional comparatiu amb aquell que hi havia hagut des de l'any 95-2000, en què es va incrementar un 1 per cent en cinc anys; però no que es referiran a un fons addicional al que hi ha hagut des del 2004 al 2008, en què l'increment interanual ha estat del 20 per cent.

Quan es refereixen, vostès, a incrementar-lo, què vol dir? Que l'hem d'incrementar un 1,1 per cent? O l'hem d'incrementar més enllà d'aquest 20 per cent, que no té antecedents en la història del suport del municipalisme? Home, jo crec, senyor diputat, que no hi ha color. I que, en tot cas, quan un fa una proposta d'aquest tipus, no

només ha d'intentar ser coherent, no només el que ha d'intentar és veure quina és la realitat, sinó, sobretot, veure què havia fet un quan governava.

Mai, en tota la història del municipalisme català, els ajuntaments havien tingut, de forma indistinta, amb independència del seu color polític, tant suport de la Generalitat. Suport que es fa a través del Departament de Governació i Administracions Públiques, però també de qualsevol altre ajuntament. I increment de la dotació als ajuntaments per fer front a la gestió de la llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència. Pla amb els ajuntaments per al tema de les escoles bressol. Dotació també, a través del Departament d'Acció Social i Ciutadania, per donar suport a l'atenció primària en tema de serveis socials. Les dades no admeten comparació possible.

Per tot això, en definitiva, perquè vostès reflecteixen contradiccions, perquè vostès es refugien en el taticisme i perquè, en definitiva, no fan un reconeixement a allò que és la realitat patent que veu tothom i que sembla que no veuen vostès, no donarem suport a la seva moció.

Moltes gràcies, senyors diputats i senyores diputades.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Maria Ángeles Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. Senyors diputats i diputades, nosaltres donarem recolzament parcialment a la moció presentada per Convergència i Unió. Ja ho hem dit anteriorment, donarem recolzament a totes aquelles iniciatives que abordin a tractar el tema del finançament local d'una manera responsable i global, tenint com a referència que els municipis també de Catalunya formen part de l'Estat espanyol, i, per tant, el tema s'ha d'observar des d'aquesta perspectiva.

Estem d'acord que estem en una difícil situació de finançament dels ajuntaments, reconegut en el punt primer, i també estem d'acord amb les mesures que Convergència i Unió ha recollit en el punt cinquè, que fan referència a la dotació específica del Fons de l'Institut Català de Finances, de suport a l'àmbit local. És a dir, allò que està molt clar que no han aconseguit vostès que faci el Govern del senyor Zapatero, doncs, almenys, com a Govern de Catalunya, escometin aquesta responsabilitat.

Segon, com estan els deutes que la Generalitat té amb els ajuntaments i amb els consells comarcals? És a dir, donem un pas endavant, siguem responsables, no només que tinguem més diners, sinó també quina és la gestió que es fa dels recursos públics, fonamental perquè surtin els comptes. I, la tan reiterada demanda de reducció del pagament dels convenis amb la Generalitat, amb els consells comarcals.

I, per últim, la denotada i demanada reforma de la Llei de la Sindicatura de Comptes; cabdal que es faci una

bona gestió de l'auditoria del que són la gestió dels fons públics a Catalunya. Hem de ser els primers interessats que sigui una referència dintre del model de gestió a Catalunya, si no, ja poden venir recursos, que si no hi ha una bona gestió mai n'hi haurà prou i mai arribarà on ha d'arribar, que és amb la prestació dels serveis als ciutadans.

Però no ens podem estar de més de posar de relleu algunes de les consideracions que han esmentat altres grups de la cambra. I s'ha fet menció del tan anomenat Fons estatal dels ajuntaments. Des del Partit Popular els manifestem, primer, que no es resoldrà el problema; segon, que aquest fons és la setena mesura que ha presentat –de mesures econòmiques en set mesos– el senyor Rodríguez Zapatero per escometre la crisi i per escometre el desgavell que té amb el tema del finançament.

I aquí, si m'ho permet, senyor Corominas, vostès van pactar amb nosaltres un sistema de finançament fora de l'Estatut, i vam arribar a uns acords i es van portar a terme. Aquí té la diferència, vostès van donar recolzament a un estatut que contenia un sistema de finançament, i fins al moment què tenim? Promeses, mentides i incompliments, aquí té la diferència de com es fan les coses al Partit Socialista i al Partit Popular. No estic parlant de promeses, estic parlant de fets en aquests moments. Per tant, el senyor Rodríguez Zapatero és la setena mesura que presenta i és incapaç ni de controlar la crisi ni d'aportar solucions al finançament.

Però també els diem que aquest fons estatal que se'ns presenta no resoldrà els problemes de finançament dels ens locals. Per què? Perquè algun d'aquests problemes són estructurals i són de liquiditat. I quina mesura ha pres? Li ho diem des del Partit Popular: el Govern avui ens presenta una mesura que el que fa és rebaixar els impostos als banquers i als executius; això realment col·labora al finançament local. Ens trobem avui amb una notícia que diu que el crèdit familiar i a les empreses ha baixat un 50 per cent malgrat les mesures aportades pel senyor Rodríguez Zapatero; això també contribueix al bon finançament.

Nosaltres, des del Partit Popular, ho tenim molt clar, les mesures que s'estan presentant no pretenen abordar el tema de fons. Vostès amb la crisi estan totalment desmesurats, no saben com controlar-ho, i prova d'això és que van presentant mesures que ningú s'ho creu, ni els ajuntaments, ni les diputacions, ni els diferents estaments.

Nosaltres ja els vam dir que el senyor Rodríguez Zapatero el regal que tenia de Reis per a Catalunya és l'incompliment del finançament. Mentida rere mentida, aquest és el regal que té el senyor Rodríguez Zapatero per a Catalunya.

I, per tant, des del Partit Popular, tornem a dir que un president que ometia la crisi i que ens està dient i va prometre que compliria el finançament de Catalunya, com a mínim, no és presentable i no pot abordar el futur econòmic ni de Catalunya, ni d'Espanya.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyor president. Bé, en el debat de la moció presentada pel Grup d'Esquerra Republicana se'ls acusava a ells d'una forma directa, i m'imagino que a nosaltres indirectament en tant que hi hem donat suport, de fer tacticisme polític. I s'argumentava –argumentava el grup que feia aquestes acusacions– el seu vot contrari, al·legant que en el darrer dels cinc punts no s'especificava de forma prou detallada quines són, quines eren les mesures transitòries que les entitats municipalistes sol·licitaven en el manifest que repetidament hem fet al·lusió. Mesures, aquestes transitòries, que es demanaven fins que no arriba, doncs, aquest nou model tan reclamat, tan reivindicat, de finançament per als ens locals.

Això sí, malgrat tractar-se d'un sol punt dels cinc i d'un seguit de petites modificacions, vostès no han tingut cap mena d'intenció..., com ha manifestat el representant del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, no han manifestat ni han tingut cap mena d'intenció d'introduir-hi esmenes. Petites esmenes perquè, en definitiva, estàvem parlant de petites modificacions que haurien comportat, doncs, disposar d'un consens prou ampli. I això no ho han fet per una raó, des del nostre punt de vista, molt senzilla d'entendre, i és que lògicament, si esmenaven la moció presentada abans per Esquerra, doncs vostès difícilment podrien presentar la seva mateixa moció. La seva pròpia moció que entenem nosaltres que l'únic que buscava aquí era poder treure la fotocòpia, les vint-i-cinc fotografies, i buscar, una vegada més, en tot cas és la seva manera d'entendre les tasques de l'oposició, una forma d'inestabilitzar el Govern de la Generalitat.

I entendran que nosaltres no entrem en el seu joc, i per això mateix no disposaran del suport del nostre grup parlamentari. Perquè de la mateixa manera..., i abans tampoc no ens hem estat de dir-ho, de la mateixa manera que no compartim quin ha estat el posicionament dels diputats del PSC-PSOE al Congrés dels Diputats, no la compartim, no hi estem d'acord, tampoc compartim la utilització que vostès fan d'aquest tema aquí, en el Parlament. I això és el que ens portarà a votar-hi en contra.

No deixa de ser curiós que vostè faci referència a la moció que s'havia presentat anteriorment i que hem posat a votació, i que es referís a ella dient que era poesia pura. Era això, eh? Era la declaració, era el manifest de les entitats municipalistes, vostès s'hi van adherir a aquesta poesia pura. No deixa de ser curiós.

Vostè reclamava també que el Govern de la Generalitat pot incrementar el fons català. Bé, què ha estat fent els últims anys? A què s'ha compromès o què va aprovar aquest Parlament en la resolució de fa pocs anys? A mantenir la potenciació de les vies de finançament local i en concret del Fons de cooperació local, i s'especificava com a objectiu incrementar fins a un 300 per cent la dotació inicial de la setena legislatura.

En definitiva ens sembla, com he dit abans, que l'objectiu que vostès perseguien amb la presentació d'aquesta moció és clar, nosaltres no el compartim, nosaltres continuem lògicament constatant algunes de les qüestions que vostès hi posen per disfressar una mica aquesta mala intenció que nosaltres hi veiem, en la seva moció. Constatem aquesta situació difícil, complicada dels ajuntaments que la tenen ara i que la tenien vint o vint-i-cinc anys enrere. Jo no dic que els governs de Convergència no haguessin fet res per als ajuntaments locals, de ben segur que sí que van fer alguna cosa, no tot el que es podia fer, en som perfectament conscients. Tothom veu els temes, diguéssim, des de la seva òptica. Jo, per la meua experiència personal que porto uns quants anys en els ajuntaments, els haig de dir que no hi ha color tampoc amb la situació que tenen els ajuntaments ara i la relació que tenen en el Govern de la Generalitat, i la que tenien abans, no hi ha color. No hi ha color, ho mirin vostès com ho mirin.

Per tot això, el nostre posicionament és el que hem manifestat, el vot contrari a la moció, i ho deixarem aquí.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Mixt, l'il·lustre senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Diputats i diputades, nosaltres donarem suport a alguns dels punts i a d'altres no. Al final de la meua exposició, doncs, m'hi referiré, a quins punts i a quins altres.

Però jo crec que almenys aquesta proposta s'ha de reconèixer que té un fons, que hi ha un fons darrere d'aquesta proposta, que hi ha una realitat, que és que tenim una situació dramàtica als ajuntaments de tot Espanya i concretament també a Catalunya. I ho constata, és cert, el primer punt és purament declaratiu, és constatar una realitat que crec que tothom hi està d'acord, per tant, entendria que tothom hi hauria de votar a favor, no? També és veritat que no aporta gaire, tot sigui dit, és declarativa.

Però després entra en una sèrie de propostes concretes de transparència en els comptes entre l'Administració de la Generalitat i les administracions dels ens comarcals i els ens locals, que ens sembla bastant greu que el Govern no hi doni suport. És a dir, ens sembla bastant greu que no es vulgui donar transparència a la relació entre les administracions i la coordinació, en aquest cas, de les finances. Jo crec que és fonamental en un estat de dret la coordinació a l'hora d'executar les competències de les administracions. Aquesta és la teoria i la nostra visió del funcionament de l'Estat, ja sigui entre Estat i autonomia, entre autonomia i ens locals, entre autonomia i ens comarcals, ha de funcionar exactament igual. Per tant, ens sembla una mica greu que el Govern no estigui d'acord amb exigir-se a si mateix el que sí que exigeix a altres administracions. Jo crec que hauríem de ser una mica coherents en això i donar-hi suport,

perquè seria segurament un fet que, com a mínim, denotaria responsabilitat per part del Govern. No és així i ja han anunciat els grups que estan al Govern que no hi donen suport.

Però a mi em preocupa de fons, d'aquesta proposta..., o sigui, el que hi ha de fons en aquesta proposta és una forma de fer política del president del Govern de l'Estat que és bastant preocupant, que és la fórmula dels xecs, del repartiment dels diners a cop d'ocurrència, no? I això la veritat és que crec que ens afecta, a Catalunya, i afecta tot Espanya. És a dir, els repartiments dels 400 euros, dels 2.500 euros, a última hora i corrent, treure's de la màniga 8.000 milions d'euros per als ajuntaments no és la fórmula d'abordar una situació de fons, estructural, del sistema de finançament dels ens locals.

És a dir, jo crec que tots estem d'acord, o almenys pel que he sentit en aquesta cambra, que hem d'abordar el debat autonòmic i del finançament de les autonomies, la realitat competencial necessita realitats financeres i amb això podem posar matisos de quin finançament i de quina manera, crec que tots hi estem d'acord, però també hem d'estar d'acord que els ens locals han assumit moltíssimes competències, donen molts serveis a la ciutadania i necessiten aquest finançament. Des del nostre punt de vista la fórmula de solucionar això no pot ser a cop de xec, a cop de xec firmat pel senyor Zapatero, així no s'arregla res i menys en una situació de crisi econòmica.

Per tant, ens sembla que els rerefons que hi ha aquí és que tenim un govern, en aquest cas l'Estat, i un president que ho arregla tot a cop d'ocurrència i de tirar de la «xequera», i no és la fórmula de gestionar un país. I això ens sembla més greu fins i tot que la mateixa situació concreta que visquem a Catalunya.

Però realment aquí sí que és cert que una sèrie de propostes com les del punt 5, doncs, Ciutadans hi donarà suport. Són una sèrie de propostes de transparència i d'ajut, de l'Institut Català de Finances, que per això ha d'estar, també, per ajudar els ens que reparteixen, en definitiva, benestar entre els ciutadans, que són aquests ens locals.

Sí que és cert que hi ha un altre punt on vostès jo crec que –i en això no hi estarem d'acord– barregen aquest assumpte d'alguna manera, o pretenen barrejar-ho amb el model de finançament autonòmic. Creiem que són dos debats complementaris però separats, és a dir, el debat de finançament autonòmic n'és un i el debat d'ens locals és un altre. I estarem d'acord amb vostès sempre que puguem separar i dir: «A Espanya necessitem obrir el debat dels ens locals? Sí. I el debat autonòmic? Ja està obert.» Ara, no barregem una cosa amb l'altra perquè creiem que són qüestions diferents. Vostès en aquest punt tercer ho barregen i, per tant, no hi podem donar suport.

En definitiva, creiem que la proposta, com a mínim –com a mínim– en termes generals, té una mica més de profunditat que la que feia abans el grup que està al Govern, que ho feia, ara ho veiem clarament, per demarcar-se d'aquesta proposta de Convergència i Unió, per intentar marcar la seva línia pròpia.

I, per tant, hi hauran punts, ho torno a dir, el punt cinquè, el punt primer, on hi donarem suport de forma global, i altres punts on ens abstindrem o hi votarem en contra perquè creiem que la dinàmica de barreja de conceptes diferents, doncs, és un poti-poti que no porta enlloc.

Finalment, simplement la reflexió, torno a fer-la, hi insisteixo, que puguem obrir debats amb certa coherència i amb un debat de fons. És a dir, no obrim el debat de finançament local on no hem d'obrir-lo i de manera..., o barrejar les coses. Jo crec que aquest debat s'ha de produir ja i que tenim un problema molt greu de traspàs de finances, de competències, però sobretot de finances dels ens locals. Ciutadans està d'acord amb la centralització local? Sí, però per això també la Generalitat ha de ser responsable i estar d'acord amb aquesta... El que no podem demanar és descentralització només a les comunitats autònomes i no descentralitzar finançament i administrativament els ajuntaments.

Per tant, nosaltres, en coherència amb aquesta política de descentralització al servei dels ciutadans, estarem d'acord amb la descentralització local, sempre que es faci d'una forma responsable, no barrejant coses que no hi tenen res a veure o que hi tenen molt poc a veure. I, per tant, anuncio ja, doncs, el vot favorable a bona part d'aquesta proposta i l'abstenció en alguns dels punts.

Gràcies, senyors diputats i diputades.

El president

Cridem a votació.

Senyor Corominas?

El Sr. Corominas i Díaz

Sí, senyor president, per al·lusions.

El president

Un minut.

El Sr. Corominas i Díaz

Molt ràpidament, evidentment no hi ha color, mai els ajuntaments de Catalunya havien estat tan malament com ara, mai.

I dues coses molt ràpides. En dret penal hi ha una figura que defineix clarament el comportament dels diputats del PSC, que és la del còmplice, còmplice de Madrid. Però no oblidin que també hi ha una altra figura que és la del cooperador necessari, que defineix la figura d'Iniciativa i Esquerra Republicana.

I acabo, a mi no m'agrada gens com el president del Govern ahir va tractar el Partit Socialista de Catalunya i el va menystenir, tampoc m'agrada com per extensió tracta els membres del tripartit, però encara m'agrada menys que se'n foti de Catalunya i dels catalans, que és el que ha fet durant tot aquest temps.

Gràcies.

El president

Senyora Figueras.

La Sra. Figueras i Siñol

Miri, senyor Corominas, els diputats del PSC no necessitem que vostè ens defensi, de veritat, aquest favor no el necessitem. O sigui que preocupis de casa seva que prou feina tenen. En tot cas –en tot cas–, dir-li que li demostrarem amb dades, i ho sap perfectament, els ajuntaments de Catalunya mai han estat tan ben considerats i tan ben recolzats com ara pel Govern de la Generalitat, mai, mai com ara, senyor...

El president

Té la paraula.

El Sr. Llobet Navarro

President, votació separada dels punts 1 i 5.

El president

Molt bé, gràcies.

(Pausa.)

Votarem en primer lloc el punt 1 i el punt 5, llevat del darrer paràgraf, que és el que diu: «la presentació de propostes que presentin l'aprovació». D'acord? Votarem, per tant, el punt 1 i el punt 5, llevat del darrer paràgraf.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 64 vots a favor i 70 vots en contra.

Votarem ara el darrer paràgraf; només el darrer paràgraf del punt 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 64 vots a favor i 70 vots en contra.

Votem seguidament els punts 2 i 4.

Comença la votació –2 i 4.

Que han estat rebutjats per 48 vots a favor, 83 en contra i 3 abstencions.

I finalment votarem el punt tercer.

Comença la votació.

Que ha estat rebutjat per 48 vots a favor i 86 vots en contra. (*Veus de fons.*) El punt 1 sí que l'hem votat; l'hem votat al començament.

Amb això queda votada la moció.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desplegament de l'Estatut (tram. 302-00137/08)

I passem al vintè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre el desplegament de l'Estatut, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula l'il·lustre senyor Francesc Homs.

(*Remor de veus i pausa.*)

El vicepresident primer

Si us plau..., si us plau. (*Pausa.*) Senyor Homs, té la paraula; pot començar.

El Sr. Homs i Molist

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la moció que els presento en nom de Convergència i Unió, del Grup de Convergència i Unió, té quatre punts essencials, com vostès han pogut comprovar llegint-la. El primer constata una obvietat, els incompliments reiterats per part de l'Estat en el desplegament de l'Estatut. El segon, el que fa és instar el Govern català a modificar l'estratègia negociadora, doncs, duta a terme fins ara, no? El tercer punt, de fet, el que fa és rebutjar, proposa rebutjar els pressupostos de l'Estatut per, simplement, incomplir el finançament que hauria de comportar, no? I el quart punt, doncs, recorda els mínims dels mínims, tot i que aquí ja hi ha una moció que varem aprovar en aquesta cambra, que de fet és la que té valor des d'aquest punt de vista, respecte al que estableix l'Estatut en matèria de finançament. Això, pel que fa al contingut, no?

Però evidentment aquesta moció que els presento té alguna cosa més, almenys en el sentit polític, no? I modestament pensem que té una virtualitat, aquesta moció –podríem dir que té una virtualitat–, que és clarificar la posició de cadascú –que en un sistema democràtic, doncs, deu ser la que sigui, no?–, clarificar la posició de debò de cadascú. No és, com algú l'ha qualificada, una moció trampa. Jo crec que, a més a més, aquest és un qualificatiu, diguem-ne, que està inspirat en una manera de dirimir la política que segur que qui qualifica així aquesta moció no comparteix, no? Els recordo tot allò del senyor Aznar de la treva trampa, etcètera, no? No, no es tracta d'això, d'una moció trampa. Però sí que podríem qualificar aquesta moció i hi podríem convenir tots plegats, no?, com una moció mirall, d'un mirall que els posem davant de tots vostès i que cadascú s'hi veu com s'hi veu. I com que alguns s'hi deuen veure molt lletjos, doncs, aleshores hi ha una reacció d'inèrcia de voler-lo trencar. O sigui, un mirall, els posen un mirall a davant de tots vostès, particularment als del tripartit; com que realment s'hi veuen molt lletjos, aleshores reaccionen volent-lo trencar.

I, si no, fixin-se –si no, fixin-se–, fins ara tot han estat paraules, no? Com que fins ara tot han estat paraules, i havíem de passar de les paraules als fets però en realitat tot han estat paraules, deixin-me que els en faci breument una mica de memòria, no? Fa un parell d'anys en el diari *El Punt* se'ns deia: «Montilla i Carod demanaran a Zapatero que no ajorni el nou finançament fins al 2009.» Això fa un parell d'anys, no? Fa un any llegíem en un teletip d'Europa Press –els poso alguns exemples; quedaré curt, no?– que «Montilla garanteix la voluntat del Govern de complir el termini del 9 d'agost en matèria de finançament.» El 17 d'abril d'enguany llegíem en *El Periódico*: «Zapatero i Montilla amplien a la tardor» –aquesta que ja deixem enrere, no?– «el termini per tancar el finançament.» El 18 d'abril el conseller Castells ens deia a través de l'Agència EFE: «No es pot deixar el finançament autonòmic per a la

tardor.» Fixin-se vostès mateixos, no? El 26 de maig el senyor Zaragoza, del Partit Socialista, deia: «Es complirà amb el calendari que estableix l'Estatut», és a dir, finançament el 9 d'agost, no? El 26 de juny el senyor Montilla ens deia: «A l'agost tindrem un acord de principis sobre el nou finançament.» «A l'agost tindrem» –ens deia el senyor Montilla al mes de juny– «un acord sobre el finançament». Que llarg que és, aquest acord, com dèiem abans, no? Mentrestant, el 8 de juliol llegíem atentament: «Esquerra Republicana» –ho llegíem el mes de juliol, no?– «prepara mobilitzacions per a aquesta tardor per demanar el concert.» Déu n'hi do. El 24 de juliol llegíem a *El Periódico*: «Montilla vetarà els pressupostos si no obté un finançament acceptable. El PSC vol empaquetar junts el nou sistema de finançament, els comptes de l'Estat i el desenvolupament de l'Estatut.»

Tot això ho han dit vostès, no? I en aquests últims dies encara n'han dit més, de coses, no? Els recordo, per exemple, el senyor Puigcercós, que ens deia l'altre dia que el Partit Socialista, doncs, no està a l'alçada de les circumstàncies, vol vetar els pressupostos de l'Estat al·legant simplement la qüestió del Partit Popular i finalment, deia el senyor Puigcercós aquest divendres passat, encara no fa una setmana: «El PSC només fa que posar traves al finançament.» Ho deia el senyor Puigcercós, s'ho deien vostès, entre vostès mateixos, no?

Per tant, tot plegat no és només una qüestió de finançament, senyors representants del tripartit, no?, és també una qüestió de dignitat. És una qüestió simplement també de dignitat. No volem que ens enganyin més. Nosaltres no volem que ens enganyin més. No volem que enganyin més el poble de Catalunya. No volem que diguin més mentides. Per què carai ara ens hem de creure el termini del 31 de desembre? –que, per cert, ni l'estableixen en l'esmena que ens han presentat. Per què? Si ho han superat tot, fins i tot els terminis legals! Per què ens hem de creure el compromís del president del Govern espanyol, que ni compleix la llei? Per què?

Pugin en aquesta tribuna i, a part de desqualificar, que és el que faran, la proposta de Convergència i Unió i el Grup de Convergència i Unió, que és l'únic argument que els queda avui, facin el favor d'explicar què passarà d'aquí al 31 de desembre, si ho saben, si és que no és veritat que van a les fosques. Perquè van més perduts que ningú. I que l'única opció política que els queda en aquests moments és no fer política, sinó simplement creuar els dits i esperar que els facin alguna mena de regal aquest Nadal. És l'únic que els queda. I per això pujaran aquí, davant d'aquesta moció, que té tot el sentit del món, simplement a desqualificar Convergència i Unió perquè no tenen cap més argument en aquests moments, senyors del tripartit. Jo els demano que facin una reflexió, que ho tinguin en consideració, això que els exposo. Sé que no ho faran, sé que no hi tenen cap interès...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Homs i Molist

...que simplement, com que estan lligats al PSOE els uns i a les cadires els altres, es limitaran a desqualificar Convergència i Unió.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana, Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Per a la seva presentació té la paraula la senyora Lúcia Santos.

La Sra. Santos i Arnau

Senyor president... Senyors i senyores diputats, efectivament nosaltres hem presentat una esmena a aquest text, que no l'hem qualificat nosaltres, la moció de Convergència i Unió; tota la premsa veig que, doncs, coincideix a anomenar-la «una esmena trampa». Segurament perquè només en aparença té la intenció, diguem-ne, de proposar en la bona direcció tot allò que ens pugui portar cap a l'acord de finançament que estem buscant.

Miri, no es tracta de desqualificar Convergència i Unió, entre altres coses perquè vostès no són el centre del món. No cal, allò, donar-los més importància de la que tenen. El que es tracta de fer, i és allò que aquesta esmena presenta, és donar suport al Govern en un moment molt àlgid de la negociació, en un moment que estem claríssimament ja en la recta final d'aquesta negociació. El que es tracta és de fer tot allò que sigui útil, que sigui oportú, que sigui convenient perquè aconseguim el millor acord. I això és el que fa aquesta esmena que presentem en aquests moments. Per cert, és una esmena que està fonamentalment basada en allò que la resolució que em sembla que era del 2 d'octubre, en tot cas, la resolució subsegüent del debat de política general, la majoria de membres d'aquesta cambra, de grups d'aquesta cambra, entre ells Convergència i Unió..., vam donar suport, perquè ens semblava que era l'instrument més útil per a una negociació que és complicada; una negociació que és molt complicada, efectivament. Perquè, miri, en aquests moments no estem en una molt pràctica i segurament molt resignada política de peix al cove. És complex, és complicat i és difícil perquè estem en un canvi de model, estem en un canvi de model del sistema de finançament que ens ha de donar no només més recursos per a avui, sinó garantir-nos també el futur. No és peix al cove, que és el que a vostès els agradaria.

Per això no tenim encara un acord, perquè no volem un mal acord. Nosaltres no acceptarem un mal acord, no acceptarem un acord del 2001, com el del 2001. No acceptarem allò que alguns dels seus diputats en aquests moments qualificaria d'almoïna, que és allò que va ser el 2001, això sí, amb molt aparell, molta publicitat; en això vostès tenen també una gran habilitat.

Nosaltres estem dient i estem reconeixent que hi ha un retard en el procés de negociació..., no en el procés, sinó que hi ha un retard en la consecució, l'obtenció de l'acord. Nosaltres reconeixem aquest fet. Miri, ningú arrisca més que el PSC –ningú arrisca més que el PSC.

Però ningú ens farà moure del nostre objectiu. I el nostre objectiu és aconseguir un finançament d'acord amb allò que estableix l'Estatut, que és el punt 4 de la nostra esmena. Per cert, punt 4, firmat per tots els grups que van donar suport a la resolució del 2 d'octubre. Per tant, és en aquest sentit que va la nostra esmena.

Nosaltres instem el Govern que continuï el desplegament, instem el Govern que continuï les negociacions, però li donem suport lleial, al Govern i als seus negociadors, li donem suport lleial, al president de la Generalitat. Perquè jo crec que en el fons el problema que vostès tenen és que no s'adonen que aquí no passa com a l'Estatut, com a la negociació de l'Estatut, que era seu parlamentària. Estem parlant d'un acord que es planteja en seu governamental i, per tant, aquesta esmena el que està dient –el que aquesta esmena està dient– és que el Govern, els nostres negociadors, el conseller Castells, el president de la Generalitat tenen tot el nostre suport, tenen el suport, com a mínim, dels tres grups que donen suport al Govern; esperem que la unitat l'entenguin vostès en aquest sentit i no en un altre: donin suport lleial al president de la Generalitat en una negociació dura, complicada, complexa, però que canviarà substancialment coses en aquest país.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la senyora Patrícia Gomà.

La Sra. Gomà i Pons

Gràcies, president. Diputats, diputades, mirin, en aquests moments el sentiment d'Esquerra Republicana amb relació a aquesta moció que ens presenten és de decepció, i és d'una profunda decepció perquè creiem que estan desaprofitant una ocasió d'or, per motius purament tacticistes, perquè es preservi la unitat en els temes del finançament en el si del Parlament de Catalunya, tot i que no els amago que el nostre grup també, doncs, està decebut que en aquests moments no tinguem ja un acord de finançament, tenint en compte que el PSC té vint-i-cinc diputats a Madrid.

Nosaltres els hem ofert transaccionar aquesta moció amb una esmena, una esmena molt potent, que reconeix allò que vostès declaren i fins i tot va més enllà en els temes de finançament. I vostès la rebutgen. I el motiu, doncs, no pot ser un altre que el purament tacticista, perquè és que, si no, no s'entén; no s'entén que rebutgin votar a favor, aprovar una moció en què el Parlament de Catalunya reconegui l'incompliment de l'Estatut en matèria de desenvolupament estatutari, en què es constata que els pressupostos generals de l'Estat no contemplen el nou finançament i es reclama l'acord immediat i l'aplicació d'aquest l'1 de gener de 2009, etcètera.

Vostès rebutgen, amb el seu posicionament, que el Parlament de Catalunya, amb tota la seva força, es pronunciï amb rotunditat respecte d'això, i crec que és per treure'n un benefici exclusivament partidista, tot i que Convergència ens va repetir ja una i mil vegades, i el mateix senyor Homs, que en l'Estatut d'autonomia que havien pactat això havia quedat travat i ben travat

i que no havíem de patir pel finançament. Això eren les seves paraules, també, senyor Homs. Bé, en tot cas, no comentin vells errors, no trenquin la unitat del Parlament de Catalunya, que és allò que realment ens dona força. Tan sols utilitzen la moció per fer una oposició destructiva, per desgastar el Govern de la Generalitat i en cap cas busquen el consens, i l'esmena està buscant el consens, la unitat del Parlament en tot allò que ens apropa, i vostès sols busquen allò que ens allunya.

Què diu la nostra esmena?, perquè és molt potent. Diu, reconeix l'incompliment del Govern de l'Estat en l'adaptació de la normativa estatal, en la realització dels traspassos pendents i en els terminis per a l'acord d'un nou sistema de finançament; diu que la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2009 no incorpora els recursos necessaris per donar compliment al finançament de Catalunya; diu que el sistema ha de ser acordat immediatament i tenir vigència a partir de l'1 de gener de 2009; diu que el nou sistema de finançament ha d'incloure el rendiment complet de tots els tributs estatals cedits; diu que el model de finançament ha de permetre un increment substancial dels ingressos de la Generalitat que comporti una reducció del dèficit fiscal; diu que s'han de tenir en compte les necessitats de despesa i la capacitat fiscal dels catalans i catalanes; diu que l'anivellament no pot alterar en cap cas la posició de Catalunya en l'ordenació de les rendes *per capita*, és a dir, el principi d'ordinalitat. Diu tot això, i vostès rebutgen aquest acord.

El president de la Generalitat, el senyor Montilla, ahir mateix ens deia que hi hauria acord abans d'acabar l'any. El PSC, bé saben que ho va aprovar en la seva darrera executiva, aquesta mateixa setmana. I tenim la premsa de la setmana, dels diaris de dimarts, que recullen aquest posicionament. I fins i tot avui, a primera hora d'aquest matí, hem aprovat una moció sobre finançament local que en el seu punt 3 fixa la data del 2008 com la data límit per a un nou sistema de finançament.

Per tant, no errin el tret i apuntin cap a on han d'apuntar, que és el Govern de l'Estat el responsable, apunti a Madrid, i en cap cas a Esquerra; nosaltres no som els responsables d'aquest atzucac. El sistema actual és clarament deficient, i el van pactar vostès. Posteriorment s'aprova un nou sistema que unilateralment vostès decideixen retallar en una reunió a La Moncloa. I ara el serial continua amb els incompliments de l'Estat. I sembla que a vostès això de l'incompliment de l'Estat els agafi per sorpresa. Doncs, miri, a nosaltres, malauradament, no.

Nosaltres solament li podem assegurar que no hi haurà acord si aquest no és un bon acord. A aquestes alçades, cregui'm, ja no ve de dues setmanes; el que està clar, i això ho diu la nostra esmena, és que si l'acord, per aquelles coses, encara no hagués arribat o fos posterior al 31 de desembre de 2008, s'aplicarà retroactivament a l'1 de gener de 2009. I vostès es permeten el luxe de votar en contra d'això. Catalunya no es mereix tanta estratègia de curta volada; els demano generositat per al país.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Gomà. Pel Grup Popular, té la paraula la senyora Carina Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., senyor Homs, com abans ens ha dit la senyora Pifarré, vostè també pot imaginar quin serà el nostre sentit de vot a aquesta proposta de resolució, perquè aquesta proposta de resolució ens sembla que és paper mullat, igual que aquella resolució unitària que amb tant de rebombori es va aprovar fruit del debat de política general i que parlava d'un acord unitari de totes les forces polítiques catalanes per un sistema de finançament d'acord amb les necessitats... I, miri, tot allò ha quedat en no res.

I la veritat és que l'actitud del Grup Parlamentari de Convergència i Unió comença a recordar-me el títol d'una pel·lícula, que és buscant protagonisme deseperadament, no?, un protagonisme que, a més a més, com s'ha vist clarament per la intervenció de la senyora Santos, els socialistes no estan disposats a donar-los en cap moment, perquè, a més a més, ells, la veritat és que tampoc el tenen, després de veure el titular d'*El Periódico* avui, no?

El senyor Bosch fa una estona que deia que nosaltres no teníem capacitat per retirar un recurs d'inconstitucionalitat, del qual estem plenament convençuts, però la veritat és que el Partit Socialista de Catalunya els que ens sembla és que tampoc té massa capacitat ni per a desafiaments, ni per a ultimàtums, i la veritat és que les proves les tenim avui, quan han estat incapaços de demarcar-se dels pressupostos, i, a més a més, ho corrobora l'actitud del senyor Zapatero dient que ell no està disposat a rebre amenaces dels socialistes catalans.

Vostès, ingènuament, intenten trobar una i una altra vegada l'escletxa per la qual influir i per la qual colar-se en aquesta negociació de finançament en què una i altra vegada els donen amb la porta als nassos, no?; només cal sentir les intervencions dels grups que donen suport al Govern, i, clar, no és d'estranyar, escarmentats davant l'actitud de Convergència i Unió amb la seva negociació amb l'Estatut.

Miri, no s'obsessionin. No s'obsessionin perquè em temo molt que, a la vista de les declaracions, aquesta vegada no en tindran oportunitat. I només li queda recordar amb una certa nostàlgia aquelles èpoques en què vostès, els nacionalistes catalans, eren escoltats per un govern amb majoria popular, que els va permetre arribar a un acord de finançament que va triplicar el pressupost de la Generalitat.

Per tant, no estan en condicions de donar-nos lliçons de cap mena, sobretot en temes de negociació de finançament. Aquell, aquell Govern que vostès critiquen reiteradament, era un govern que tenia voluntat política i que a més a més la duia a terme, que complia. Aquest Govern és un govern que no té cap mena de voluntat política, que incompleix reiteradament els seus compromisos amb Catalunya i que, a més a més, reiteradament, insisteixen a no fer cas d'allò que arriba de les veus

del seu grup al Parlament de Catalunya. Per tant, amb la seva moció, que parla de modificar aquesta estratègia negociadora, doncs, la veritat és que no som gaire –gaire– optimistes.

Vostè demana cercar un criteri unitari en matèria de finançament entre totes les forces polítiques catalanes que tenen representació al Congrés dels Diputats. Vostè creu de veritat que seran capaços de fer-ho, si és un govern que és incapaç de tenir un criteri unitari ni en el si del mateix Govern? Doncs, miri... I a més a més també ens preguntem exactament això que parlen tantes vegades, aquests desafiaments que fan de quin pes tenen els vint-i-cinc diputats al Congrés. Doncs, miri, sí, tenen molt de pes, són vint-i-cinc diputats, però creu que els cent quaranta restants no en tenen, quan governen amb majories absolutes en comunitats autònomes molt importants com Andalusia o Extremadura? De veritat creuen que ells no imposaran també les seves condicions?

La veritat és que el que pensem és que conciliar els interessos de tots és difícil, però és l'obligació d'un govern. I en aquest cas pensem que aquesta negociació, que aquests dies esperem que arribi a bon port, si és que hi arriba, que la veritat és que no som massa optimistes, es farà d'acord amb allò que el Partit Popular ha dit reiteradament: és una negociació amb caràcter multilateral, que ha d'intentar conciliar els interessos de totes les comunitats autònomes, que a més a més posar terminis és un enorme error, que a més a més és una negociació que es pot dur a terme perfectament fora de l'àmbit estatutari i que a més a més totes les vegades hem dit que un nou model de finançament s'ha de pactar d'acord amb els interessos de tot el conjunt dels ciutadans perquè tothom tingui les mateixes prestacions socials visquin on visquin, arreu del territori.

Per tant, no som massa optimistes amb la seva moció, senyor Homs, i creiem que tampoc tindrà massa efecte i que tornarà a ser paper mullat, com ho va ser la resolució del debat de política general.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Jaume Bosch.

El Sr. Bosch i Mestres

Gràcies, president. Bé, ja veurà com no faré cap desqualificació de Convergència i Unió, sinó que intentaré aportar una reflexió. El meu grup té una actitud inequívoca d'exigència al Govern central pel que fa al compliment de l'Estatut i del finançament: hem defensat i defensarem l'Estatut més enllà –més enllà– de les maniobres partidistes que es van produir en la negociació, i el varem defensar en el referèndum, demanant el vot afirmatiu; treballem des del Govern per al desplegament, un desplegament molt positiu pel que fa allò que depèn de la Generalitat i amb acords i incompliments en allò que depèn de la negociació amb el Govern cen-

tral, i hem denunciat i denunciem l'incompliment del Govern central pel que fa al finançament; hem exigít, hem negociat fins i tot al preu de ser criticats; hem vetat els pressupostos al Senat i votem en contra dels pressupostos al Congrés dels Diputats.

Doncs, bé, des de la legitimitat que ens atorga aquest posicionament, volem recordar la resolució aprovada pel Ple del Parlament de Catalunya en el debat de política general del mes d'octubre. Deia, aquella resolució, entre altres coses, que «el Parlament constata que l'aprovació d'un nou model de finançament és una obligació legal que estableix l'Estatut aprovat pel Parlament i les Corts Generals i referendat pel poble de Catalunya; no s'ha respectat el termini legal que exigia a la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat l'obligació de concretar l'aplicació del model de finançament de la Generalitat que estableix l'Estatut». Deia també: «L'acord final, resultat del pacte i la negociació amb l'Administració General de l'Estat, ha de respectar íntegrament els preceptes i els criteris que estableix l'Estatut.» I deia: «El Parlament de Catalunya dona suport al Govern en la seva negociació per assolir un bon acord que permeti a la Generalitat disposar d'un sistema de finançament just. Aquest acord s'ha de produir en el marc de bilateralitat de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat. El nou model ha de tenir vigència a partir de l'1 de gener de 2009. D'acord amb l'Estatut, el model s'ha de poder aplicar gradualment per garantir-ne la viabilitat financera i ha d'establir un sistema d'actualització i revisió.» Entre altres coses, tot això deia aquella resolució aprovada per aquest Parlament.

Si el Parlament té aprovada aquesta resolució, que és de plena actualitat, amb els vots de Convergència, del PSC, d'Esquerra i d'Iniciativa, vostès..., Convergència i Unió creu que la seva moció suposa avui un pas endavant en el reforçament de la unitat? O el que pretén és criticar el Govern de la Generalitat?

L'esmena dels grups que donem suport al Govern inclou el reconeixement dels incompliments del Govern central amb relació a l'Estatut i diu que constata que el Projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2009 no incorpora els recursos necessaris per donar compliment al títol sisè de l'Estatut. I malgrat aquestes afirmacions, de contingut polític indubtable, si tenim present que les signa també el Grup Parlamentari Socialistes, vostès no accepten l'esmena.

Per això la pregunta que ens podem formular ara és: Convergència i Unió avui vol reafirmar la unitat catalana en l'exigència del finançament o vol, com ha dit el senyor Homs, que algú es retrati i aprofundir en la divisió entre Convergència i Unió i els grups que donem suport al Govern?

Jo crec que val la pena escoltar i tenir molt presents les paraules de la diputada del PP, que ha aprofitat la moció de Convergència i Unió per dir que la resolució del Parlament de Catalunya del debat de política general era paper mullat. (*Remor de veus.*) Demostrem-li que no és paper mullat. Si Convergència i Unió aposta... Em deixen parlar, si us plau? (*Pausa.*) D'acord.

Si Convergència i Unió aposta per la unitat, no la posi a votació, la moció, i ens mantindrem amb la moció aprovada, amb l'acord aprovat el 2 d'octubre. Si el que pretenen és una altra cosa, posin-la a votació. Nosaltres hi votarem en contra, perquè nosaltres reafirmem el suport al president Montilla i al conseller Castells en el procés difícil i complex de negociació del finançament de Catalunya.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bosch. Pel Grup Mixt té la paraula el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Honorable *conseller*, ilustres diputados y diputadas, he de reconocer una cierta sorpresa en el contenido del debate, porque yo creía que en este Pleno íbamos a asistir a la danza del *Paga-li, Joan*, que ya saben ustedes que van de la mano siempre los dos; dan vueltas y van de la mano. Y yo pensaba que el tripartit y Convergència iban a ir de la mano en el *Paga-li, Joan*. Y resulta que al final me encuentro con una canción de Pimpinela: «Ustedes no son el centro del mundo.» Pues realmente no puede ser más sorprendente el resultado del debate.

Bienvenidos al club, señores de Convergència i Unió. Hace unos días, dos días, a nosotros, a los de Ciudadanos nos dijeron: «Ustedes no son el centro del mundo y por haberse aprobado un día una enmienda suya, ya ven, al día siguiente se la cambiamos», en un proyecto de ley, de noche y *amb traïdoria*, y cambia la cosa. Benvinguts al club..., no son el centro del mundo.

Y yo creo que es evidente que aquí hoy ha habido un contenido importante; el debate ha tenido jugo. Ha dejado las cosas claras. En primer lugar, que el PSC arriesga, arriesga mucho. No sabemos en qué, pero arriesga. Nos hubiera gustado que realmente hubiera dado un pasito más y hubiera concretado: «Es que arriesgamos en...» No, no arriesgan en nada —no arriesgan en nada. Arriesgan en nada porque evidentemente ha dejado claro, ayer lo dejó clarísimamente puesto de manifiesto el presidente del Gobierno en el Congreso de los Diputados, que «ustedes y nosotros...» son los mismos. Y esa escenografía, pues bien, es una escenografía bonita para perder el tiempo, para dar lugar a ciertos debates, pero ya sabemos... *Conseller Castells*, verdad que no arriesgan nada? (*Pausa.*) Pues yo creo que está clarísimo que no arriesgan nada en este tema. Únicamente arriesgan el prestigio de las instituciones y ese sí que es el riesgo peligroso. Yo creo que con tanto juego, con tanta resolución... Miren, hoy tenía apuntado aquí, cuando llegué, la resolución del mes ante el incumplimiento del mes. Cada mes nos aventuramos un incumplimiento de una determinada fecha y en una resolución recordatoria de Convergència, que recuerda al tripartito que han incumplido. Se aprueba, he de reconocer que por sorpresa, esta vez una enmienda, pues, de consenso, en la que se vuelve a decir que se ha de recordar que el día tal... En este caso era el día 1 de enero. Parece ser que ni siquiera eso.

Pues, sinceramente, creo que sí que procede un cambio y una modificación de la estrategia negociadora. Y ahí sí que estaremos de acuerdo con el Grupo de Convergencia i Unió. No le vamos a votar ni un solo punto de la moción pero sí le vamos a decir que hay aspectos que sí acierta. Realmente es especialmente perspicaz en el diagnóstico. Constata incumplimientos, constata que el presupuesto del Estado no incorpora la financiación. Bravo. Pero, bueno, en esto también lo han seguido los grupos de Convergencia, también han constatado, en fin, que son unos presupuestos interinos, en definitiva. Es decir, tenemos unos presupuestos del Estado interinos esperando que alguna vez sean completados con el modelo de financiación.

Y sí que me parece un acierto realmente el apartado de modificación de la estrategia negociadora del Estado, para alcanzar la unidad, lo que sea, pero es que el problema está en que se ha partido de un punto equivocado, que era el Estatut. Con ese Estatut, ¿cómo se iba a negociar bien?, hombre, si el error era ese. (*Remor de veus.*) Ustedes se equivocaron, olvidaron que está la LOFCA y que hay otras comunidades autónomas que también jugaban en este campo. Y evidentemente con ese punto de partida, ¿cómo iban a acertar? Imposible –imposible. Y ahora nos encontramos con la realidad, la dura y amarga realidad, que es que tenemos que jugar todos en este partido. Y este no es un partido bilateral. Y el error de partida de este Parlament fue creer que era un partido que jugaban solamente dos cuando juegan muchos más. Y yo creo que ahí está el error fundamental y que ha de producirse desde luego la modificación de la estrategia de la financiación.

Completamente de acuerdo, para que quede como una declaración de principios, en relación con su moción: nosotros no estamos a favor de la relación bilateral del Estado y de la Generalitat. Nosotros estamos a favor de un despliegue del Estatuto con cautela y prudencia, sin prisas; no es necesario acelerarse, esperemos a ver que dice el Constitucional. Sabemos que los del Partido Popular no van a retirar el recurso y el Defensor del Pueblo, por lo que se ve, tampoco. Con lo cual, esperemos a ver qué dicen. No estamos a favor de determinados trasposos de competencias; la Inspección de Trabajo nos parece un asunto desastroso. Y evidentemente sí somos partidarios de la mejora de la financiación, pero desde luego en otros términos muy distintos a los que aquí se han planteado.

Muchas gracias, señor presidente.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Domingo. Per posicionar-se sobre les esmenes presentades, senyor Homs té la paraula.

El Sr. Homs i Molist

Gràcies, senyor president. Encara que no serveixi com a precedent, és d'agrair la intervenció del senyor Domingo, no?, perquè jo crec que gairebé estem a punt de descobrir un nou Capri, diguem-ne, del segle XXI i en castellà. Per tant, realment vostè és desengreixant i, encara que no puguem compartir moltes coses de les

que diu, doncs, almenys la seva ironia permet resituar també aquest debat avui, no?

Però alguna cosa hem de dir sobre el que s'ha comentat i particularment, doncs, sobre l'esmena que se'ns ha presentat en aquest text, no? En primer lloc, se'ns plantejava per part de la portaveu socialista donar suport al Govern. Què hem fet fins ara? Vostè sempre es malfia de nosaltres; vostès, en plural –no és res personal, senyora Santos. Vostès, en plural, sempre es malfien de nosaltres –sempre. I fins i tot els ha fet nosa quan hem donat suport al Govern; ho hem notat, això, no? Per això llavors parlen de suport lleial, eh?; sempre hi afegeixen el «lleial».

Escolti, els hem donat suport. El senyor conseller Castells n'és testimoni directe, a més a més, no? I devem haver comès errors, els que vostès vulguin adjudicar-nos i els que hàgim pogut cometre. Però, suport, els n'hem donat. Mai un govern de la Generalitat havia pogut enfocar una negociació amb un estatut nou i amb el suport de l'oposició. Això ho hem fet. Però, escolti, el tema que estem discutint, el que tenim aquí són els resultats, que són zero. No m'han parlat de res del que pot passar d'aquí al 31 de desembre –de res–; simplement, de voluntats sobre voluntats i de promeses sobre promeses, no?

Senyora Gomà, diguem-ne, amb tot el respecte que li tinc, i ho sap, i fins i tot reconeixement, no?, escolti'm, vostès són coresponsables. O sigui, la mateixa lògica del que passa, senyora Gomà... (*Veus de fons.*) Com que de què? Del que passa. Que no estan al Govern de la Generalitat? O estan a no sé on? O hi estan simplement per decorar? Vostès són coresponsables. És a dir, el mateix que exigeixen, per la mateixa lògica que vostès exigeixen als diputats del Partit Socialista de Catalunya a Madrid que actuïn d'una determinada manera, pel mateix motiu, pel mateix raonament actuïn vostès aquí. Vostès no tenen capacitat de condicionar el Partit Socialista, més enllà de paraules? (*Remor de veus.*) Facin alguna cosa, vostès que poden. Facin, actuïn...

(*Forta remor de veus.*)

El vicepresident primer

Si us plau..., si us plau. Si us plau!

(*Pausa.*)

El Sr. Homs i Molist

I última consideració, senyor president, no? Unitat. Unitat? Però en quin món viuen, vostès? Què es votarà avui a Madrid? Cadascú per la seva banda. Vostès, que aquí teòricament es presenten junts, a Madrid votaran contradictòriament. Però a qui volen prendre el pèl, vostès? La gent del carrer, que es pensen que no ho veuen, tot això?, que és que són vostès diferents aquí que allà. Però de quina unitat parlen? I, a sobre, tenen, diguem-ne, el cinisme, perquè no es pot qualificar d'una altra manera, d'encolomar el mort que Convergència i Unió trenca la unitat. Escoltin, la majoria de forces polítiques d'aquest Parlament –d'aquest Parlament, la majoria de forces polítiques d'aquest Parlament– votarem en contra dels pressupostos de l'Estat per no incloure

el tema del finançament. Farem això avui i ho veurà tota la ciutadania, no? I els que hi votaran en contra, és a dir, els que trenquen la unitat són el Partit Socialista de Catalunya. Això és així. (*Remor de veus.*) I com ho explicaran ara a la ciutadania?

Escoltin, ja acabo; ja acabo, senyor president...

El president

Sí, se li ha acabat el temps.

El Sr. Homs i Molist

...perquè s'ha acabat el temps. Amb un punt d'ironia, si m'ho permeten, no? A vostès, senyors d'Iniciativa i senyors d'Esquerra Republicana, sentint-los, em temo que l'únic que els queda és tirar una sabata a veure si toquen el senyor Zapatero, no?...

El president

Senyor Homs...

El Sr. Homs i Molist

...perquè crec que, a part d'això, no tenen a la seva disponibilitat res més per fer, perquè simplement hi han renunciat. Molts discursos però a l'hora de fer votacions allà on vostès tenen responsabilitats i on tenen possibilitat de condicionar, res de res de res. Aquesta és la realitat. Avui vostès rebutgen una moció que va en la línia del que li convé a aquest país i en la línia de clarificar les posicions de cadascú, que prou falta que fa en aquests moments a Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Senyor Homs, entenc, per tant, que no admet cap esmena, no? (*Pausa. La Sra. Santos i Arnau demana per parlar.*) Senyora Santos...

La Sra. Santos i Arnau

Per contradiccions.

El president

Té un minut, senyora Santos...

La Sra. Santos i Arnau

Sí?

El president

Té un minut. Que sí, que sí...

La Sra. Santos i Arnau

Molt bé, moltes gràcies. Simplement per dir que enlloc està dit ni escrit que votar pressupostos generals de l'Estat sigui part de l'estratègia unitària per negociar el finançament. I, d'altra banda, nosaltres, Grup Socialista, votem els pressupostos generals de l'Estat amb convicció i amb responsabilitat perquè són bons, són bons per

a Catalunya, inclouen la disposició... (*Forta remor de veus i alguns aplaudiments.*) Inclouen...

El president

Senyores diputades, senyors diputats... (*Persisteix la remor de veus.*) Senyores diputades i senyors diputats, els prego... (*Pausa.*) Senyores diputades i senyors diputats... Un moment, senyora Santos. (*Pausa.*) Els prego respecte i atenció, si us plau.

La Sra. Santos i Arnau

Continuo...

El president

Un segon, senyora Santos. No hi ha el clima adequat. (*Pausa.*) Senyora Santos.

La Sra. Santos i Arnau

Perquè inclou la disposició addicional tercera: 4.600 milions per a Catalunya; perquè en moments de crisi tan greu com la que patim l'últim que necessita el país, l'últim que necessita la gent és desestabilitzar i una crisi de govern, i després perquè enlloc... (*remor de veus*), perquè enlloc –enlloc– no he sentit un clamor popular, ni de patronal, ni de sindicats, ni de la ciutadania, ni dels pensionistes perquè tombem aquests pressupostos.

(*Crits de «molt bé!» i aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

Procedim a la votació... (*La Sra. Gomà i Pons demana per parlar.*) Senyora Gomà... (*Pausa.*) Senyora Gomà.

La Sra. Gomà i Pons

Per al·lusions, president.

El president

Un minut.

La Sra. Gomà i Pons

Bé, dir-li al senyor Homs que estem segurs que si Convergència i Unió estigués governant amb el Partit Socialista ja hi hauria acord de finançament, perquè la seva ambició nacional és la del peix al cove. Per tant, som nosaltres els que sí que dins del Govern de la Generalitat estem... (*remor de veus*), estem treballant i negociant per un bon acord. I una altra cosa és que no acceptem cap ni una de les lliçons de Convergència i Unió, perquè vostès han tingut milers d'oportunitats, milers d'ocasions per canviar les coses, majories absolutes a aquest Parlament, suports imprescindibles i necessaris al Govern de l'Estat i no han fat absolutament res, no han dut cap canvi. (*Remor de veus.*) Per tant, no acceptem les seves lliçons.

(*Alguns aplaudiments en un sector de l'hemicicle. El Sr. Homs i Molist demana per parlar.*)

El president

Senyor Homs...

El Sr. Homs i Molist

Per...

El president

Trenta segons, per acabar-ho.

El Sr. Homs i Molist

Per contradiccions, senyor president.

El president

Trenta segons, per acabar-ho. (*Pausa.*) Senyor Homs, aquest no és un debat pautat; per tant, agafi la paraula i...

El Sr. Homs i Molist

No, no, simplement per contradiccions, senyor president.

El president

Doncs, som-hi.

El Sr. Homs i Molist

El mes de juliol llegíem: «Montilla vetarà els pressupostos si no obté un finançament acceptable.» A part de no tenir vergonya... (*remor de veus*), a part de no tenir vergonya, menteixen. (*Forta remor de veus.*) A part de no tenir vergonya, ho deia la premsa...

El president

Senyores diputades... Senyor Homs, perdoni un segon. Senyores diputades, senyors diputats, els prego que intentem reconduir la situació i tenir un debat serè, a totes les bandes, si us plau. Senyor Homs, li prego també que intenti acabar ja.

El Sr. Homs i Molist

A part de no tenir vergonya, un dia es posaran vermells...

(*Remor de veus.*)

El president

Senyores diputades, senyors diputats, després tindran la paraula. Senyor Homs...

El Sr. Homs i Molist

A part de no tenir vergonya...

El president

Senyor Homs, si us plau...

El Sr. Homs i Molist

Perdoni, president. A part de no tenir vergonya, un dia es posaran vermells, el dia que diguin la veritat.

Gràcies, senyor president.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle. El Sr. Iceta i Llorens demana per parlar.*)

El president

Senyor Iceta, té la paraula.

El Sr. Iceta i Llorens

Absolutament inacceptables, les expressions del senyor diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula. I també hauria agraït que les retirés i ho fes ara o que algú l'hagués cridat a l'ordre.

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

El president

Posem a votació... (*Remor de veus i pausa.*) Posem a votació la moció tal com s'ha presentat.

Comença la votació. (*Pausa.*)

Aquesta moció ha estat rebutjada per 48 vots a favor i 86 vots en contra.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les actuacions relatives als acomiadaments col·lectius i a les polítiques actives d'ocupació (tram. 302-00138/08)

El vint-i-unè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre les actuacions relatives als acomiadaments col·lectius i a les polítiques actives d'ocupació. Té la paraula l'il·lustre senyor José Domingo, del Grup Mixt.

(*Pausa.*)

El senyor Domingo té la paraula.

(*Remor de veus. Pausa.*)

Senyors diputats, si no els sap greu, hauríem de continuar la sessió plenària i fer-ho amb el mínim silenci exigible en una circumstància com aquesta. Moltes gràcies.

Senyor Domingo, pot començar.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Esperemos recuperar la calma, y recuperar la calma en un tema muy serio. Realmente, lamento que la última moción de este período de sesiones sea dedicada al tema del paro. Es un tema que sin duda nos afecta políticamente de una forma directa, y además yo creo que va a marcar el eje del próximo período de sesiones. Lamentablemente, va a ser así. La tasa de paro ahora mismo ya es casi del 9 por ciento y las previsiones es que en el primer trimestre en Cataluña alcance el 10 por ciento; prácticamente, cien mil parados más, probablemente, en marzo del año que viene, una situación absolutamente insostenible y que va, realmente, a marcar la vida, esto sí, de muchos ciudadanos en Cataluña.

La proposta que traemos hoy a debate por parte de nuestro grupo es una propuesta cargada de sentido común, que aborda tres temas para paliar los efectos destructivos que tiene el desempleo.

Un primer lugar es el tratamiento que se ha de hacer a los expedientes de regulación de empleo. Se dirá, y se dirá con acierto, que nuestro grupo parlamentario ha venido a traer aquí en forma de moción el contenido de la ley y el contenido del Real decreto 43/96, del Reglamento de procedimientos de regulación de empleo. Y es cierto, nosotros traemos hoy aquí un mero recordatorio; con algunos matices, pero un mero recordatorio.

En primer lugar, que se ha de cumplir la norma y que las administraciones, en este caso la Administración autonómica, la *conselleria* de Treball, ha de ser especialmente vigilante en los expedientes de regulación de empleo que están pendientes de tramitación o que se puedan presentar en el futuro y que conlleven extinción de relaciones laborales, para detectar la posible existencia de fraude, dolo, coacción o abuso de derecho en aquellos que hayan concluido con acuerdo de las partes en el período de consultas. ¿Qué quiere decir esto? Quiere decir que no vale avalar siempre, sino que hay que ser vigilantes para evitar la posible posición de preeminencia, de superioridad, de alguno de los agentes sociales –en tantas ocasiones, la empresa– en el acuerdo.

Un apartado también que nos parece especialmente significativo es aquel que hace referencia a la no autorización de los despidos colectivos cuando no queden acreditadas suficientemente las causas económicas, técnicas, organizativas o de producción.

También nos parece conveniente volver a marcar y remarcar el contenido de la ley en momentos tan complicados, en que la utilización del ERE es un recurso excesivamente fácil por parte de algunas empresas que tratan de solucionar determinados aspectos internos que no vienen justificados por la presentación de un ERE. Lo hemos visto reiteradamente. Hace poco, pues, el expediente de Nissan, parece ser que va a tener un contenido diferente al que se planteaba en el inicio, aun cuando las previsiones son especialmente malas.

Pero no es tanto los problemas de las grandes empresas –de Sony, de SEAT– que ahora mismo tenemos encima de la mesa, sino que muchas veces estos ERE que afectan a pequeñas empresas, también, son los que fundamentalmente se utilizan para hacer despidos de forma encubierta.

Un tercer aspecto que nos parece importante es aquel que se refiere al plan de acompañamiento social, fundamental; fundamental para garantizar los puestos de trabajo y para asegurar salidas dignas a los trabajadores. Nosotros pretendemos que esto no afecte solamente a aquellas empresas, a aquellos ERE de más de cincuenta trabajadores afectados, sino a todos en general.

Primera pata, el ERE. Segunda pata, el SOC. La *consellera*, con motivo de la interpelación, nos dijo el otro día: «Llevamos tres años trabajando en el SOC, y miren cómo lo tenemos.» Pues, miren, miren cómo lo tienen: hoy he vuelto a acudir a la página... (*veus de fons*) –no,

dijo «tres años», ella, en su interpelación–, he acudido a la página del SOC, y hoy son 925, las ofertas disponibles. De ahí que entendamos que es un órgano fracasado, y por ello es necesario que se incremente su capacidad de mediación. Y de ahí que entendamos oportuno que se proceda a una interrelación entre los distintos servicios públicos de empleo, no solamente españoles, sino incluso europeos, y se celebren acuerdos con agencias privadas de colocación para centralizar toda la oferta y que realmente en Cataluña sea un organismo eficaz. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

Ya acabo, señor presidente. Únicamente señalar que también nos parecen una pata trascendental –y si tengo ocasión después haré referencia a ellas– las acciones de formación y la necesidad de elaborar un programa específico de ayudas a la formación para trabajadores afectados por expedientes de supresión de empleo, de contratos de trabajo, en los sectores de automoción y de la construcción, como ahora mismo tienen el plan del textil, por ejemplo, que hay un programa específico.

De ahí que, sin duda, espero contar con la colaboración de todos los grupos parlamentarios para, hoy, dar una felicidad a todos los que están en situación de desempleo, que tengan una mejor regulación el año que viene.

Muchas gracias, señor presidente.

El vicepresidente primer

Gràcies, senyor Domingo. Pels grups Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, que han presentat esmenes, té la paraula la senyora Montserrat Capdevila.

La Sra. Capdevila Tatché

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, intentarem donar algun punt de felicitat al senyor Robles, en tot cas, al Grup Mixt, amb la presentació de la seva moció, a la qual... (*veus de fons*) –al senyor Domingo, disculpi–, a la qual, doncs, hem presentat esmenes els tres grups que donem suport al Govern.

Abans de parlar de les esmenes, per això, deixin-me que posi de manifest que a mesura que passen els dies, de fet, són menys creïbles els arguments que sentim –els sentíem ahir i els hem anat sentint al llarg de diferents sessions–, que atribueixen a l'acció de govern, doncs, la culpa de l'atur, eh?, sense voler treure-li la importància que té i que per nosaltres, pels tres grups que donem suport al Govern i pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, òbviament, en nom de qui també parlo, és la nostra principal preocupació; ho hem dit en reiterades ocasions. O sigui, crec que és just introduir algun element de desdramatització d'aquesta visió que ens intenten traslladar, doncs, aquests grups, com deia –avui Ciutadans. Tot i així, li agraeixo també el to de la seva intervenció; crec que planteja termes amb un to molt agradable.

Si ens detenim a mirar les notícies dels diaris, per exemple, doncs, fa dos, tres dies, més enllà de Catalunya,

eh?, ho veiem clar, veiem un titular que deia: «Les empreses multinacionals i la banca apliquen acomiadaments massius a Europa, els Estats Units, l'Àsia.» D'aquestes empreses –de l'automoció, de la banca–, hi ha Nissan, hi ha Sony o d'altres de l'automoció; avui mateix sentíem, als Estats Units, Chrysler i Ford. Per tant, contextualitzem-ho i, en tot cas, donem-li ja justa mesura en el context en què estem, eh? I no interpretin amb les meves paraules que això ho estic justificant a través d'un *mal de muchos...*

Creiem que el Govern està fent tot allò que pot fer, amb responsabilitat, com ho estan fent tots els governs, eh?: el català, l'Estat, el francès, els Estats Units... I pot semblar que sense massa èxit, o almenys que es vegin els resultats de forma immediata, que evitin aquests ERO, els tancaments d'empreses o l'atur. Per moltes mocions que presentem i que vulguem presentar, fan falta moltes més voluntats, i els factors van molt més enllà de les capacitats que pugui tenir el Govern. I el Govern ho ha de fer, ho fa, i bàsicament el que ha de fer, sobretot, és..., facilitador i vetllador que tot es faci com ha de ser. I així és.

Centrant-nos en la moció que presenta, doncs, el Grup Mixt, que aborda aquestes dues qüestions –per una banda, els expedients de regulació, i per l'altra, les polítiques actives d'ocupació o els serveis d'ocupació–, l'altre dia, arran d'una moció del PP, també ja vam manifestar quines eren les nostres consideracions, i continuen vigents, eh? Els expedients tenen els seus processos, les negociacions també els tenen, les seves formes de funcionar, i cal respectar-los, sobretot si això implica discreció i confidencialitat, que és el que interpretàvem que..., moltes vegades es demana anar més enllà, eh?, i crec que aquestes són necessàries per aconseguir els millors resultats. I, bé, no són els que ens agradarien, però, bé..., l'exemple de Nissan que deia el senyor Domingo, doncs, per exemple, eh?

Al nostre entendre, el Departament de Treball actua de manera activa i proactiva, amb totes les eines de què disposa, eh?, per anticipar-se i per fer front als canvis. Com a autoritat laboral, doncs, també està desplegant tota la seva capacitat de mediació, de mediació perquè les coses no vagin més enllà del que han d'anar, però sobretot vetllant per l'acompliment de la rigorosa i escrupolosa legalitat. És aquesta, la seva obligació, i aquesta és l'obligació que compleix, eh? Amb aquesta tasca mediatòria, tot i així, amb aquesta mediació, el que està aconseguint –i l'altre dia la consellera ens ho deia– és que en l'últim exercici el 99 per cent dels expedients fossin amb acord, i crec que aquesta és la seva tasca i una mostra que l'està fent.

Les nostres esmenes, de fet, en el fons són, primer, una voluntat de mostrar el nostre compromís, també, i la nostra voluntat clara que és un tema que ens preocupa i que també volem que qualsevol cosa que passi tingui el menor impacte possible en les persones, eh?, i aquestes persones a les quals s'ha d'acompanyar.

Pel que fa als aspectes dels punts dels serveis d'intermediació laboral, també creiem que per nosaltres el Govern està assumint de forma clara la seva responsabilitat, a través dels serveis d'ocupació; ja ho hem dit en altres

ocasions. Torno a recordar que no ho confonguem: el Servei d'Ocupació no crea ocupació, eh?, això ho fan els emprenedors –ja ho vaig dir–, ho fan les empreses, les expectatives, les accions i els serveis, això és el que fa i el que està en procés de millora, i ara amb l'àrea de creació d'empreses per intermediar. Tot i així, també no oblidem que en un moment com l'actual les ofertes es redueixen, s'han reduït, i és així, eh?

També, val a dir que és important posar en valor els serveis i els dispositius que té a tot el territori el Servei d'Ocupació; no tot ho han de fer, ni ho fan, les oficines. Hi ha tot uns dispositius en els ajuntaments, en els diferents agents, que justament el que fan és aquests mecanismes d'acompanyament, de formació, i, per tant, doncs, a través dels IPI, dels PEMO, de tots els programes aquests que durant tant temps, de mica en mica, cada vegada són més efectius i més eficients.

Per tant, presentem aquestes esmenes, justament, per acompanyar de la normativa corresponent, doncs, això que es manifesta en els tres primers punts. I, en tot cas, no donarem suport o demanem de suprimir els tres darrers punts, vinculats al SOC, perquè creiem que s'està treballant en el camí i en la línia adequats, justament acompanyant i justament també fent mesures no tan sectorials –que també– i en la construcció..., crec que amb l'última mesura que a través dels ajuntaments es podrà dur a terme justament s'intentarà impactar i minimitzar...

El vicepresident primer

Senyora Capdevila...

La Sra. Capdevila Tatché

...els treballadors afectats per la construcció. Bé, en tot cas, l'automoció també ja té la seva taula, i en tota la resta d'afectats, doncs, crec que de mica en mica s'hi va treballant de forma efectiva i eficient, tot i que evidentment, malauradament...

El vicepresident primer

Senyora diputada...

La Sra. Capdevila Tatché

...els resultats segurament no seran els que desitjàvem.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, al Grup de Convergència i Unió, el nostre posicionament respecte a aquesta moció és el següent. Respecte als dos primers punts, vostès el que reclamen és, al cap i a la fi, que es compleixi la llei, eh?; és que els ERO, doncs, siguin vigilats, siguin controlats i que, per tant, només s'aprovin si verdaderament es compleix amb la

lleï. Nosaltres entenem que..., una mica, el que ahir dèiem en la interpellació que fèiem al conseller, que això és obvi.

Quan la consellera ens diu: «Serem molt vigilants, estarem molt atents, no permetrem que entri, que es passi un ERO que no compleixi amb la llei»..., és que és la seva obligació. Per tant, nosaltres no demanarem que compleixin amb la seva obligació; l'obligació hi és per llei. I, per tant, en aquest sentit, sí que denunciarem aquells que creguem que..., aquells ERO que puguin ser aprovats i que considerem que no compleixen, doncs, amb el que la llei preveu. Per tant, aquest és un tema en què nosaltres no volem caure, perquè, si no, continuament estarem demanant al Govern que faci, al cap i a la fi, el que els pertoca. I entenem que el que ens toca fer, en tot cas, és recriminar quan això no és així.

Respecte al punt tercer «instar totes les empreses, inclús aquelles que tenen menys de cinquanta treballadors, que puguin fer, doncs, un pla d'acompanyament social». Home! Amb tota sinceritat, una empresa en què hi ha, per una banda, doncs, un autònom que contracta un altre treballador, ho veiem francament inviable. Segurament no és precisament a l'empresa a qui li correspon fer aquest tipus de pla social, sinó que és el Govern qui ha de fer un pla sectorial precisament, perquè aquestes empreses petites, que no poden, lògicament, fer aquest pla social, puguin donar resposta, doncs, a les necessitats que tenen aquests treballadors, aquestes persones que s'han quedat sense feina.

I, respecte a les propostes que fan respecte al SOC, no? En alguns àmbits, lògicament, coincideixen amb el que nosaltres hem vingut demanant; és a dir que el SOC sigui més eficaç, que el SOC tingui més recursos, que es prioritzi, per què no?, doncs, tot l'àmbit dels col·lectius prioritaris, aquells que tenen una major dificultat a l'hora de poder-se inserir laboralment. Hi ha, per això, en el tercer punt aquesta obsessió que vostès tenen, doncs, que pugui ser –i ens sembla correcte– el tema que hi hagi lligam entre el que són les demandes que puguin haver-hi a Catalunya, lligar-les amb el que és l'Estat i Europa. Però, a l'hora de la veritat, vostès l'únic que demanen és la col·laboració amb el Ministeri de Treball i Immigració. I, en canvi, no amb el que podrien ser la resta de països amb els quals, també podria ser –els citen amb anterioritat–, Europa, però, en canvi no ens donen potestat per nosaltres poder fer aquest pas directament.

Per tant, en aquest sentit aquest punt des de Convergència i Unió no els el podem recolzar. Crec que, amb sinceritat, aquesta és una moció que, per una banda, se'ns presenta, se'ns sol·licita que el Govern sigui respectuós amb la llei. Aquest és un tema que nosaltres hem criticat en múltiples ocasions quan el Govern surt dient això, només faltaria que el Govern no compleixi. Aquesta és una excusa estúpida que ens posa el Govern cada vegada que es troba un ERO sobre la taula: «Serem rigorosos, serem escrupulosos.» És la seva obligació. Per tant, nosaltres no creiem que hàgim de demanar-ho explícitament. Això és el que diu la llei i és el que s'ha de complir.

I, respecte als plans, doncs, com li deia, els plans d'acompanyament social, entenem que hi han empreses que, a causa de la seva dimensió, no és possible materialitzar-los, i correspon precisament al SOC fer plans, doncs, sectorials per poder donar resposta a totes aquestes persones.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Borràs. En nom del Grup Popular, té la paraula el senyor Josep Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, il·lustre diputat senyor Domingo, jo no puc deixar de dir que la seva moció efectivament està carregada de sentit comú, tal com vostè ha dit quan l'ha presentada. I és per això que, d'una forma majoritària, hi donarem suport. Vull, per això, però, matisar alguns aspectes que ens semblen importants del contingut de la moció que vostès han presentat.

En primer lloc, dir que aquesta és una moció que clarament està dividida o que la podríem dividir, si m'ho permeten, en dos blocs. Hi ha un bloc que fa referència, com s'ha dit ja en aquests moments, al compliment de la legalitat vigent en matèria d'expedients de regulació d'ocupació. I, per tant, tots sabem el que diu l'Estatut dels treballadors i el Reial decret 43/96 amb relació a aquesta matèria. El que fa aquesta moció és dir-li al Govern: «Escolti, faci el favor de complir escrupolosament i estrictament el que diu la lletra de la llei.» Evidentment que hi estem d'acord, res a dir amb això, absolutament d'acord, tot i que també considerem que és obvi, no? I, si entrem en aquesta dinàmica, haurem de portar aquí, doncs, pràcticament qualsevol principi legal, qualsevol precepte legal i demanar que es compleixi. És l'obligació del Govern i el que sí que pensem és que hem de denunciar quan això no passa, i donar per fet que el Govern ho ha de fer.

Tampoc votarem en contra d'això, perquè seria una contradicció en si mateix. Hi estem d'acord, però ens sembla que, per obvi, és totalment justificada una abstenció en aquest primer bloc. Fer un matís, també. En aquest primer bloc vostès hi han afegit un punt, que és el punt 3, en què van una mica més enllà del que estrictament diu la llei. El punt 1 i 2 és estrictament el que demana la llei en matèria de la no-existència de frau, engany o coacció, etcètera; en fi, que es justifiquin les causes dels expedients que no són pactats entre sindicats i patronal. Però en el punt 3 van una mica més lluny i parlen d'exigir a totes les empreses, encara que siguin de menys de cinquanta treballadors, que això seria més del 85 per cent de les empreses de Catalunya, que, quan presentin expedients de regulació d'ocupació vagin acompanyats dels plans d'acompanyament social que adaptin mesures perquè les persones que són afectades puguin trobar una sortida, etcètera.

Ens sembla que això hauria d'anar, en tot cas, acompanyat d'un programa del mateix departament d'ajuda a les empreses que ho presentin. Perquè, si no, entrariem

en una situació en què potser faríem exigències sobre empreses que no tenen capacitat real, mitjans reals per poder donar compliment a aquesta exigència, que, en qualsevol cas, la llei no obliga, i que, per tant, li estaríem dient al Govern que faci una cosa que després no podrà exigir legalment; per tant, seria una dificultat afegida. En qualsevol cas, compartim l'esperit de la proposta i per aquest motiu ens hi abstindrem.

Hi ha un segon bloc, que és tot el que fa referència al funcionament del Servei d'Ocupació de Catalunya i a la millora de les seves activitats per tal d'afrontar millor la lluita contra l'atur, la promoció de l'ocupació, en fi, la intermediació en un mercat de treball, tot allò que són funcions del Servei d'Ocupació de Catalunya. Aquí, òbviament que ens trobem al cent per cent, ja vam poder escoltar ahir en la interpellació que li van fer a la consellera, i, per tant, sabem perfectament què pensem respecte a això.

Permeti'm llegir unes frases molt breus publicades en mitjans de comunicació a Catalunya aquests dies, no?: «El SOC no funciona, tiene mala imagen ante las empresas y los trabajadores; les cuesta mucho adaptarse a los cambios del mercado de trabajo y ahora quieren hacerlo, pero van tarde. El poco provecho que se saca de las nuevas tecnologías, hoy lo primero que hace una persona cuando busca empleo, es conectarse a buscadores de internet, la falta de actitud proactiva en la búsqueda de buenas ofertas de empleo entre las empresas y, en general, la escasez de recursos de los principales lastres del sistema, según los sindicatos, son la gran pega.» Paraules de la secretària de *empleo y educación* de la UGT de Catalunya.

«Ahora, se han arremangado para mejorar el funcionamiento de las oficinas, pero es tarde y se está haciendo despacio y mal, y ahora con la crisis la entrada de la gente es brutal y hay un verdadero colapso físico en las oficinas.» Paraules de la responsable socioeconòmica de Comissions Obreres de Catalunya.

I amb relació al Servei d'Intermediació, deixi'm donar també una dada interessant: segons un estudi realitzat per la patronal de les grans empreses de treball temporal, sobre el pes dels serveis d'ocupació públics i privats, tan sols un 0,5 per cent de les col·locacions de nous treballadors a Catalunya passen pels serveis públics a l'hora de trobar feina. És a dir que l'eficàcia del servei públic d'intermediació de Catalunya arriba a cobrir el 0,5 per cent, si no arriba ni a l'1 per cent, del total de les contractacions que es fan a Catalunya.

Senyores i senyors diputats, si algú considera que això és un servei eficient i eficaç, que ens expliquin el perquè; però, al nostre entendre, cal una revisió i una reestructuració urgent de tots aquests serveis.

Per tant, pel que fa referència al punt 4, concretament, amb intermediació, totalment d'acord, «establir col·laboracions amb el Ministeri de Treball, amb altres serveis públics i privats per tal que l'oferta quedi més concentrada i sigui més assequible als ciutadans», evidentment d'acord; i, tot el que fa referència a la formació, per tant, «plans específics per a amples sectors de l'automoció i la construcció, que ho necessiten, i

accions de formació pensades per ampliar els col·lectius prioritaris en aquests moments afectats per la crisi i per la desocupació», evidentment, totalment d'acord.

Per tant, en aquest sentit trobaran el nostre recolzament a una demanda que el nostre grup parlamentari ha fet reiteradament en aquesta tribuna, en les comissions i que, sorprenentment, continua trobant, fins al dia d'avui, encara el vot negatiu dels partits que donen suport a aquest Govern, que no està donant la resposta adequada a aquest problema que tenen els ciutadans de Catalunya.

Aprofito, senyor president, si m'ho permet, per desitjar a tots un bon Nadal i un feliç any nou, atès que aquest és l'últim punt de l'ordre del dia del darrer Ple d'aquest període de sessions.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Millo. El senyor Domingo té la paraula per posicionar-se sobre les esmenes presentades.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Pues seguiremos presentando mociones y preguntas parlamentarias y haciendo propuestas de resolución, puesto que, a pesar de que entiendan que son insuficientes o innecesarias o que no valen para nada, nosotros no, nosotros entendemos que nuestra acción parlamentaria es válida y puede introducir algún tipo de mejora y es con ese planteamiento..., lo sabemos.

En cuanto a la primera objeción que se ha hecho a la moción presentada, que es que hacemos cumplir la ley..., es cierto. Si no lo he manifestado en mi exposición, pero es que cuando decimos que se ha de ser especialmente vigilante lo decimos con cierto sentido, con cierta razón. Ayer mismo, veinte delegados de un sindicato, la CGT, se encerraron en la consejería de Trabajo, precisamente, reclamando a la consejera que fuera vigilante, y que tratara de cumplir y hacer cumplir en orden, de forma adecuada, las previsiones de la ley y del decreto que regula los procedimientos de regulación de empleo. De ahí que podamos entender adecuada esta petición. Claro que es obvio pedir el cumplimiento de la ley, pero es que a veces es necesario, señora Borràs, no le quepa la menor duda. Ustedes no hacen otra cosa que pedir el cumplimiento de los mandatos del Estatuto de una manera reiterada, y se supone que los gobiernos tienen que hacerlo, ¿verdad? Pues, en este caso, como no lo hacen, y como en este caso entendemos que tampoco lo hacen, diríamos que hay que ser especialmente vigilante.

Aceptaremos, de las enmiendas presentadas por los grupos que dan apoyo al Gobierno, la enmienda segunda. Entendemos que efectivamente mejora y es innecesaria. Creemos que la supresión de «en caso de desacuerdo entre las partes afectadas» es un añadido innecesario y mejora el contenido. Es decir, «no autorizar despidos colectivos nunca, cuando no tengan suficientemente acreditadas las causas económicas, técnicas, organizativas o de producción», de ahí, que aceptemos esa enmienda.

No así la que hace referencia al apartado tercero. Y ello ¿por qué? Fundamentalmente, porque la voluntad precisamente es de hacer pedagogía. Sabemos que no está previsto en el Real decreto que regula los ERE, la necesidad de acompañar un plan de acompañamiento social en empresas que tengan más de cincuenta trabajadores. Pero, ¿es eso malo? No, es bueno, que presenten un plan de acompañamiento social. Evidentemente, no se dice que se inste, no que se inste necesariamente, que inste obligatoriamente, no, no..., que se inste a hacerlo, voluntariamente, y que además se puedan efectuar siempre, y además con las ayudas que consideren convenientes de la consejería o de los departamentos quien entienda oportuno. Realmente no acabamos de entender la objeción.

Fundamentalmente, ¿obsesión por el SOC?, ¿por la política de crear empleo? Sí, señora Borràs, tenemos obsesión, es cierto, pero no en el sentido que usted la matiza. Nosotros queremos interconectar y que sea realmente un servicio de intermediación, que el portal que tantas veces ha anunciado la consejera sea realmente eficaz. Y, para ello, es bueno que estén las diferentes ofertas de los servicios públicos de empleo de toda España, de las comunidades autónomas y de Europa.

Mire, mientras que no cambie el marco constitucional, lamento decirle que la intermediación en estos aspectos con la Unión Europea es a través del Gobierno de España. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Lamento decirlo, no voy a tener otra vía...

El president

Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

...que esa. Y ya termino señor presidente, no me han acabado de decir ¿por qué es necesario suprimir las enmiendas relacionadas con los planes de formación? Desde luego, a la vista de la situación en la que nos encontramos son más imprescindibles que nunca.

Muchas gracias, señor presidente.

Por cierto, feliz Navidad a todos, puesto que soy el último orador.

(El Sr. Llobet Navarro demana per parlar.)

El president

Senyor diputat, digui'm.

El Sr. Llobet Navarro

President, per demanar votació separada de l'1, 2, 3 en un bloc, i la resta.

Gràcies, president.

(El president dóna la paraula a la Sra. Capdevila Tatché.)

La Sra. Capdevila Tatché

President...? Sí, en tot cas, nosaltres demanaríem votació separada també del punt 2, en la mesura que accepten la nostra esmena, i, per tant, voldríem votar separatament.

(La Sra. Borràs i Solé demana per parlar.)

El president

Perdó, la senyora Borràs...

La Sra. Borràs i Solé

Sí, demanaríem votació separada dels punts 5 i 6.

(Pausa llarga.)

El president

Abans de procedir a la votació d'aquesta moció, els recordo que, un cop votada la moció, encara quedaran dues coses a fer.

Votarem separatament, en primer lloc, el punt número 2 de la moció.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 72 vots a favor, 50 vots en contra i 12 abstencions.

Votarem seguidament els punts 5 i 6.

Comença la votació.

Els punts 5 i 6 han estat rebutjats per 63 vots a favor i 70 vots en contra.

Votem ara els punts 1 i 3.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 4 vots a favor, 117 en contra i 13 abstencions.

I finalment votarem el punt número 4.

Comença la votació.

(Veus de fons.) Punt número 4...

Aquest punt ha estat rebutjat per 16 vots a favor i 117 vots en contra.

Modificació de l'ordre del dia

Seguidament, la secretària primera de la Mesa dóna lectura...

Declaració

del Parlament de Catalunya de suport a l'objectiu de la Xarxa d'Alcaldes per la Pau de promoure l'abolició de les armes nuclears (tram. 401-00029/08)

...a la Declaració del Parlament de Catalunya de suport a l'objectiu de la Xarxa d'Alcaldes per la Pau de promoure l'abolició de les armes nuclears. Té la paraula.

La secretària primera

«La Comissió de Peticions del Parlament, en la sessió tinguda el 25 de juny de 2008, va acordar d'instar els grups parlamentaris a promoure una declaració institucional de suport a la Xarxa d'Alcaldes per la Pau amb relació a la tasca que porta a terme per aconseguir l'abolició de les armes nuclears en l'horitzó del 2020 i obtenir la major adhesió possible dels municipis de Catalunya a aquesta iniciativa.

»La Xarxa d'Alcaldes per la Pau és integrada per ciutats d'arreu del món que han expressat llur suport al programa proposat el 1982, a la seu de les Nacions Unides, per Takeshi Araki, llavors alcalde d'Hiroshima, amb la finalitat de promoure la solidaritat entre les ciutats per a abolir les armes nuclears. Avui dia, integren aquesta organització més de dues mil ciutats de 128 països i regions, i la Xarxa d'Alcaldes per la Pau gaudeix d'un estatus consultiu especial davant del Consell Econòmic i Social de les Nacions Unides.

»En aquest sentit, cal tenir present que la Carta de les Nacions Unides i la Resolució 2625 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, del 24 d'octubre de 1970, proclamen el principi que els estats, en les relacions internacionals, tenen el deure d'abstenir-se de recórrer a l'amenaça o a l'ús de la força.

»L'Estat espanyol va ratificar, el 13 d'octubre de 1987, el Tractat de no-prolifерació d'armes nuclears, que va entrar en vigor el 5 de març de 1970 i té com a objectiu final promoure el desarmament nuclear general i complet.

»La Resolució 50/245 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, del 10 de setembre de 1996, va aprovar el Tractat de prohibició completa dels assaigs nuclears.

»El Tractat de la Unió Europea disposa que la política exterior i de seguretat comuna té per objectiu el manteniment de la pau i la seguretat internacionals, de conformitat amb els principis de la Carta de les Nacions Unides.

»El Parlament Europeu ha declarat, en les seves resolucions sobre el desarmament nuclear, que la Unió

Europea té per objectiu l'eliminació total de les armes nuclears.

»L'article 15 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya disposa que la Generalitat ha de promoure la cultura de la pau i accions de foment de la pau al món, i l'article 199 disposa que la Generalitat ha d'impulsar i coordinar, en l'àmbit de les seves competències, les accions exteriors dels ens locals i dels organismes i altres ens públics de Catalunya, sens perjudici de l'autonomia que tinguin.

»La Llei 21/2003, del 4 de juliol, de foment de la pau, determina que l'Administració de la Generalitat i els ens locals han d'actuar, d'acord amb llurs competències, per a fomentar el desarmament global.

»Les armes nuclears són una amenaça per a la pau i la seguretat internacionals. La proliferació d'armes nuclears pot augmentar el risc d'una guerra nuclear.

»Per tots aquests motius, el Parlament de Catalunya dóna suport a l'objectiu de la Xarxa d'Alcaldes per la Pau de promoure l'abolició de les armes nuclears abans del 2020 i manifesta el seu suport a tots els ajuntaments de Catalunya que s'han adherit a la Xarxa d'Alcaldes per la Pau.

»Palau del Parlament, 18 de desembre de 2008.»

El president

Moltes gràcies. Per acabar, tres coses molt ràpides. La primera, doncs, els millors desitjos per a aquestes festes, que siguin molt felices i feliços, i que tinguin un magnífic any 2009.

La segona, doncs, en la mateixa línia, que, en fi, tots plegats, al llarg del 2009, puguem ser capaços de donar el millor de nosaltres mateixos pel bé del país.

I finalment la tercera, seguint la tradició, en nom de la Mesa, ens agradaria molt que ens acompanyessin a baix, amb els periodistes, a prendre una copa de cava, justament per aquest desig de pau i fraternitat de cara al futur.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i onze minuts.